

Giới thiệu Lương Duyên Tả Ý

Thể loại: Nguyên sang, ngôn tình, cổ đại, HE, romantic, huyền huyền, ngọt sủng.

Edit + Beta: Voi Con, Mèo (Chương 4 - 5)

Tuổi đời còn nhiều mơ mộng vừa mới rời xa ghế nhà trường để chuẩn bị bước vào xã hội làm người trưởng thành. Nguyễn Lương ôm ấp biết bao hoài bão tốt đẹp ấy vậy mà đời lại oan trái, Nguyễn Lương bị hệ thống "bắt cóc" xuyên qua từng thế giới. Nhưng không hiểu vì cái gì mà mỗi thế giới đều là một nam nhân đấy. (1 - 1)

Đôi mắt Nguyễn Lương tỏ vẻ mệt mỏi: "Hệ thống, cậu không thể đổi nam chủ khác được sao?"

Mồ nam nào đó cười lạnh ba tiếng: "Nàng không trốn thoát đâu"

- Thế giới 1: Tổng tài mặt than cầm dục (hiện đại)
- Thế giới 2: Sư huynh hắc hóa giả nhân giả nghĩa
- Thế giới 3: Cao lãnh đại thúc
- Thế giới 4: Vương tử bệnh kiều khiết phích
- Thế giới 5: Ca ca quý súc
- Thế giới 6: Sư phụ ăn nói ác độc
- Thế giới 7: Thầy thuốc biến thái hai mặt
- Thế giới 8: Thái phó ôn nhu tao nhã
- Thế giới 9: Đại thần học trường phúc hắc

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1: Xin chào, ta là hệ thống

Năm 2222, khoa học kỹ thuật phát triển, internet cũng rất phát triển vì thế công nghệ Trung Quốc phát triển ngày càng cao, ngày một phát đạt hơn. Người lang thang, thất nghiệp đã giảm bớt, người giàu có ngày càng tăng.

Nguyễn Lương học năm 4, trường học có suất vào nghề thực tập khiến cho sinh viên chỉ muốn lấy bản báo cáo làm bằng tốt nghiệp. Nghĩ đến trong TV có nói đến khi thực tập có rất nhiều điều khó khăn làm Nguyễn Lương không cảm lòng được mà có chút run sợ.

Trường học vì cái gì không thể phân cho cô một cái công tác tốt, học phí thì đắt nhưng cũng không học được cái gì, công tác lại bắt đầu từ 0 như vậy thật sự có chút không thú vị.

Nguyễn Lương ôm 《Đỗ Kéo Kéo thăng chức ký》 nhắm mắt nằm ở trên giường lẩm bẩm. Cô ở cùng hai người bạn cùng phòng, một người có bạn trai yêu đương được mười năm, chờ đến tốt nghiệp liền kết hôn nên tương lai cũng coi như có bảo đảm, một người khác sinh hoạt vẫn luôn không có sầu lo, nam nhân theo đuổi nàng không ngừng. Đối lập với nàng, Nguyễn Lương cảm thấy có một chút chua xót không rõ.

Bản thân Nguyễn Lương lớn lên cũng không kém cỏi ai, diện mạo ưa nhìn, đáng người cũng coi thon thon thả thả, nhưng mà vẫn không có đối tượng. Có người nói cô yêu cầu quá cao, nhưng mà thật sự cô không có yêu cầu được chứ? Sinh hoạt như vậy thật sự có điểm mệt mỏi, không biết tương lai phương hướng thế nào vẫn luôn ở trạng thái mê mang.

Nguyễn Lương đến từ một gia đình bình thường, khá giả. Từ việc cha mẹ mắc nợ, các chị em của nàng đều vừa đi học vừa kiếm tiền. Vì muốn các chị em của mình đều có thể vào đại học cô không ngừng cắn chặt răng để làm việc mà Nguyễn Lương cũng không phải một người nhỏ tuổi không có nỗ lực, mỗi một lần thất bại cũng không thể làm cô ngừng nỗ lực vươn lên nhưng đều tiếp tục thất bại.

Rất cuộc vẫn có người nhìn không được cuộc sống hiện tại của nàng. Mãn đêm buông xuống, Nguyễn Lương như mọi ngày lên giường nằm ngủ.

"Đỉnh linh đỉnh linh đỉnh linh đỉnh linh"

Nguyễn Lương bị một trận tiếng chuông đánh thức, sau khi mở hai mắt cô hoàn toàn không thể tưởng tượng được, cô phát hiện mình đang ở một cái địa phương trống rỗng giống như là một cái màng vô hình ngăn cách với nhân gian.

Sau đó, cô không tin tưởng hiện thực liền xoa xoa đôi mắt nhưng không ngờ đây là sự thật.

"Nguyễn Lương. Xin chào, tôi là hệ thống 007."

Không biết từ nơi nào thanh âm phát đều đều trong đầu của nàng.

"007, chẳng lẽ cậu kêu James Bond sao? Nói thực là tôi không hiểu lắm. Nơi này là chỗ nào? Tôi vì sao lại ở chỗ này?"

Tuy rằng cũng nghĩ tới mình đã xuyên qua nhưng cũng không nghĩ tới sẽ nằm trong hoàn cảnh này. Đầu óc của Nguyễn Lương thật sự có chút rối loạn.

"007 là danh hiệu của tôi, James Bond thật ra là tên thật, có lẽ làm nick name của tôi. Nơi này là thế giới thực tế ảo. Hệ thống tiến hành tra xét nhiều người rồi phát hiện cô rất phù hợp bốn hệ thống là tôi. Người được chọn xuyên qua có yêu cầu là không tiến tới, không phán đoán, không nỗ lực, ngẫu nhiên còn có bi quan tiêu cực, thích mơ mộng hão huyền, tổng kết chính là một người không có giá trị. Vì thế hệ thống quyết định tiến hành chọn cô làm nhiều hạng mục nhiệm vụ để thay đổi thuộc tính, trở thành một người thanh niên có chí hướng, đối mặt với hiện thực, đền đáp xã hội."

007 làm một bộ đáng tiếc lời nói, làm Nguyễn Lương có điểm dở khóc dở cười, bởi vì cô lớn như vậy rồi vẫn không có theo đuổi của cuộc đời mình.

"Nhiệm vụ? Nhiệm vụ cái gì? Thay đổi thuộc tính là cái gì?"

Nguyễn Lương khó hiểu, ngơ ngác hỏi 007.

"Bốn hệ thống là vì mong muốn người nhân gian càng tốt đẹp, địa cầu càng hoà bình mà được sinh ra. Cho nên cô phải làm việc chính đó là cứu vớt và thay đổi si tâm, vọng tưởng đáng thương của vận mệnh nữ xứng. Nữ xứng này vì yêu nhiều mà không được hoặc là yêu sai người rồi cuối cùng rơi vào kết cục bi thảm, cho nên cô muốn thay đổi bạch phú mỹ nữ xứng thì phải chịu khổ vớt bỏ hoặc xóa bạch liên hoa, lục trà biểu. Nhiệm vụ thành công sẽ có thuộc tính tương ứng cùng thành tích và thành tựu, hơn nữa khi trở về hiện thực cũng như cũ có thể sử dụng, nhưng khi nhiệm vụ thất bại thì có khả năng vĩnh viễn không thể trở về hiện thực."

007 nói xong còn có chút hoan hô cộng với vui sướng, nhưng mà Nguyễn Lương nghe được khả năng không thể trở về hiện thực thì có chút do dự nhưng mà không thử một chút thì về sau đều là ăn không ngồi rồi, bình đạm nhìn mọi thứ trôi qua không có gì lạ lắm.

Có lẽ con người đều có tinh thần mạo hiểm, một phen tư tưởng tranh đấu xong. Nguyễn Lương lạnh giọng nói:

"Tốt, tôi tiếp thu."

Nói xong cô có chút thấp thỏm cùng chút kích động cũng có chút chờ mong.

"Cô đúng là có một cái quyết định sáng suốt, đầu tiên cô được truyền tống đến cái nhiệm vụ thế giới thứ nhất, vì trước mắt cô sẽ gặp phải tình huống khó khăn nên tôi mới đem một trợ giúp lớn cho cô hoàn thành nhiệm vụ"

007 nói xong hơi dừng lại tiếp tục nói:

"Hơn nữa "thụ tinh độ" đem nhật ký hoàn thành nhiệm vụ của cô ghi chép. Nếu như thụ tinh độ đạt tới thời điểm 100% thì liền có thể trở về hiện thực."

Nguyễn Lương liền cười ra tiếng:

"Chán kinh độ? Tôi đã chịu kinh hách trình độ? Đây nhưng cũng không có ý nghĩa gì."

"Không phải vậy, đồng chí Nguyễn Lương, này "tinh" không phải "kinh". Cái gọi là thụ tinh độ là cân nhắc cô cùng đối tượng công lực có hay không giao thiệp thân thiết để lưu trữ số, vì xúc tiến cùng mục tiêu là cảm tình thăng hoa, thân thể giao lưu là tất yếu. Tính phúc lợi chính là nam nữ kết giao mục tiêu cuối cùng, hệ thống sẽ vì người tìm "tài châu báu thô" đối tượng công lực, cần phải hảo hảo nắm chắc nga"

007 dùng thanh âm đặc biệt tà ác, nói xong này đoạn làm Nguyễn Lương không nói nên lời.

Tưởng cô đã 22 xuân xanh nhưng chân chính yêu đương là hoàn toàn không có kinh nghiệm, càng đừng nói kinh nghiệm trên giường. Thôi thôi, dù sao đây cũng chỉ là thế giới thực tế ảo coi như là "chuẩn bị bài" trước thật tốt. Sau khi làm tốt xây dựng ý nghĩ trong lòng, Nguyễn Lương hít sâu khí phách nói:

"Tốt"

"Người chơi 2222 có thuộc tính như sau:

- Tên họ: Nguyễn Lương (nữ)

- Tuổi: 22

- Nhan sắc: 88
- Trí tuệ: 88
- Vũ lực: 66
- Vũ lực: 33
- Thụ tinh độ: 0%
- Tích phân: 0
- Kỹ năng: Sơ cấp trừ nghệ
- Thuộc tính giá trị: 22"

Một nửa cái giao diện trong suốt xuất hiện ở trước mặt Nguyễn Lương mặt khác tạm thời không nói, nhưng hình như vũ lực có điểm hơi thấp.

"007, vì sao vũ lực thấp thế?"

"Đây là hệ thống đối với cô tiến hành rà quét thân thể rồi đưa ra kết quả toàn diện không có một chút sai sót nào. Bởi vì người chơi là người mới với thân thể chưa được rèn luyện, độ mềm dẻo cực kém. Nhưng vì công lược đối tượng đi hướng tính phức hắc, nhất định phải đề cao giá trị vũ lực"

"Thật đúng là cảm ơn!"

Nguyễn Lương có chút nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Nhiệm vụ cần thiết là muốn nam chính cùng nữ chủ có tiếp xúc thì mới tính thành công, hơn nữa người cũng biết hiện tại xã hội đề xướng chế độ một vợ một chồng, vì hưởng ứng quốc gia kêu gọi nên cần công lược đối tượng đối với cô có vẻ chân thành thì mới tính là thành công, sau đó có thể lựa chọn lưu lại phục chế thể rồi rời đi. Tôi đặc biệt thuyết minh một chút, đối tượng công lược cũng không nhất định là nam chính của thế giới này, có thể là những người khác. Khi truyền tống thành công, hệ thống sẽ vì cô truyền tống nhiệm vụ cùng cốt truyện và mục tiêu công lược."

Đối với hiện tại, cô thiếu hụt cảm giác an toàn. Mặc dù có điểm khó khăn nhưng Nguyễn Lương vẫn rất cao hứng. Vì không có người nào là không thích một nửa kia của chính mình luôn tuyệt đối trung thành, Nguyễn Lương nghĩ rằng: Chỉ có tín nhiệm và bao dung mới có thể khiến hai bên có thêm thời gian phát triển lâu dài.

Bất quá, đây là một cái ý tưởng tốt đẹp ở tuổi 22 còn độc thân. Phải biết rằng phần lớn người thường thường đều không thể muốn như ý của chính mình.

Hiện tại, hệ thống hưởng ứng điều quốc gia kêu gọi, không phải là quốc gia phát minh đi. Nguyễn Lương tư tưởng có điểm hơi bay bổng, nhưng ý tưởng này đảo mắt một cái đã bị chính mình loại bỏ.

Thử hỏi quốc gia nào sẽ nghiên cứu phát minh loại yêu cầu này của hệ thống?

"Người chơi 2222. Bắt đầu truyền tống. Truyền tống đếm ngược.....5.....4.....3.....2.....1....."

Không lâu sau, âm thanh của 007 vang vọng toàn bộ thế giới.

Thật là tốt! Nguyễn Lương còn chưa kịp liên tưởng các loại trạng thái thì đã bị cưỡng chế kịp thời. Chỉ thấy một trận bạch quang đánh úp lại, ngay sau đó nàng liền lằm vào một màn đêm đen.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: /Thế giới 1: Tổng tài mặt than cảm dục (hiện đại)

"Lộc cốc"

Thanh âm tràn ngập trong văn phòng lớn, đây là tập đoàn "Cổ thị", ở lầu 22 là lầu của tổng tài và bí thư làm. Những ngón tay ở bàn phím máy tính không ngừng mà vận động, bí thư thỉnh thoảng ra vào văn phòng tổng tài. Một cỗ nghiêm cẩn hơi thở tràn ngập ở trong không khí.

Nguyễn Lương liền ở trong cái văn phòng này mà tỉnh lại nhưng mà đầu óc còn không có bình thường trở lại, một nữ bí thư trẻ tuổi đi tới nói:

"Nguyễn Lương, đi pha cho tổng tài một ly cà phê rồi đưa vào đi."

Nguyễn Lương đi pha cà phê một cách nhanh chóng. Trong lúc đó, cô cũng tiếp thu nhiệm vụ cùng mục tiêu công lược của mình.

Hiện tại cô làm trợ lý bí thư của tổng tài tập đoàn Cổ thị, chú ý là trợ lý bí thư.

Trong thế giới này, nữ xứng cũng kêu Nguyễn Lương cùng nam chủ Trần Khải là thanh mai trúc mã nhưng là không có giống đại đa số bộ phận phim truyền hình tiểu thuyết là yêu nhau làm bạn lớn lên. Nguyên nhân là Nguyễn Lương cảm thấy Trần Khải có một bộ dạng người sống chó lại gần, mấy phen ở chung đối với chính mình cũng là lãnh lãnh đạm đạm.

Thấy nội tâm của Trần Khải đối chính mình vô cảm, cô liền yên lặng bảo trì khoảng cách đem hân cang đẩy càng xa. Vì thế nguyên bản cao phú soái cùng bạch phú mỹ một đoạn giai thoại liền như vậy biến mất.

Mà thế giới này, nữ chủ Giang Tiêu Hà tự mang bàn tay vàng bạch liên hoa, nhờ một cái ngoài ý muốn liền cùng nam chính tương ngộ quen biết hiểu nhau. Sau đó dựa theo tiểu thuyết một cô bé lọ lem cùng cao phú soái yêu nhau, một trận oanh liệt cãi nhau và cuối cùng là nữ chủ gả vào hào môn.

Lúc này làm nữ xứng Nguyễn Lương mới hoàn toàn tỉnh ngộ, thật ra nội tâm nàng là yêu nam chủ, hơn nữa thế muốn đem nam chủ cướp về nhưng là tâm của hân không phải của chính mình nên dù như thế nào đoạt lại cũng đều là vô bổ. Vì thế bắt đầu theo hướng nữ xứng ngu ngốc, ở trước mặt nam chủ nói xấu nữ chủ bấy bọ, thậm chí có ý đồ tìm người ấu dâm làm nữ chủ bị phá hủy dung mạo. Nhưng bị nam chủ phát hiện ngăn lại hơn nữa nghiêm khắc cảnh cáo đoạn tuyệt đường lui tới. Mà cũng vì thế, Nguyễn Lương càng hận nữ chủ, trực tiếp tìm người cưỡng gian nữ chủ, nhưng không ngờ lại bị người yêu thầm nữ chủ phát hiện và cứu nữ chủ hơn nữa còn làm nữ xứng chết ở dưới thân lưu manh mà chính cô tìm đến cưỡng hiếp nữ chủ.

Trọng điểm là cái nam phụ của nữ chính chính là mục tiêu công lược của thế giới này - Cố Chiêu! Cố Chiêu ngày thường không để ý nhan sắc, so Trần Khải còn làm người khác khó đoán ra ý tưởng hơn. Mà sở dĩ hân yêu nữ chính bởi vì nữ chính cứu con mèo nhà hân? Cho nên nói nữ chính là có bàn tay vàng, chỉ là cứu mèo. Kỳ thật là Nguyễn Lương tâm huyết dâng trào vô tình cứu.

Nguyễn Lương tiếp thu xong cốt truyện, quả thực cực kì khinh bỉ. Nữ xứng này tuy cùng chính mình có cùng tên nhưng là chỉ số thông minh quả thực rất thấp.

Cũng may cô có hệ thống bàn tay vàng có thể cùng nữ chính chống chọi. Nữ chính ở một tháng sau đó cũng tới đến tập đoàn Cổ thị làm thực tập sinh do đó khiến cho Cố Chiêu chú ý, mà con mèo kia là Nguyễn Lương ở một tháng trước cứu, nói cách khác hiện tại mục tiêu lớn nhất là làm Cố Chiêu biết mèo là do nàng cứu, hơn nữa làm hân chú ý tới chính mình. Tóm lại, cô tuyệt đối sẽ không đi hướng bị người cưỡng gian vận mệnh.

Pha xong cà phê, Nguyễn Lương sửa sang lại dung nhan, xác định mình cũng đã đủ xinh đẹp liền đi hướng văn phòng tổng tài.

"Cốc cốc cốc"

Tay khớp xương đập vào trên cửa phát ra thanh âm có tiết tấu:

"Mời vào."

Một tiếng nói trầm thấp giàu có từ tính vang lên khiến Nguyễn Lương nghe mà có điểm nhũn ra.

Nguyễn Lương đẩy cửa ra đi vào trong, lọt vào trong tầm mắt chính là văn phòng đơn giản nhưng không kém phần xa hoa, không gian rất lớn mà đồ vật lại không nhiều lắm, một bộ sofa, bàn ghế công tác cùng giá sách, bên phải trên tường là một phiên môn, còn lại là một gian phòng nghỉ nhập khẩu dành cho tổng tài được liên thông với văn phòng chính. Mà đối tượng công lược lần này đang an vị ở ghế sau bàn công tác to rộng, hân cũng không ngần đầu lên chỉ chăm chú phê duyệt văn kiện.

Tia nắng ấm xuyên thấu qua cửa sổ sát đất chiếu vào phòng trải thảm lông thượng phẩm. Từ góc độ của Nguyễn Lương xem qua thì thấy, ngũ quan anh tuấn, môi mọng nhấm chặt, khuôn mặt tuấn tú. Tuy rằng ngồi chỉ có thể nhìn thấy nửa người trên nhưng cũng có thể biết đây là người mặc đồ nhìn gây nhưng coi đồ có thịt, cả người thon dài tràn ngập mỹ lực nam nhân. Điều này làm cho Nguyễn Lương chỉ thấy qua người thường chưa thấy qua người đẹp trong giây phút ngắn ngủi mà thất thần.

Thần thất một lúc liền tỉnh táo, Nguyễn Lương thăm mắng chính mình, rồi khéo léo đi tới hướng bàn công tác.

"Tổng tài đây là cà phê của ngài, không thêm đường. Công tác tuy vội vàng, nhưng ngài cũng chú ý nghỉ ngơi."

Nguyễn Lương tận lực dùng thanh âm vững vàng nói, hiện tại bọn họ còn không thân, có một số việc nói không được.

"Àn."

Cố Chiêu ngẩng đầu nhìn thoáng qua rồi nhanh chóng lại cúi đầu. Thấy thế, Nguyễn Lương xoay người đi ra.

"Chậm đã."

Tiếng nói của Cố Chiêu ở sau lưng vang lên, thân thể vì giật mình mà khẽ run lên. A uy, không cần hoa si. Nội tâm Nguyễn Lương hò hét:

"Xin hỏi ngài còn cái gì phân phó?"

Nguyễn Lương dùng giọng điệu như cũ hỏi lại, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm đôi mắt Cố Chiêu. Đây là một đôi mắt gọn sóng vô ngần, thâm thúy mà còn đen như mực phảng phất giống một cái lốc xoáy muốn đem Nguyễn Lương trực tiếp hút vào đó. Người nam nhân này có độc, thật là một đóa hoa mỹ lệ ăn thịt người, nội tâm Nguyễn Lương nói thì thầm.

Cố Chiêu ngồi dậy dùng tay chỉnh lại cổ áo nói:

"Lần sau thêm nửa đường."

"Vâng, tổng tài."

Nguyễn Lương gật đầu nói rồi xoay người thẳng tắp đi ra đóng cửa. Cô không biết chính là sau khi cô rời khỏi đây, Cố Chiêu còn lẳng lặng nhìn chăm chăm theo bóng cô, dùng thanh âm cực kỳ lười biếng dụ hoặc nói:

"Hảo ngọt."

Bí thư lại gõ cửa "Lộc cốc", âm thanh máy móc in ấn như cũ không ngừng, Nguyễn Lương trở lại vị trí ngồi hơi hơi lăm vào trầm tư. Đối phó với một người cuồng làm việc thì phải sau công việc mới có thể hấp dẫn hẳn.

Đêm nay Cố Chiêu như cũ khoảng 22 giờ thì tan tầm, ngoài ý muốn nhìn đến chỗ phòng bí thư thì thấy còn ánh đèn mờng manh. Đi vào thì thấy, nữ trợ lý trẻ tuổi ban ngày pha cà phê đang vui đầu đánh chữ lăm tài liệu.

Có câu nói, khi nghiêm túc làm việc nam nhân hấp dẫn nhất. Đồng dạng, khi nghiêm túc làm việc nữ nhân cũng tràn ngập mỹ lực. Cố Chiêu nhẹ nhàng đứng ở cạnh cửa nhìn người một ánh mắt cũng chưa ngó đến mình là Nguyễn Lương nói:

"Tôi tưởng công ty hẳn là không có yêu cầu nhân viên vì công ty mà tận tụy đến như vậy."

Phải biết rằng, Nguyễn Lương chờ giờ khắc này chính là đợi đã 3 giờ, thật không hổ là cuồng làm việc, lúc đầu đến một lần nàng cũng sẽ không dùng biện pháp này. Nhưng vì muốn có một cơ hội liên liêu mạng, cũng may Cố Chiêu nể tình tiến vào hỏi chuyện, bằng không cô sẽ khóc đến chết ở trên bàn.

"Tổng tài nói đùa. Có một phần tài liệu cần dùng gấp vào ngày mai, chạng vạng mới phát hiện có chỗ sai, cho nên mới sửa chữa đến giờ này. Hiện tại đã làm xong."

Nguyễn Lương đánh bảo tồn gửi đi sau đó đóng máy tính đứng lên. Sửa sang lại bộ váy trên người, cầm lấy ví hướng Cố Chiêu đi đến. Cố Chiêu nhủ hạ mi nói:

"Ồ nơi nào, tôi đưa cô về."

"Cám ơn tổng tài, tôi ở tại Lục Bình sơn trang. Nếu là không tiện đường, tôi có thể tự thuê xe về."

Nguyễn Lương đầy mặt bình tĩnh nói. Kỳ thật nội tâm biết Cố Chiêu cũng ở Lục Bình sơn trang nên không có khả năng không tiện đường.

"Thực tiện đường, đi thôi."

Ban đêm Bentley chạy ở trên đường, đèn đường không ngừng lướt qua hai người bên trong xe. Bên trong xe bình tĩnh không một tiếng nói chuyện. Lúc này Nguyễn Lương phát hiện bên đường phía trước có mấy chú mèo đang nhảy nhót, thật muốn nói tiếng: "Ông trời là chân ái" Nguyễn Lương quay đầu cười với Cố Chiêu, nhẹ giọng nói:

"Phía trước mấy con mèo trông thực vui vẻ."

Nếu hẳn bởi vì mèo mà yêu nữ chủ, như vậy hẳn tất nhiên sẽ nói tiếp.

"Cô thích mèo?"

Cố Chiêu hỏi.

"Ân. Một tháng trước tôi ở nhà gặp một chú mèo bị thương màu trắng, đem nó đưa đến bệnh viện thú cưng. Tôi dành thời gian đi thăm rồi nhưng không thấy, chắc nó hiện giờ hẳn là trở lại với chủ nhân."

Nguyễn Lương dùng thanh âm có chút tiếc hận nói.

"Như vậy."

Cố Chiêu nghe Nguyễn Lương nói xong trong mắt hiện lên một trận u quang.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Thế Giới 1

Lục Bình son trang ở thành phố J nổi danh là khu người giàu có, chiếm địa diện tích thập phần rộng, phong thủy cực tốt, phương tiện cũng trang bị đầy đủ hết. Ở bình son trang nội còn phân có A, B, C khu: khu trụ C chủ yếu chính là gia cảnh giàu có sinh hoạt vô ưu, khu trụ B chủ yếu chính là loại giống Nguyễn Lương, trong nhà có đưa ra thị trường công ty sinh hoạt giàu có, mà khu trụ A chủ yếu chính là loại người giống Cố Chiêu, loại này là đại tập đoàn gia tộc xí nghiệp thượng đẳng tầng sinh hoạt ưu việt hơn người.

Xe Bentley chạy qua đại môn lục bình son trang xuyên qua khu C đi vào khu B. Trong lòng Nguyễn Lương bắt đầu tính toán nhỏ, hôm nay cô trực tiếp tiếp cận vì còn có một nguyên nhân chính là cha mẹ vô lương của Nguyễn Lương đi du lịch ngoại quốc một tháng cũng chưa về, vì thế cô thuận tiện thả báo mồi. Dựa theo ý nghĩ của Nguyễn Lương, Cố Chiêu nên thuận lý thành chương làm cô ở nhờ nhà hần, vấn đề là Cố Chiêu hi vọng vô thường không biết đầu mà mò.

Xe ở trước cửa nhà Nguyễn Lương chậm rãi dừng lại. Cố Chiêu nhìn nhà Nguyễn Lương một mảnh đen kịt nói:

"Đây là nhà của cô ở?"

"Đúng vậy. Tôi quên hôm nay ba mẹ xuất ngoại du lịch, ở nhà Trương mục có người sắp sinh nên về quê chăm, đi cỡ mấy ngày nữa mới trở về. Trí nhớ của tôi thật tệ."

Nguyễn Lương sờ sờ đầu, có chút ngượng ngùng trả lời. Sau đó làm bộ vói vào túi xách sờ sờ, dùng ngữ khí có chút sốt ruột nói:

"Trời đất, tôi quên mang chìa khóa rồi."

"Hửm?"

Cố Chiêu phát ra một tiếng ngân không rõ thanh âm mang theo ánh mắt tìm tòi nghiên cứu nhìn Nguyễn Lương. Ngoài cửa sổ xe, ánh trăng chiếu vào người Cố Chiêu khiến cho hần dung hòa cùng ánh sáng nhân nhật nhu hòa.

"Có phải hay không, mình thể hiện rõ ràng quá nên bị phát hiện? Bằng không ngày mai lại tính toán lại cho tốt."

Nguyễn Lương trong lòng từ bỏ.

"Tổng tài, ngài có thể hay không tiện đường đưa tôi đi khách sạn gần nhất, nơi này không có xe để gọi."

Nguyễn Lương trần ngập xin lỗi nhìn Cố Chiêu. Nếu bây giờ cô biết suy nghĩ của Cố Chiêu giờ phút này tuyệt đối sẽ không như vậy. Đúng vậy, Cố Chiêu tưởng nữ nhân này đang câu dẫn mình? Tựa như mèo ngựa ngáy, không thoải mái đột nhiên không cào, không cao hứng.

"Đi đến nhà tôi ở đi. Phòng cho khách rất nhiều."

Cố Chiêu mang hơi thở cường thế nói xong không chờ Nguyễn Lương trả lời liền khởi động động cơ hướng A khu chạy tới. Vì cái gì luôn luôn không làm ra cái hành động bất thường mà lần này lại làm như thế?

"007, xuất hiện!"

Nguyễn Lương ở trong lòng cùng hệ thống đối thoại.

"Người chơi 2222, cô cần tôi phục vụ cái gì?"

"Đừng kêu 2222, kêu tôi là Nguyễn Lương. Cố Chiêu này là người thật sao, này có chút không đúng, hần không phải là băng sơn khó có thể tới gần sao, vì cái gì sẽ đột nhiên nguyện ý đem một nữ nhân không thân cận cấp dưới mang về nhà? Chẳng lẽ kỳ thật bản chất hần là một người siêu cấp vô địch biến thái, chẳng lẽ đêm nay tôi liền phải cáo biệt kiếp lão xử nữ sao. "

Nguyễn Lương có điểm ai oán, đem Cố Chiêu có hành động kỳ quái mà ảo tưởng.

"Đồng chí Nguyễn Lương xin yên tâm, Cố Chiêu tuyệt đối là kim cương vương lão Ngũ. Mau chóng cùng với Cố Chiêu hợp nhất, tuyệt đối là có lợi mà vô hại. "

Cảnh quang không ngừng lui về phía sau, cảnh quang phía trước cảnh lúc mỹ quan càng lịch sự tao nhã. Nguyễn Lương ngọt mở miệng:

"Tổng tài, như vậy có thể hay không? Thật sự không tốt lắm, quá quấy rầy ngài."

"Sẽ không, nhà tôi đang cần một báo mồi, cô vừa lúc tới bổ sung vào để dọn dẹp nhà cửa một chút."

Cố Chiêu một ánh mắt cũng không ban cho Nguyễn Lương. Nguyễn Lương chỉ nghe thấy một trận tiếng kêu của quạ đen "Cạc cạc cạc cạc cạc" chạy

nhanh trong đầu mình. What?! Cô câm nín, không nói được gì.

"Nói giỡn."

Cố Chiêu quay đầu nhìn bộ dạng biểu tình ăn phân của Nguyễn Lương liền có điểm bật cười.

"Đại ca, thật sự nhìn không ra tôi anh có tiềm chất nói giỡn."

Nội tâm Nguyễn Lương kêu gào các loại ngôn ngữ khác nhau. Cửa sổ sát đất, biệt thự vẻ ngoài thuần trắng, đỉnh viện có rất nhiều hoa thơm cỏ lạ. Tha thứ cho một nửa đời còn chưa có gặp qua kẻ nào chân chính có tiền, có biệt thự lớn là Nguyễn Lương, cô nghĩ không ra từ gì để hình dung. Chính là hai chữ, đẹp!

Cố Chiêu mang theo Nguyễn Lương xuyên qua sân trước đi vào biệt thự, phòng ở trang hoàng rất có phong cách của Cố Chiêu, nhìn đơn giản nhưng lại không tầm thường. Phòng khách rộng rãi, tinh xảo, sàn nhà không nhiễm một hạt bụi.

"Phòng cho khách ở lâu một, cô tùy tiện chọn một phòng đi. Nếu đói bụng, phòng bếp có nguyên liệu nấu ăn, cô có thể tự làm."

Cố Chiêu nói với Nguyễn Lương một cách nhanh gọn lẹ xong liền lên lầu. Tới đâu hay tới đó, tới đây cách giường của mục tiêu không xa, sớm ngày thu phục được Cố Chiêu, về sau nữ chính xuất hiện cũng không thể thu phục. Ha ha ha, mình suy nghĩ có chút nhiều quá.

Nguyễn Lương ở trong phòng tắm, tắm rửa xong bọc khăn tắm rồi ra khỏi phòng, lên lầu tiến thẳng phòng Cố Chiêu. Khẽ gõ cửa phòng của hân:

"Tiến vào."

Nguyễn Lương mới vừa tắm rửa xong nên gương mặt cùng trên cổ có màu hơi hồng hào, thỉnh thoảng có giọt nước thấm vào khăn tắm tựa như như một quả đào, nhìn hết sức mê người. Cố Chiêu vừa xoay người liền nhìn thấy một tranh như thế, Nguyễn Lương có chút ngượng ngừng giữ lấy khăn tắm cười đến hết sức kiêu ngạo. Cố Chiêu không phải chưa thấy qua nữ nhân hướng hân nịnh nọt nhưng mà tới nay ngoài ý muốn lại có cảm giác. Hạ thể nhìn không được nâng đầu, nội tâm âm thầm bảo chính mình phải bình tĩnh! Đừng nhìn Cố Chiêu là kim cương vương lão Ngũ nhưng thật ra đối với việc nam nữ lại không quá hứng thú, đặc biệt suy nghĩ là không có đụng đến quá nhiều người nên địa phương nào đó hân có tinh thần ở sạch.

"Tổng tài có quần áo hay không? Có thể cho ta mượn một chút?"

Nguyễn Lương yên lặng đến gần Cố Chiêu, ngẩng đầu liếc mắt ngắm hân một cái lại ra vẻ rụt rè cúi đầu.

"Chờ."

Cố Chiêu chỉ nghĩ nhanh chóng rời đi khỏi căn phòng có không gian mờ ám này. Nguyễn Lương nhìn Cố Chiêu rời đi, sau đó quét mắt nhìn phòng hân, không gian chỉ có hai màu đen trắng chủ đạo. Đồ vật đều là màu đen, bức màn cũng là màu đen, bên trong màu đen một phần, nửa phần còn lại là sa mành màu trắng. Nguyễn Lương nhìn giường lớn King size, có điểm bị ma quỷ ám ảnh nằm lên, sau đó nhắm mắt lại hít sâu một ngụm liền ngửi được hương thơm thuộc về Cố Chiêu.

Vì thế Cố Chiêu từ phòng quần áo cầm quần áo của Nguyễn Lương đi ra liền nhìn thấy nữ tử quần trên người khăn tắm tinh xảo nằm trên giường của hân, tóc dài màu đen xõa tung ở trên chăn đơn. Đôi mắt trắng đen đối lập chưa từng mãnh liệt như vậy.

Cố Chiêu có điểm phát điên, huynh đệ của hân kìm nén không được hùng hồn nổi lên, hân muốn rộng giận rồi hân phóng tới chỗ cô, sau đó nắm tóc nữ nhân này bắt cô hầu hạ hân, làm cô không ngừng khóc lóc xin tha mới có thể hạ hỏa trong lòng hân.

Hiện tại lý trí vẫn còn cầm cự nổi, Cố Chiêu nhanh chóng đem quần áo ném đến Nguyễn Lương trên người nói:

"Mặc vào."

Nguyễn Lương đột nhiên bị quần áo đánh úp vào người thoáng hoảng sợ, chỉ biết đồ thừa hương vị Cố Chiêu quá tốt, thoải mái lại mê người làm người khác nhìn không được mà hãm vào. Tựa như hân tràn ngập dụ hoặc. Nguyễn Lương đột nhiên hoảng sợ, lỡ có một ngày nàng đối với hân nảy sinh tình cảm thì làm sao bây giờ? Rốt cuộc đây chỉ là thế giới giả thuyết. Nguyễn Lương, tỉnh tỉnh!

"Tổng tài, tôi.. tôi chỉ là thấy chán có điểm ngủ ngon liền nhìn không được thử một chút, hương vị có chút dễ ngủ liền nhìn không được hít một chút."

Nguyễn Lương một hơi nói xong lời này mới phản ứng lại trong nháy mắt khuôn mặt đỏ hồng. Mẹ nó, rốt cuộc nói cái gì nữa, hoàn toàn là một nữ nhân biến thái đối với nam chủ nhân nổi lên ý đồ sắc tâm.

Ý thức được chính mình nói có chút không thể hiểu được nên khi vừa nói xong Nguyễn Lương nắm chặt quần áo dùng tốc độ ánh sáng lao ra khỏi phòng, trở lại phòng cho khách thay đổi quần áo rồi chui vào trong ổ chăn nằm kiểu đà điểu. Thật là nói năng không biết xấu hổ a!

Hư hư thực thực bị nữ biến thái dùng ngôn ngữ đùa giỡn, sau khi Nguyễn Lương rời khỏi đây, đầu óc Cố tổng tài có chút khó tiêu hóa nhưng đến giây sau thì khuôn mặt liền biến đổi vạn vật. Khi nhìn nửa người dưới của chính mình càng thêm cương cứng, hân mắng thầm một tiếng:

"Shit!"

Chương 4: TG1 (vi H)

Nguyễn Lương trong ô chắn cọ xát một hồi, bắt đầu nghĩ đến, nếu đã tới một bước rồi, quả nhiên nên bước tới bước cuối cùng. Nguyễn Lương chui ra khỏi ô chắn đi vào buồng vệ sinh nhìn chính mình trong gương, sau đó vỗ vỗ khuôn mặt nói:

"Nguyễn Lương, cố lên, không thành công liền xả thân!"

Tục ngữ nói từ trắng tủy nhân đảm, cũng mặc kệ tử lượng của bản thân có phải hay không cùng chủ thể là một dạng, Nguyễn Lương ở đại sảnh rượu trên tủ tùy tiện chọn bình rượu vang đỏ.

Một ly xuống bụng, Nguyễn Lương có điểm vững mông vòng, gương mặt thiêu vô cùng nóng, cái này Nguyễn Lương cùng chính mình tử lượng đều kém như nhau. Không được, thế nào cũng phải sản này cơ hội ăn đậu hũ, cả ngày một khối ăn ngon đại thịt nạc roi xuống ngay trước mắt chính là không cho ăn, khó chịu đến không được.

Nguyễn Lương cầm hai ly rượu vang đỏ chân dài đi hướng hiện trường vụ án ngược ngừng vừa rồi. Lần này dứt khoát không gõ trực tiếp đẩy mạnh cửa:

"Cách.. Có Chiêu thực xin lỗi a, vừa rồi đầu óc tôi không quá thanh tỉnh xâm phạm đến chốn của anh, anh đại nhân đại lượng coi như không nhìn thấy. Tôi biết anh lòng dạ rộng lớn khẳng định không để trong lòng. Tôi, hai chúng ta làm này ly rượu, ngày mai vẫn là quan hệ cấp trên cấp dưới hài hoà."

Uống xong rượu tưng người Nguyễn Lương chân khẽ run lên hướng nguyên bản ngồi ở mép giường đang đưa lưng về phía nàng Cố Chiêu đi tới.

"Đừng tới đây!"

Nguyên bản đang nỗ lực "tiêu hóa" Cố Chiêu dùng thanh âm trầm thấp khàn khàn lớn tiếng nói. Nguyễn Lương đột nhiên xuất hiện làm Cố Chiêu có điểm trở tay không kịp. Hắn tay phải nắm hạ thân ngay thường "không thể nào dùng" trên dưới hoạt động Nguyễn Lương tiến vào liên miên cường ngừng lại, mà đồ vật phảng phát giàu có sinh mệnh trong tay vẫn đang kịch liệt run rẩy.

Cố Chiêu cố sức đem tiểu đệ đệ đang mãnh liệt kháng nghị nhét vào trong, sau đó làm bộ như không có chuyện gì, xoay người cau mày nhìn Nguyễn Lương nói:

"Cô đang làm gì?"

Cố Chiêu nói xong nhìn chăm chăm vào Nguyễn Lương, vài giây sau liền phát hiện cô có điểm không đúng, mặt đỏ gay gắt, ánh mắt hết sức mê ly. Còn có vừa rồi cô nói gì? Khi nào dám gọi thẳng tên của hắn, xâm phạm chốn mà lại nhân cách hoá quá vấn đề. Rồi sau đó, Nguyễn Lương trong tay hai ly rượu vang đỏ làm hắn càng cảm nín. Mới vừa nghĩ, Nguyễn Lương lại uống một hớp lớn rượu vang đỏ.

Nguyễn Lương thực sự có điểm uống nhiều, mồm miệng không rõ ràng nói:

"Thật sự thực xin lỗi!"

Nói xong chính là hướng Cố Chiêu đi nhanh tới, cầm trong tay rượu vang đỏ ngang ngạnh nhét vào trong tay hắn.

"Uống nào uống nào."

Cố Chiêu tỏ rõ thái độ bất hòa đối với nữ nhân say rượu lý luận ý tưởng uống lên một cái miệng nhỏ. Đây cũng không phải là Nguyễn Lương muốn, nàng bức thiết hy vọng Cố Chiêu bị chuốc say sau đó thuận lý thành chương hai người liền lăn đến trên giường đi phiên vân phúc vũ, thừa dịp say rượu thần kinh đồng cảm yếu kém mà hoàn thành nhiệm vụ. Nghe nói lần đầu rất đau, quả thực không thể quá nhanh. Sau đó ngày hôm sau sau khi tỉnh lại, làm cho nhau lần đầu tiên, hai người tự nhiên sẽ kéo gần lại.

Cho nên nói khả năng tương tượng của nữ nhân là vô biên, đương nhiên đây là kịch bản Nguyễn Lương tự biên, Cố Chiêu cũng chưa chắc thuận theo.

"Nguyễn Lương, cô uống nhiều."

Cố Chiêu nói xong thì đem rượu vang đỏ trong tay Nguyễn Lương đoạt lấy. Hiện tại hắn chỉ hy vọng Nguyễn Lương mau chóng rời đi, sau đó liền mau chóng trấn an thứ đang hành hạ hắn.

Nguyễn Lương nhắm chuẩn thời cơ bàn tay tiến tới đoạt ly rượu vang đỏ, kết quả tay cầm không chắc ly rượu rơi xuống trên mặt thảm làm cho thảm trắng nhiễm đỏ một vùng. Nguyễn Lương tức khắc liền tỉnh một nửa, lập tức quỳ gối xuống cạnh thảm lông dùng áo thun xoa sát rượu vang đỏ.

Kỳ thật cái này là phương án thứ hai Nguyễn Lương có thể đưa ra.

Khoảng thời gian trước, cũng chính là thời điểm chưa đi vào thế giới này, tại bữa trưa nhà ăn TV truyền phát. Nữ tuyển thủ nào đó ăn mặc áo thun ở cửa thứ nhất vào thời điểm quý, sau đó cổ áo rộng thùng thình ngăn không được Bra cảnh đẹp làm cho cả nước xem, không gián đoạn liền có chuyện tốt là một vài nam sinh tà tà mị mị huyết sáo. Nguyễn Lương tuy rằng không quá quan tâm nhưng vẫn là lẳng lặng nhìn xem, cho nên nói, đây là do ông trời có sắp đặt từ trước.

Thế giới hiện tại Nguyễn Lương so với nữ tuyển thủ đáng người căn bản không thua kém nhiều lắm, siêu C chưa D tiểu cự nữ của nàng trong quá trình ngồi quý một chút không rơi hoàn toàn, làm Cố Chiêu thấy được.

Thấy được đi, tuyệt đối thấy được, như thế nào còn không hạ thủ đâu. Nội tâm Nguyễn Lương háo sắc hò hét.

Cố Chiêu không phải không hạ thủ, xuất phát từ tác phong hành sự hẳn không có khả năng là một khối băng, cái gì cũng đều không quan tâm, nữ nhân trước mắt hẳn hẳn đến có chút nội thương. Một khi lên giường, tức là về sau hẳn phải chịu trách nhiệm đối với nàng. Hẳn tuy không phải loại người hiền lành gì cho cam, nhưng cũng không phải loại thích đùa bốn người khác.

Nguyễn Lương có điểm ngại ra, Cố Chiêu ngồi xổm, dùng ánh mắt phức tạp tràn ngập lửa nóng nhìn Nguyễn Lương nói:

"Nguyễn Lương, cô vẫn luôn biết cô đang làm cái gì. Đúng không?"

Lời này có ý tứ gì? Ý đồ của nàng chưa đủ rõ ràng? Bất quá đây cũng là căn cứ vào khuôn mặt tuần tú này của Cố Chiêu, đáng người hoàn mỹ mới làm nàng nguyện ý như vậy cùng nam nhân này hưởng thụ cả nước thân mật. Trong nháy mắt, Nguyễn Lương một chút bản khoản cũng chưa từng, trước mắt nàng chỉ là muốn người nam nhân này, nàng là một người cuồng nhan không, mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân nào, nam nhân ưu tú luôn rất mê người.

22 năm không nói qua luyến ái, Nguyễn Lương quyết định đem lý trí vứt bỏ.

"Tôi vẫn luôn rất rõ ràng."

Nguyễn Lương nhìn Cố Chiêu nói, một bên tới gần vành tai hẳn nhẹ giọng nói nhỏ:

"Tôi chính là muốn cùng anh làm tình. Anh dám sao?"

Nguyễn Lương mới vừa dứt lời, cảm bị một bàn tay mạnh mẽ nắm, Cố Chiêu từ trên nhìn xuống, ánh mắt chăm chú vào nàng oán hận nói:

"Hy vọng lát nữa cô sẽ còn có thể nói ra loại lời nói này."

Nguyễn Lương nhìn Cố Chiêu, dần dần khuôn mặt tuần tú phóng đại trước mặt, tiếp theo một trận ướt nóng khắc ở trên môi, thực mau Cố Chiêu liền không thỏa mãn với mặt ngoài, đầu lưỡi cường thế xâm lấn đến khoang miệng ẩm ướt, bức bách cô và hẳn cùng nhau lâm vào trận sóng cuồng. Nguyễn Lương đầu lưỡi bị hút đi sinh khí liền đau, vẫn là nhịn không được vươn đôi tay ôm lấy vai Cố Chiêu, hai người điên cuồng hấp thụ nước bọt đối phương.

Không bao lâu, Nguyễn Lương cảm thấy thân mình chợt lạnh, quần áo bất tri bất giác biến mất, toàn thân trần trụi hiện ra trước mặt Cố Chiêu. Khi tách ra môi còn có sợi chỉ bạc từ vị trí hai người thân mật rũ xuống.

Cố Chiêu chỉ cời áo trên, giữa hai chân lều trại dị thường nhô lên. Nguyễn Lương còn phải thờ phỉ phò, sau đó không biết xấu hổ đem tay ấn đến chỗ kia xoa xoa, mị nhãn như tơ nói:

"Anh còn không chuẩn bị đem nó giới thiệu cho tôi..."

Nguyễn Lương lời còn chưa nói xong, đã bị Cố Chiêu dùng tay ấn ngã vào trên giường:

"Không biết tốt xấu."

Ngay sau đó tay Nguyễn Lương đã bị Cố Chiêu lôi kéo vào đùi quần, cảm thứ nàng "thương nhớ ngày đêm" đang nóng bỏng tay. Tay Cố Chiêu cảm tay cô ở thân gây nhanh chóng hoạt động, ánh mắt bình tĩnh nhìn Nguyễn Lương. Cũng không biết giằng co bao lâu, Nguyễn Lương cảm thấy tay đều bị ma sát đến trầy da, trong tay lửa nóng to đến trường đại, một cổ chất nhầy phun ra tay cô.

Nguyễn Lương ngo ngắc mà nhìn chăm chăm thứ chất lỏng màu trắng trên tay, như vậy không có một chút thụ tính độ, xem ra chỉ có vào trong mới được. Sau đó nâng lên tay, nhìn mắt Cố Chiêu, vươn đầu lưỡi dầm dề liếm một đường xuống tay, tâm ghét bỏ nói:

"Không thể ăn."

Chỉ nghe Cố Chiêu nuốt một ngụm nước miếng, yết hầu bắt đầu khởi động thanh âm. Sau đó Cố Chiêu động, Nguyễn Lương cũng động. Cố Chiêu đem Nguyễn Lương kéo lại, mạnh mẽ nắm lấy đôi bóng đảo ở trước mặt hẳn lặc lư câu dẫn, mà Nguyễn Lương thần tốc đem quần của hẳn lột sạch.

Rốt cuộc, hoàn toàn trần trụi tương đối.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Tg1 (h)

Tục ngữ nói, không ăn thịt heo nhưng vẫn gặp qua heo chạy. Nguyễn Lương qua hai mươi mấy năm hư không tịch mịch, nhảm chán trốn trong ổ chăn nghiền cứu phim cảm, trong lòng phiền muộn khi nhìn xem động tác của soái ca tức khắc khiến đối phương thân thanh khí sáng. Nhưng khi Nguyễn Lương đem quần hần ném đi chỗ khác, vẫn là bị đạn đột nhiên đến trên mặt hoảng sợ.

Mặc kệ là màu sắc, chiều dài, độ rộng đều là cực phẩm, một chút đều không thể so tiểu huynh đệ Âu Mỹ. Có thể nhìn ra được thân chủ này không thường xuyên sử dụng, nhan sắc còn lộ ra màu hồng nhàn nhạt, cự hành phía dưới còn có hai viên cực đại hèn nhát. Bởi vì động tình, chảy ra một ít chất lỏng trong suốt. Nghĩ đại gia hóa quá sẽ khả năng sẽ tiến vào, mặc danh dâng lên một cổ cảm thấy thẹn thùng.

Không đợi Nguyễn Lương thường thức xong, Cố Chiêu một tay đem nàng nâng lên

"Như vậy thích? Ân? Đừng nóng vội, có rất nhiều thời gian."

"Mới không thích đâu, chỉ là xem nó lớn lên kỳ quái."

Nguyễn Lương vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng xong, ngực truyền đến một trận thấm ướt còn có xé rách đến khoái cảm.

Cố Chiêu một tay nắm bên phải tròn trịa, trong miệng không ngừng mút vào một bên nhũ thịt, đỉnh ngực không bao lâu trở nên giống như một viên hòn đá nhỏ nhai lại hồng lại nganh.

"Đừng... Đừng như vậy, tôi sẽ chịu không nổi."

Nguyễn Lương cảm thấy rung mình khoái cảm, trong miệng nói cực tuyệt, tay lại không tự chủ được ôm đầu hần, chỉ hy vọng lại dùng lực một chút.

Cố Chiêu tay ở nơi tư mật của nữ nhân không ngừng vuốt ve, phần hồng sắc hai mảnh đầy đặn rỉ ra dâm dịch, kích thích Cố Chiêu đem ngón giữa đối với nơi mềm yếu của cô không ngừng đâm thọc, dâm thủy càng ngày càng tràn lan, hạ thân bị Cố Chiêu khiêu khích kéo theo trận ngứa, trở nên càng ngày càng hư không.

"A... Ân... Ha ân..... Cố Chiêu, thật là khó chịu..."

Nguyễn Lương bị khoái cảm lạ lùng thổi quét toàn thân, tay vô lực bắt lấy tấm chăn, trong đầu cái gì cũng nghĩ không ra, khó kìm lòng nổi vịn vẹo eo nhỏ, dường như mời Cố Chiêu dùng sức đùa bỡn. Tiểu huyết không tự chủ được càng hút càng chặt, tựa hồ đang cắn nát ngón tay hần.

"Tiểu hần đàn, như vậy muốn. Đừng hút như vậy."

Cố Chiêu đột nhiên đem ngón tay ở tiểu huyết rút ra, tay vỗ trên mông Nguyễn Lương "Bang" một tiếng.

"A, đáng ghét."

Thứ làm người cảm thấy cảm thấy thẹn sự lại làm nàng dâng lên khoái cảm ngoài ý muốn, chẳng lẽ nội tâm nàng chính là một cái M sao.

Không cho Nguyễn Lương thời gian suy nghĩ, Cố Chiêu đem Nguyễn Lương nằm thẳng đặt ở trên giường, hai người trên mặt đều mang theo tình dục nóng rất nhìn đối phương. Nguyễn Lương thân thể lộ ra một màu hồng nhạt, có e lệ cũng có chờ mong.

Lại một lần lâm vào môi xá dây dưa, đầu lưỡi ở miệng nàng tùy ý càn quét. Nguyễn Lương không tự chủ được nhắm mắt lại, lửa nóng cự vật ở nơi riêng tư không ngừng ma sát. Nguyễn Lương không tự chủ được nhắm mắt lại, một cái lửa nóng cự vật ở nơi riêng tư của cô không ngừng ma sát, sau đó một cổ đau đớn kịch liệt truyền đến, phảng phất muốn đem hạ thân nàng xé thành hai nửa, bị cự vật bất ngờ đánh tới tiểu huyết chậm rãi chảy ra chất lỏng màu đỏ. Đau đớn tức khắc làm Nguyễn Lương sắc mặt trắng xanh, hốc mắt tích đầy nước mắt tùy thời đều có thể rơi xuống, thanh âm mỏng manh nói:

"A! Đau... Cố Chiêu, đau quá. Anh mau đi ra ngoài."

Cố Chiêu nhìn nơi hai người giao hợp đang rỉ ra thứ chất lỏng màu đỏ chói mắt, vừa rồi đã chịu trở ngại làm hần có chút khiếp sợ, chỉ cần về sau coi làm người của hần là được nhưng là nhìn đến cô lần đầu tiên thuộc về hần vẫn là phi thường mừng như điên. Nhìn Nguyễn Lương sắc mặt trắng bệch có chút đau lòng, nhưng là hần cũng bị Nguyễn Lương kẹp có chút khó chịu. Hiện tại đi ra ngoài là không có khả năng, không thể đáp ứng lời Nguyễn Lương nói, hai tay cùng nàng mười ngón nắm chặt, hạ thân mạnh mẽ động, tựa hồ cái máy đóng cọc dường như mỗi lúc một nhanh hơn.

"A, không cần... Không được... A..... Ân a..."

Bị cự vật có quy luật va chạm, Nguyễn Lương phát ra thanh âm rên rỉ tựa như khó chịu lại tựa như vui thích. Một lát sau, đau đớn đã biến mất chỉ còn vô biên tê dại cùng khoái cảm, hạ thân bởi vì đau đớn giảm bớt, mật dịch theo khoái cảm gia tăng tùy ý trào ra.

Nguyễn Lương không tự chủ cũng khỏi eo phụ họa Cổ Chiêu, trong miệng phát ra mị ý rên rỉ, trước ngực hai luồng cự nhũ theo thân thể không ngừng đong đưa, vô cùng mê người. Cổ Chiêu nhìn cảnh đẹp trước mắt, một tay nâng chân Nguyễn Lương lên đến khớp xương, tay kia bắt lấy cự nhũ không ngừng đong đưa tùy ý vuốt ve. Như vậy còn không hài lòng, nhìn khuôn mặt Nguyễn Lương tràn đầy xuân ý kia khẽ nhếch môi đỏ, hạ thân cũng không ngừng dùng sức va chạm, hận không thể đem hai viên cực đại hên nhất cũng cùng tiến vào tiểu huyết mê người kia.

Nước sữa hòa nhau. Căn phòng chỉ còn thanh âm "Bạch bạch bạch" còn có tiếng thở dốc.

"Ân... A..."

Cái miệng nhỏ của Nguyễn Lương đồng thời bị Cổ Chiêu lấp đầy, đại lưỡi với vào cái miệng nhỏ lôi kéo cái lưỡi cùng nhau khiêu vũ, thẳng đến cảm thấy có chút thiếu dưỡng đại não vô pháp khống chế mới lưu luyến không rời tách ra. Thân thể truyền đến kích thích khoái cảm càng ngày càng mạnh liệt khiến cô chịu không nổi toàn thân co rút, ngón chân dường như cuộn lên, bụng nhỏ co rút lại, mãnh liệt gắt gao xoắn lấy lửa nóng cự vật.

Cổ Chiêu bị co rút thỉnh thoảng lại kích thích, cự vật giống bị cổ vũ mạnh mẽ ra vào, hên nhất cùng huyết khẩu va chạm đến khi đâm dịch dường như muốn ngừng.

Ngay sau đó, xương cùng một trận tê dại dâng lên, cự vật đột nhiên trướng đại, một cổ tinh dịch đặc sệt bắn vào u kính hoa tâm. Đồng thời, Nguyễn Lương cảm giác thân thể cứng đờ, đầu óc trống rỗng, tiểu huyết khẩu trương hút cự vật, đại lượng tinh dịch tưới lên mặt thân gáy. Hai người lần đầu tiên không phải đặc biệt kéo dài nhưng lại ở dư vị cao trào sáng khoái, không thể phục hồi tinh thần lại.

Mới vừa phóng thích quá đà, cự vật từ trong hoa huyết chậm rãi rút khỏi, bên trong chồng chất hồng bạch đan chéo chất lỏng cùng trào ra. Cổ Chiêu nhìn huyết khẩu dính đầy tinh dịch của hắn, mới vừa bắn xong thể mà cự hành lại tốc độ bành trướng lên.

Phục hồi tinh thần lại Nguyễn Lương liền nhìn đến hốc mắt đỏ lên của Cổ Chiêu còn có hạ thân hân hướng chính nàng gât đầu. Cô có chút ngượng ngùng lui về phía sau nói:

"Tổng tài... Hắc hắc... Đã khuya, nên nghỉ ngơi. Ngày mai còn phải đi làm"

Cổ Chiêu nheo nheo mắt, vuốt tay sờ sờ Nguyễn Lương có chút bị thân, liền cong môi nói:

"Hiện tại kêu tôi là Cổ Chiêu, tôi nhưng không nghĩ nữ cấp dưới thủ trưởng lại dâm dăng như vậy. Phía dưới cái miệng nhỏ muốn nghỉ ngơi liền có thể nhưng phải đổi cái địa phương hầu hạ tôi."

Nói xong đem hai chân cường tráng hữu lực tách ra đem Nguyễn Lương kéo lại đây, Nguyễn Lương hoảng sợ ở trong ánh mắt, đem đỉnh côn thịt tới miệng cô rồi kêu cô mở miệng:

"Ngoan, mở ra, ngâm lấy nó."

Không có cho Nguyễn Lương cự tuyệt hay cãi lại, đôi môi hé mở đã bị cự vật trước mắt đem vào khoang miệng lấp đầy. Nguyễn Lương theo bản năng dùng đầu lưỡi ở trong miệng loạn xạ, dụng tâm đồ đem côn thịt đẩy ra, miệng nhỏ không ngừng hút thân gầy, nộn lưỡi liếm chỉ mả mất làm Cổ Chiêu cảm thấy một trận khoái ý.

"Nữ nhân ngoan, đem nó ăn như ăn kẹo que, dùng đầu lưỡi hảo hảo liếm, dùng dùng hàm răng. Ân... chính là như vậy."

Cổ Chiêu một tay chống ở trên giường, một cái tay khác ấn trụ đầu Nguyễn Lương, từ trên cao nhìn xuống, cái miệng nhỏ của nàng không ngừng phun ra nuốt vào cự vật của chính mình.

"Hôn đàn! Nào có kẹo que lớn như vậy. "

Nội tâm Nguyễn Lương phản kháng. Côn thịt Cổ Chiêu cùng người khác không giống nhau. Côn thịt hân thật xinh đẹp, không có mùi lạ, bởi vì mới vừa phát tiết quá một lần, có chút đỏ lên, tựa như một cây bàn ủi làm miệng nhỏ của Nguyễn Lương phồng lên.

Nguyễn Lương là lần đầu tiên khẩu giao, ngẫu nhiên hàm răng lấp bắp cắn vào côn thịt:

"Tê, cẩn thận một chút".

Cổ Chiêu khiển trách, tính bắt lấy một bên tròn trịa của Nguyễn Lương thật mạnh vuốt ve, nhũ thịt trắng nõn từ năm ngón tay hân hiện ra. Một tay kia ấn đầu Nguyễn Lương, hạ thể không lưu tình chút nào mà mạnh mẽ ra vào.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: TG1 (vi H)

"Ngô..." khoái cảm kích thích Nguyễn Lương khiến cô dùng sức mút vào trong miệng thịt trụ phát ra thanh âm " tư tư " gọi tình, đầu lưỡi găt gao liếm, ý đồ làm nam nhân này xuất ra. Đồng thời ý xấu nổi lên, một tay ở chỗ sâu trong cái mông nam nhân sờ soạng sau đó ở hậu đình chỗ nhọt nhọt đâm thọc.

Cố Chiêu bị hút đến một trận tê dại, đột nhiên cục môn truyền đến ngứa khiến cho hần đầu óc một trận tê dại, phát ra một tiếng trầm thấp rên rỉ, cúi đầu trừng mắt nhìn mắt dưới thân nữ nhân nói nói:

"Em tìm chết."

Sau đó ấn trụ đầu Nguyễn Lương, cái mông nhanh chóng kích thích hưng hăng đem tinh dịch tiết tiến vào trong miệng cô.

Còn thịt rút ra, Nguyễn Lương không có gắng sức điễm. Bị ma sát bốc hỏa, môi sớm đã không có bất luận cái gì tri giác, đặc sệt tinh dịch ủa vào yết hầu, Nguyễn Lương không tự giác đem chất lỏng trong miệng toàn bộ nuốt vào, tiếp theo không ngừng ho. Xụi lơ ở trên giường, nhắm mắt lại thờ hồn hèn hoàn toàn không có động sức lực.

Đồng hồ kim đồng hồ chỉ hướng đêm khuya một chút, chung quy nhìn Nguyễn Lương còn nghỉ làm tiếp nhưng bản khoản ngày mai còn đi làm, hơn nữa cô là lần đầu tiên cũng không thể quá mức hỏa, đành phải thôi.

Nhẹ nhàng bế nữ nhân lên trên giường, dáng người cao gầy ngoài ý muốn nhẹ nhàng, da thịt non mềm trắng nõ làm người nhìn không được lưu luyến, hai viên tiểu anh đào còn hồng hồng đứng thẳng, hoa huyết theo bước đi lại không ngừng chảy ra chất lỏng màu trắng trên sàn nhà lưu lại một đạo dấu vết đậm nỉ.

Nguyễn Lương chỉ cảm thấy bốn phía đều là ám áp, muốn đem tứ chi mỗi một duỗi ra. Chậm rãi mở hai mắt lọt vào trong tầm mắt chính là phòng tắm trắng tinh, bốn tấm rót đầy nước, nàng cùng hần nằm ở trong bồn tắm trần trụi.

"Tôi còn tưởng rằng em chuẩn bị một giấc ngủ đến hừng đông."

Nguyễn Lương dựa vào ngực Cố Chiêu cảm thụ được hần nói chuyện khi lồng ngực chấn động. Nghĩ đến vừa rồi hần thô bạo nhện không được quay đầu lại đối với cảm hần cần một mồm to, lưu lại một đại dấu răng.

"Tê~"

Cố Chiêu cũng không có nói lời nói chỉ là lẳng lặng nhìn cô, sau đó tay tăng lực độ lớn. Thời điểm Nguyễn Lương tỉnh lại ngón tay hần liền ở tiểu hoa huyết tươi mới của cô thủ sẵn, bên trong còn sót lại tinh dịch. Hiện tại ngón tay biến ảo góc độ ở bên trong tùy ý đâm thọc, ngón trỏ chọc đến một khối nổi lên, thời điểm Nguyễn Lương nhìn không được rên rỉ một tiếng, Cố Chiêu từ trước đến nay là cái "mang thù" người bị bắt được nhục điễm lại như thể nào sẽ dễ dàng mà buông tha.

"A ~ anh cái hỗn đản, đừng chạm vào nơi này... A... Ân, không cần... Mau mau chịu không nổi..."

Huyết nội nhô lên vô tình bị đùa bỡn, một đợt lại một đợt khoái cảm làm Nguyễn Lương cả người lại dâng lên một trận trời nổi không trọng lượng, chỉ có thể không ngừng thông qua rên rỉ mới biểu đạt cái loại khoái cảm kỳ diệu này.

"Ân? Như vậy không được, hừ. Muốn dừng lại liền cầu tôi."

Ngày thường tổng tài cao lãnh mặt than còn tại đây giờ phút này trở nên thập phần ấu trĩ giống nam hài ham chơi, mà Nguyễn Lương chính là món đồ chơi mà hần âu yếm, hần nhìn không được muốn làm cô khóc, muốn cho cô hướng chính mình xin tha. Cái này làm cho hần cảm thấy hần đang nắm giữ chủ quyền lãnh đạo, đồng thời cũng đối với cô trở nên yêu thích không buông tay.

Lý trí làm Nguyễn Lương không thể thần phục với nam nhân tính trẻ con trước mắt này, như vậy về sau thể nào cũng sẽ chỉ ở thể bị động. Nhưng là thân thể pháp phòng tê dại, tràn đầy khoái cảm dần dần dâng lên. Cao trào sắp tới, cuối cùng trong óc một dây tên là lý trí bị chặt đứt.

"A... Ân... Cầu anh... Cầu xin anh... Không cần..... Không cần... a ~ nhanh, mau tới rồi... A!"

Nguyễn Lương càng lúc càng lớn tiếng rên rỉ, ngón tay ở tiểu huyết không ngừng tiến lên, cuối cùng một tiếng thét chói tai. Nguyễn Lương đạt tới cao trào, mật dịch từ hoa huyết chảy ra.

Cả đêm Nguyễn Lương đã trải qua rất nhiều lần cao trào, mờ mịt. Rốt cuộc chịu không nổi con buồn ngủ mà ngắt đi, trước khi lâm vào màn đen thì thấy Cố Chiêu cong lên khoe miệng.

Sau khi đem thân thể hai người lau khô, Cố Chiêu bế Nguyễn Lương đi tới giường lớn vừa trải qua quá mây mưa, xốc chăn đắp cho hai người.

Đôi mắt đen thâm thúy găt gao nhìn chăm chăm Nguyễn Lương trong chốc lát, làm như nghĩ thông suốt cái gì, thờ dài. Nhẹ nhàng ở bên tai cô nói nhỏ "Ngủ ngon". Tiếp theo cúi đầu hôn chuồn chuồn lên đôi môi sưng đỏ. Sau đó, đem Nguyễn Lương ôm sát ở trong ngực nặng nề ngủ.

Một đêm ngon giấc.

Ngày hôm sau khi tỉnh lại, Nguyễn Lương chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức không thôi, đặc biệt là địa phương xấu hổ nào đó. Quay đầu phát hiện trình phòng cũng chỉ có một mình cô. Lấy di động ra thì thấy đã 11 giờ. Cũng chính là cô, khi bò lên trên giường tổng tài thành công liên quang minh chính đại bỏ bê công việc.

Nghĩ đến thời gian này, Cố Chiêu nhất định còn ở văn phòng phê duyệt văn kiện, vội vàng tìm ra số máy bàn của văn phòng Cố Chiêu. điện thoại nhanh chóng được bắt máy.

"Cố Chiêu, anh sao lại không gọi em đây, tiền thưởng cần mẫn của em đều bị ngâm nước nóng rồi."

Đầu bên kia vừa bắt máy chưa cho Cố Chiêu cơ hội nói chuyện, Nguyễn Lương liền bắt đầu phát tiết một chút phần uất trong lòng.

"Ngượng ngùng, Cố tổng hiện tại đang mở cuộc họp, Nguyễn tiểu thư nếu có gì muốn nó có thể nhắn lại, sau khi kết thúc hội nghị tôi sẽ chuyển đến cho Cố tổng."

Một thanh âm xa lạ là nam vang lên, cẩn thận phân biệt là cấp dưới thân nhất của Cố Chiêu, cũng chính là bí thư trưởng - Lâm Thanh.

Không nói thêm gì, Nguyễn Lương nhanh chóng cúp máy rồi chui vào chăn che mắt mặt. Đều là do Cố Chiêu làm hại, hừ.

Mặc kệ như thế nào, Nguyễn Lương kéo thân hình mõi mệt đi rửa mặt xong đổi quần áo.

Khi chuẩn bị đi, trong lúc vô ý ngó mắt vào phòng bếp. Bất lấy tâm một người nam nhân phải bắt trụ dạ dày hần. Nguyễn Lương dùng hương vị miễn cưỡng của mình làm ra hai hộp cơm trưa. Gọi xe taxi rồi mang theo hộp cơm đi công ty.

Ở trước cửa công ty xuống xe sau đang chuẩn bị đi vào, bỗng nhiên nghe được một trận tiếng thét chói tai cùng một trận thanh âm, xoay người nhìn lại. Một nữ nhân đưa lưng về phía cô đang ngã ngồi ở ven đường, phía trước dừng lại một chiếc Bugatti giá trị xa xỉ.

"Ăn vạ sao? Vẫn là không liên quan mình."

Nội tâm Nguyễn Lương nghĩ như vậy, đang chuẩn bị xoay người đi nhưng nhìn đến người bên trong xe bước xuống liền dừng bước chân. Bởi vì nam nhân vừa bước xuống chính là nam chính thế giới này đồng thời là trúc mã của Nguyễn Lương - Trần Khải.

Ăn mặc một thân thủ công định chế tây trang, tóc tai ngắn gọn, thân hình chuẩn soái, ngũ quan tuấn tú. Nam nhân từ siêu xe bước xuống dưới, mặt vô cảm đi đến trước mặt nữ nhân, từ trên cao nhìn xuống nói:

"Có việc sao?"

"Không... Không..."

Nữ từ đột nhiên nhìn thấy nam nhân soái khí như vậy có chút thẹn thùng, nói chuyện ấp úng.

"Đợi lát nữa đi bệnh viện làm kiểm tra, có vấn đề thỉnh liên hệ trợ lý tôi."

Trần Khải nói xong vẫy tay về phía xe, ngay sau đó nam nhân đi theo phía sau hần đưa danh thiếp. Làm xong, hai người xoay người về đến trên xe.

Lúc này, nữ nhân ngồi dưới đất rốt cuộc đứng lên, dùng thanh âm có chút kích động lại ngượng ngùng nói.

"Cái kia, tôi kêu là Cố Thần Hề. Anh có thể cho tôi danh thiếp không?"

Cố Thần Hề... Cố Thần Hề! Hòn ngọc quý trên tay tập đoàn Cố thị, cũng chính là khuê mật của nữ chính thế giới này. Nguyên bản lần này ngoài ý muốn Cố Thần Hề đối Trần Khải nhất kiến chung tình, lúc sau liền nhắm mắt theo đuôi đi theo bước chân hần, kết quả nam chính cùng nữ chính vẫn là không thể kháng cự sức hút mà ở bên nhau. Khi Cố Thần Hề biết được nam nhân chính mình yêu nhất cùng khuê mật tín nhiệm nhất ở bên nhau liền khó có thể tiếp thu, suốt ngày tinh thần sa sút cuối cùng mang bệnh trầm cảm ở nhà đóng cửa không ra.

Cố Thần Hề có dáng người là lướt hấp dẫn, bộ ngực hết sức đầy đặn.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: TG1 (vi H)

"Xin lỗi, hôm nay đã quên mang."

Trần Khải vốn là cái dạng người sống chó tiến. Cố Thần Hề cũng không có hào quang nữ chủ tự nhiên sẽ bị cự tuyệt. Không phải tất cả nam nhân đều sẽ thích nữ nhân xinh đẹp.

Nguyễn Lương là người phi thường ác, nhưng là nghĩ đến Cố Thần Hề sau này liền nhịn không được có điểm cảm khái. Cô nghĩ, liền làm một hồi người

tốt, thay hướng đi đổi thế giới này, tuy rằng không thể bảo đảm Cố Thần Hề có thể được như mong muốn, nhưng ít nhất sẽ không làm cô ấy ném tư vị bị người thích nhất phân bội. Người đơn thuần thiện lương nên có cái kết cục tốt.

“Mỹ nhân, đồ vật của cô bị rút.”

Cố Thần Hề đang đắm chìm trong cảm giác bị nam thần từ chối thì bị một giọng nữ đánh gãy. Chỉ thấy một cái khuôn mặt xinh đẹp, dáng người cao gầy, ăn mặc trang phục tinh xảo. Nữ tử một tay cầm theo hộp đồ ăn một tay cầm một trương danh thiếp đưa tới trước mặt Cố Thần Hề.

Tiếp nhận danh thiếp thì thấy chữ "Tổng Tài công ty kiến trúc Hằng Bình - Trần Khải".

“Ngượng ngùng, cái này không phải của tôi.”

Cố Thần Hề không biết nữ tử này có ý đồ gì với mình, nhưng mà nhìn cô cũng không giống người xấu.

“Là sao, mới vừa nó rơi trên mặt đất tôi tưởng anh tuần tiên sinh không cẩn thận đánh mất cho nên không thể cho cô. Nếu không phải, vậy thôi tôi ném đi.”

Nguyễn Lương cố ý trêu đùa Cố Thần Hề, cô biết cô ấy đối với Trần Khải có bao nhiêu tình cảm, thế nên cái danh thiếp này cô ấy sao có thể không cần. Cô tuy rằng sẽ cung cấp trợ giúp cho cô ấy nhưng cũng sẽ không cùng cô ấy trở thành bạn tốt. Trên thế giới này rất nhiều đồ vật đều là dựa vào chính mình tranh thủ, nữ nhân này chỉ là bởi vì tình yêu nên mới khuyết thiếu năng lực tự hỏi. (đừng hỏi, danh thiếp như thế nào có, là do hệ thống cấp bàn tay vàng)

Mà đối với thế giới này, Cố Thần Hề thực bất hạnh.

Vừa nghe Nguyễn Lương muốn đem danh thiếp người trong lòng ném xuống, Cố Thần Hề nhanh chóng đem danh thiếp đoạt lại nói:

“Đừng ném, là của tôi.”

“Cô một hồi nói là của cô, một hồi lại nói không phải cô. Cô thật đúng là kỳ quái.”

Nguyễn Lương cố ý trêu ghẹo nói.

Lưu lại Cố Thần Hề đứng tại chỗ ngây ngô cười, cô xoay người đi vào tập đoàn Cố thị, cô không quên mục đích chủ yếu hôm nay là Cố Chiêu. Quen cửa quen nẻo lên tầng 22, lén lút vào văn phòng tổng tài. Trong văn phòng không có một bóng người, nhìn thời gian còn không đến 11 giờ rưỡi, thời gian đến thật chậm.

Nguyễn Lương buông hộp đồ ăn, thừa dịp Cố Chiêu không hề ở đây liền nghênh ngang ngồi ở trên ghế làm việc của hắn, cảm giác thật quá tốt.

Xem lịch trình buổi chiều của Cố Chiêu thì thấy buổi chiều có cùng kiến trúc Hằng Bình kí hợp đồng, thật đúng là vừa khéo.

Không bao lâu, ngoài cửa truyền đến một trận so le không đồng đều tiếng bước chân, Nguyễn Lương nguyên muốn chạy đến phòng nghỉ, nhưng là nghĩ lại liền thuận thế trốn dưới bàn công tác, ôm đầu gối ngồi dưới đất. Cố Chiêu đẩy cửa văn phòng tiến vào, lúc sau phát hiện ở trên bàn có một hộp đồ ăn, anh không cần động não cũng biết là ai.

Chưa từng có người vì anh đưa cơm, trong lòng anh liền có một cỗ nước ấm. Nguyễn Lương vừa lúc chụp mông ngựa đối phương.

Nam nhân cùng nữ nhân trao nhau lần đầu tiên cảm giác là không giống nhau, nữ nhân cảm thấy chính mình có bạn trai, mà nam nhân chỉ là nghĩ đến chính mình rất cuộc phá thân. Nguyễn Lương cũng không cho rằng Cố Chiêu sẽ vì một đêm vui thích mà yêu cô, cô muốn thể xác và tinh thần hắn chỉ thuộc về một mình cô. Dục vọng chiếm hữu ản ản quấy phá.

“Buổi chiều cùng ‘Hằng Bình kiến trúc’ ký hợp đồng định lúc 2 giờ, đến lúc đó Hằng Bình tổng tài sẽ qua đây, hơn nữa hy vọng cùng ngài gặp mặt nói chuyện.....”

Thanh âm nam bí thư từ cửa hướng bên trong càng ngày càng gần, không ngừng báo cáo. Cố Chiêu đi đến bàn công tác, khi ngồi xuống liền phát hiện Nguyễn Lương ngồi phía dưới bàn công tác cười trộm. Cho cô nghỉ một ngày nghỉ ngơi cho tốt, không ngờ cô lại chạy đến công ty hồ nháo, không trị cô thật là không hiểu thế chuyển biến tốt.

Nguyễn Lương thấy Cố Chiêu ngồi xuống, chờ bí thư sau khi rời khỏi đây cùng Cố Chiêu nói chuyện. Kết quả bí thư không có bất luận manh mối gì dừng lại, như cũ không ngừng báo cáo, Cố Chiêu một cái cũng không để ý đến cô, làm bộ chuyện gì đều không có nhìn văn kiện. Người nam nhân này, thật là không thương hương tiếc ngọc. Hừ, tôi cũng không tin anh nhận được cái này!

Nguyên bản nam tử ngồi nghiêm chỉnh đột nhiên phát ra trầm thấp rên rỉ làm bí thư hoảng sợ, hỏi:

"Tổng tài, thân thể ngài không khoẻ sao?"

“Không có, cậu tiếp tục.”

Cố Chiêu cúi đầu nhìn chỗ tư mật chính mình, Nguyễn Lương đang vui đầu tại đây, thật là vừa ái vừa hận, nguyên bản cự long ngủ say hôm qua vừa khai

trai sau khi bị trêu chọc vài cái liền dễ dàng mà đứng lên, kết quả nữ nhân này sau khi chơi liền mặc kệ nó, chỉ dùng bàn tay mềm nhẹ nhàng khiêu khích đụng chạm côn thịt, loại cảm giác nửa vui thật là khó chịu tới cực hạn.

Duỗi tay ý bảo Nguyễn Lương hảo hảo an ủi côn thịt, nhưng lúc này Nguyễn Lương cũng dám làm mặt quỷ với hắn, sau đó cầm di động chơi trò chơi, nhìn kỹ là trò chim nhỏ*.

(Bản cv nó như thế, tớ cũng bất lực.)

Nữ nhân, thật là không thể sùng, bằng không sẽ được một tác lại tiến một thước, tối hôm qua nên làm cô không còn sức lực mới thôi, hôm nay cũng sẽ không có tinh lực tới trêu chọc hắn. Cổ Chiêu sắc mặt trầm xuống một chút, không chiều cổ đại điều của hắn ngược lại chơi trò chim nhỏ, thật đúng là không ngoan! Đôi mắt nhú lại, sau đó đột nhiên bắt lấy đầu Nguyễn Lương, cưỡng bách cô mở cái miệng nhỏ đem côn thịt nuốt vào, âm áp khoang miệng, cái lưỡi mềm mại liếm láp làm hắn thoải mái không thôi.

Bí thư bị Cổ Chiêu đột nhiên tán mát ra khí tràng âm trầm sợ tới mức lui về phía sau một bước, thanh âm đều yếu không ít.

Nam nhân này thật đáng giận làm cô sặc chết. Bỗng nhiên bị côn thịt tiến vào trong miệng mà bên ngoài còn có người, anh bắt nhân cũng đừng trách tôi bất nghĩa. Trong đầu không ngừng nghĩ, trước kia xem qua ‘ động tác phiến ’ cùng tiểu thuyết khẩu giao động tác nỗ lực liếm cực đại côn thịt, sự mệnh mứt vào hơn nữa. Vươn tay nhỏ vuốt hai viên hèn nhất, đầu không ngừng di động, lâu lâu liền hút quy đầu, cái lưỡi ở trong miệng linh hoạt liếm.

Cổ Chiêu bị Nguyễn Lương đột nhiên mạnh mẽ mứt vào làm eo tê rần, thiếu chút nữa thất thủ mà xuất tịn, may mắn đúng lúc nhện xuống không có sớm xuất. Nhện không được cúi đầu xem Nguyễn Lương, chỉ thấy nữ nhân dưới thân trong miệng phun ra nuốt vào côn thịt hắn, trong tay đùa bỡn hai viên hèn nhất, đôi mắt vô tội hướng hắn chớp chớp, dường như thật sự ăn một cây kẹo que ngon miệng. Thật là cái tiểu yêu tinh. Cổ Chiêu còn muốn nhìn cô còn có thể làm gì, vì thế cũng không ngăn lại cũng không chỉ thị.

Liếm láp không sai biệt lắm, Nguyễn Lương đem côn thịt trong miệng chạm rãi lấy ra, ở mặt ngoài hôn một cái. Sau đó nhấc lên váy chính mình, đem chỗ tư mật sớm đã ướt đầm chảy ra, đẩy ra quần lót gợi cảm đã thấm ướt, tiểu hoa đỏ sậm không ngừng đóng mở phun ra mật dịch, một ít đậm dịch dọc theo đùi không ngừng trượt xuống. Một tay bắt lấy côn thịt Cổ Chiêu nhắm ngay huyết khẩu chạm rãi cắn vào, kết quả vào đến một nửa liền đi không được. Nguyễn Lương liền để ngăn ngừa khoảng cách thọc vào rút ra, một tay che lại miệng mình không cho đậm mỹ âm thanh vang ra.

Nguyễn Lương thoải mái, Cổ Chiêu thực không thoải mái, cự ly ngắn thọc vào rút ra vận động với hắn mà nói không khác gì giải khát, chỉ có quy đầu hoàn toàn tiến vào tiểu huyết hẹp, so sánh với vừa rồi, hiện tại càng khó chịu. Vì thế, bàn tay dày rộng to đỡ lấy cái mông tuyết trắng mạnh mẽ cắn vào, ‘ bang ’ một tiếng, côn thịt rốt cuộc hoàn toàn đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tg1 (h)

Bỗng nhiên bị côn thịt tiến vào làm Nguyễn Lương bất đắc dĩ mà dùng sức chống sàn nhà nâng lên cái mông làm kết hợp càng thêm chặt chẽ, tuy đã làm lẫn hao nhưng lần này cô vẫn chưa cảm nhận được khoái cảm mà còn ần ần chút đau đớn.

Không gian hẹp hòi, liễu mạng nhện xuống tiếng rên rỉ còn có người ở ngoài làm tinh thần Nguyễn Lương bị khiêu chiến đến cực hạn, công ty này cô còn muốn tiếp tục đi làm nên không thể bị người khác biết bọn họ hiện tại đang làm.

Bàn tay to Cổ Chiêu còn tựa không đủ tận hưởng, bắt lấy mông gắt gao kẹo chặt côn thịt, bởi vì yêu đương vụng trộm mang đến khoái cảm kích thích tiểu huyết không ngừng co chặt, chân tuyết trắng cũng không ngừng run rẩy. Côn thịt chơi xấu nhẹ nhàng rút ra lại mạnh mẽ đi vào chỗ sâu nhất.

Nguyên bản thần kinh đang khẩn trương, khiến hoa huyết mẩn cảm, côn thịt rút ra khiến cho thân thể lập tức hư không, lại một lần tiến vào va chạm chỗ sâu trong hoa tâm làm thân mình Nguyễn Lương cứng đờ, huyết nội trào ra từng mảnh từng mảnh đậm dịch.

Gương mặt có vài giọt mồ hôi, vài sợi tóc dính sát gương mặt, cái miệng nhỏ hơi hơi mở ra không ngừng thở hổn hển, tay nhỏ không tự giác nắm thành nắm tay, toàn thân bởi vì cao trào tiến đến kịch liệt run rẩy.

Sau đó, tiểu huyết ý đồ rời đi côn thịt nhưng như cũ lại bị bàn tay to chặt chẽ bắt lấy không bỏ.

Hiếm khi làm ở nơi làm việc, Cổ Chiêu cùng Nguyễn Lương phóng thích. Lúc sau, côn thịt bị đậm dịch tưới thoải mái làm hắn có chút khác chế không được.

Nguyên chỉ nghĩ làm nữ tử dưới thân có chút nhỏ nhỏ giáo huấn, kết quả sau nhập thức tư thế làm côn thịt một bước khó đi, mông tuyết trắng non mềm vẫn luôn kích thích thị giác cùng thần kinh của hắn, mà nữ tử quý đứng càng làm hắn hưởng thụ, làm hắn có một loại ham muốn chinh phục.

"Cậu ra ngoài trước đi."

Cố Chiêu bảo bí thư đi ra ngoài cùng đóng cửa cho kỹ. Bí thư đã sớm giác ngộ hôm nay tổng tài có điểm không thích hợp, vừa nghe có thể đi ra ngoài lập tức giống như gió bay ra ngoài cửa.

Bí thư vừa đi, Cố Chiêu liền xuống tay tàn nhẫn, đung vài cái phát ra "bach bach bach" tiếng vang, sau đó đem côn thịt rút ra ngoài, thô tráng cự vật tràn đầy dâm dịch, bởi vì dục vọng không chiếm được thỏa mãn mà kháng nghị run rẩy.

Cố Chiêu vung tay đem văn kiện trên bàn đẩy hết sang một bên, mặt khác đồ vật rơi bùm bùm xuống sàn, từ trong văn phòng vang lên vài tiếng làm nhóm bí thư bên ngoài trở nên lo lắng đề phòng, sợ "lừa gạt" của tổng tài rơi xuống trên đỉnh đầu mình.

Không có điểm tựa phía sau, Nguyễn Lương xụi lơ trên sàn nhà, hai chân chống đỡ vào cái bàn bên cạnh, quần áo còn hoàn hảo nhưng chỗ tư mật lại một mảnh dâm nhiễm. Nguyễn bán quần lót gọi cảm bị đẩy ra lại khôi phục nguyên trạng đem tiểu huyết mê người bao vây lại, nhưng dâm dịch từ hai bên không ngừng chảy ra.

Không đợi Nguyễn Lương hoàn hồn, Cố Chiêu liền ngồi xổm xuống đem cô bé lên bàn công tác, ngay sau đó đem quần áo Nguyễn Lương một kiện lại một kiện cởi ra, khi thoát bra Nguyễn Lương có ý đồ chống cự hành vi lưu manh của Cố Chiêu, kết quả dễ dàng mà bị hấn chế phục.

Mặt bàn lạnh lẽo kích thích da thịt trần trụi của Nguyễn Lương

"Đây là ở công ty, anh còn dám làm như vậy, không sợ mất thân phận tổng tài sao."

Nguyễn Lương vươn đôi tay đẩy Cố Chiêu, ý đồ từ trên bàn rời đi, kết quả bị Cố Chiêu nhẹ nhàng đem tay cô kiềm ở sau lưng, chân dài kẹp ở chỗ bắp đùi mảnh khảnh, ngón tay thon dài chạm vào bộ ngực tròn trịa.

"Em tạo lửa, liền phải phụ trách sạ lửa. Chỉ cần em đừng kêu quá lớn, người khác như thế nào sẽ phát hiện được. Hừm?"

Âm thanh trầm thấp giàu có từ tính vang lên, Nguyễn Lương nghe một cái liền giật mình, nơi riêng tư lại dâng lên từng trận ngứa ngáy.

"Em mới không có.... Anh vu oan em, em chỉ là đưa cơm tới cho anh. Đúng rồi, cơm ở bên kia, chúng ta ăn cơm đi?"

Nguyễn Lương vẫn luôn cố gắng trốn tránh móng heo đang tập kích, nhưng cũng chả làm được cái gì, ngược lại càng tiện để Cố Chiêu thực thi sắc hành.

"Hiện tại anh lại muốn ăn em"

Không hề nhiều lời, anh đem Nguyễn Lương hoàn toàn phóng ngã trên mặt bàn, một tay áp chế dưới háng, một tay kia dùng 2 ngón đi vào tiểu hoa sâu thăm dò xét, vừa rồi mới cao trào nên còn lưu lại dâm dịch, đâm thọc vài cái rút ra, đưa 2 ngón tay đến chóp mũi ngửi ngửi. Rồi sau đó gọi lên khoe miệng, ác ý đem tay cho vào miệng nhai của Nguyễn Lương, khiêu khích với lời.

"Ngô... Ngô ân... "

Bị dị vật chiếm cứ, cái miệng nhỏ không ngừng kháng nghị, không bao lâu, ngón tay trong miệng rút cuộc rút khỏi, chỉ nghe được Cố Chiêu thú vị hỏi nằng.

"Ăn dâm dịch của em ngon không?"

"Chính anh ăn thử chẳng phải sẽ biết sao. Hừ! "

Nguyễn Lương bị trêu đùa tỏ vẻ bồn chồn không vui, quay đầu đi không đi để ý tới Cố Chiêu.

"Nếu là hy vọng của em, anh liền thỏa mãn em. "

Nói xong Cố Chiêu nửa ngồi xổm xuống mở ra hai chân của Nguyễn Lương, thừa thốt lông tóc bao trùm huyết khẩu hồng nhật, cửa huyết lúc đóng lúc mở phun ra dâm dịch. Làm một người có thói ở sạch nhiều năm, Cố Chiêu vẫn luôn cảm thấy loại địa phương này không quá sạch sẽ nhưng mà tiểu huyết càng hình như có ma lực, vẫn luôn hấp dẫn hấn vrun đầu lưỡi khẽ liếm.

"A... Anh đang làm gì.. Cố Chiêu đừng như vậy, dơ a... Ân... Mau đứng lên a... Đừng liếm nơi đó..... "

Nơi riêng tư đột nhiên truyền đến cảm giác xa lạ ẩm ướt, làm Nguyễn Lương đã chịu kinh hách, toàn thân sung huyết như đỏ lên, lần đầu tiên đã chịu đãi ngộ như vậy làm cô thấp phần không khoẻ, địa phương tư mật thân nhiên mà bại lộ ở trước một người nam nhân vẫn là cảm giác thấp phần cảm thấy thẹn, cô định dùng tay che lại chỗ tư mật.

Làm một người cấm dục nhiều năm, một sớm khai trai ăn thịt, Cố Chiêu ăn đến bên miệng làm sao lại dễ dàng buông tay.

Tiểu mỹ nhân làm người ta nhìn không được muốn nuốt vào trong bụng hảo hảo nhắm nháp, tiểu hoa huyết bởi vì sinh lý phản ứng trở nên sung to cực kì, đầu lưỡi linh hoạt liếm láp ở hoa môi đầy đặn một phen, đem chỗ sung to như thạch âm để hàm ở trong miệng khẽ cắn, không ngừng mút vào phát ra tiếng vang. Một ngón tay sờ đến cục môn na xát, nam nhân không ngừng làm động tác kích thích, tiểu huyết lại trào ra một đợt mật nước, chảy vào trong miệng nam tử.

"Không tồi, thực ngọt. "

Cố Chiêu đứng lên, dùng đầu lưỡi liếm láp hạ môi mỏng. Giơ tay đem tây trang thủ đông được may tinh xảo cời ra, cả vạt kéo xuống tùy tay ném ra xa, tiếp theo đem áo somi giắt đứt vài nút. Không giống mặt ngoài trông có vẻ gầy nhưng khi lột đi lại lộ thân hình cường tráng có cơ bụng dần dần hiện lộ. Sau đó quần nhỏ bao trùm cự long cũng cời ra.

Ở dưới thân chính mình không có ký lư nửa ngày rồi cuộc có thể hảo hảo nhấm nháp, nội tâm Cố Chiê không ngừng phát ra ý tưởng, làm nữ nhân trước mắt này khóc, xé nát cô, làm cô không thể phóng đảng câu dẫn mình.

Hắc ám âm trầm ý tưởng làm Cố Chiêu muốn đem Nguyễn Lương ăn tươi nuốt sống, ánh mắt của anh khiến cô không tự giác mà rụt rụt lại, bộ ngực no đủ tròn trịa cũng giống như bị kính hách run lên nhẹ nhẹ.

"Cố Chiêu, đừng mà. "

Đối với Nguyễn Lương mà nói có thể gia tăng thụ tinh độ, không gì có thể tốt hơn nhưng mặt ngoài lại nói lời cự tuyệt then thùng.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Tg1 (h)

"Không cần? Em không thích dương vật làm em mà chảy dâm thủy ròng ròng, cao trào không ngừng?"

Cố Chiêu vừa nói vừa xoa một bên cục bột, như muốn đùa bỡn nhéo lên đỉnh tiểu đậu đỏ, không bao lâu liền trở nên ngạnh như đá. Một tay kia nắm côn thịt ở huyết khâu ma sát tiểu âm để đến sung huyết.

"Anh..... hạ lưu, thật là biến thái, cái gì dương vật, em nghe không hiểu."

Nguyễn Lương mặt đỏ tai hồng cự tuyệt lời nói biến thái của Cố Chiêu, hai tay đẩy người trực ngực ra.

"Chính là này dương vật! Nắm nó, chính mình chậm rãi đưa vào đi, bằng không anh một lần cắm vào khó chịu chính là em."

Bàn tay to cường ngạnh tay nhỏ đặt ở côn thịt cảm lấy, nhắm ngay lỗ nhỏ hẹp hời mê người chậm rãi đi vào.

"Không cần, quá trưởng, a..... Không thoải mái. A... Anh đi ra ngoài a..."

Bụng sưng trưởng cảm hơi không khoẻ, nhưng vẫn là có thể chịu đựng.

"Đến đây đi, đến đây đi, nhanh lên dùng sức làm em." Nội tâm Nguyễn Lương không ngừng hò hét, còn đâu là bộ dáng mặt ngoài rụt rè then thùng, tay nhỏ cũng là lạt mềm buộc chặt.

Nhìn chính mình đại gia hóa đang run rẩy tiến vào mặt huyết nữ nhân, Cố Chiêu chỉ cảm thấy dục vọng hư hỏng lại một lần dâng lên, vuốt ve nộn nhũ làm nó không ngừng tăng lớn, một tay kia đuổi đến chỗ hai người kết hợp xoa nắn tiểu âm để.

Nguyễn Lương chịu không nổi không ngừng rên rỉ, hôm nay đã chịu kích thích nhiều, cô có chút không chịu nổi.

Côn thịt mới vừa tiến vào tiểu huyết liền cảm nhận được bốn phía như thủy triều lại lần nữa vọt tới, phảng phất có trăm ngàn cái miệng nhỏ ở huyết nội hấp thụ côn thịt. Tiểu nhỏ hình như có ma lực dụ hoặc hẳn không ngừng đi tới dừng rồi khởi.

"A... Ân... A..... Nga..... Ân..... Đừng nhanh như vậy, em sẽ..... Chịu không nổi, ha a....."

Tình dục khoái cảm không ngừng kích thích Nguyễn Lương, khiến đầu cô không nghĩ được gì ngoài phát ra âm thanh rên rỉ lớn tiếng.

Trên mặt tràn đầy xuân ý, đắm chìm ở bể dục nên cô sớm đã quên có hay không thanh âm rên rỉ sẽ bị người bên ngoài nghe được. Thân thể thành thật phối hợp với côn thịt ra vào, dâm thủy chảy ròng, dính ướt cái mỏng lẫn phía dưới mặt bàn.

"Ân..... Nhìn xem em dâm đảng thế nào, ngoài miệng nói không cần, tiểu huyết lại kẹp càng chặt, thật là một bộ trời sinh tiểu dâm phụ"

Cố Chiêu mưa rên gió dữ va chạm chỗ sâu trong tiểu huyết, đôi mắt trở nên có chút đỏ đậm dữ tợn.

"Ha..... Em... Mới... A... Không dâm đảng..... Đau..... Hồn đản... A ân..."

Ngoài miệng nói phản kháng, nhưng nội tâm sớm đã thừa nhận chính mình dâm dăng. Nguyễn Lương chỉ cảm thấy bị côn thit cắm toàn thân tê dại, lỗ chân lông mở ra tăn ra nhiệt khí, huyết khẩu tựa muốn ma xát nổi lửa.

Nghe xong Nguyễn Lương nói Cổ Chiêu trong nháy mắt đình chỉ động tác kịch liệt, côn thit chậm rãi thọc vào rút ra. Mà người đang hưởng thụ côn thit kịch liệt tiến lên mang đến khoái cảm là Nguyễn Lương thì trong nháy mắt cảm thấy thân thể như bị treo, trong cơ thể hư không cảm giác dần dần phóng đại đến toàn thân khó chịu.

“Anh..... Tại sao... Đột nhiên dừng lại a...”

Nguyễn Lương dùng đôi mắt bất mãn cảm tức nhìn nam nhân bỗng nhiên dừng lại động tác. Cao trào sắp đến nhưng bị cản lại, trong nháy mắt như có vạn con kiến ở trên người gặm cắn, thấp phần khó chịu, thật hy vọng cự vật kia nhanh lắm chính mình.

“Anh chỉ theo ý nguyện của em mà dừng lại mà thôi.”

Dùng ngữ khí không nhanh không chậm nói, nếu không phải hạ thân sưng to bán đứng hân, thật giống như vừa rồi háo sắc quý kia là một người khác. Cổ Chiêu hôm nay là khi dễ Nguyễn Lương nghiêm, buộc cô tới cầu hân.

“Ngoan, nếu muốn liền nói lời dễ nghe cầu xin anh, anh liền cho em.”

“Muốn nói gì, em sẽ không nói, anh động được không. Em thật là khó chịu.....”

Đôi tay vây quanh vòng eo cường tráng, đem cự nhũ kề sát cơ bụng, hình thành một khe rãnh thâm thúy. Mắt to nhìn chăm chăm nam nhân, ý đồ làm hân cấp chính mình cực hạn khoái cảm.

“Sẽ không, anh dạy cho em. Nói cầu anh dùng dương vật mạnh mẽ làm em, làm tiểu huyết dâm dăng của em, không có côn thit em liền sống không nổi.”

Tiếng nói dễ nghe phun ra thô tục dâm uế lời nói thực sự làm Nguyễn Lương kinh hách, đặc biệt là làm chính mình đối hân nói như vậy thật không biết xấu hổ. Nhưng tiểu huyết cơ khát khó nhịn đã chịu không nổi.

“Cầu anh, cầu xin anh dùng dương vật mạnh mẽ làm em, làm tiểu huyết của em, em là người không có côn thit liền sống không nổi..... A ~”

Vừa mới dứt lời, Cổ Chiêu liền đem hai chân Nguyễn Lương ôm lấy eo chính mình, côn thit đối với tiểu huyết không muốn sống dường như động, hên nhất chụp đánh ở âm hộ, dâm thủy chảy bốn phía. Hơn nữa ôm mộng vênh đứng lên ở trong văn phòng đi lại khắp nơi.

Toàn thân chỉ dựa vào côn thit chống đỡ, Nguyễn Lương có chút sợ hãi ngã xuống, sợ hãi khiến thần kinh càng thêm khẩn trí, bụng nhỏ vì dùng sức không ngừng co rút lại. Đôi tay ôm chặt phía sau lưng Cổ Chiêu, chỉ có như vậy mới khiến cô có một tia cảm giác an toàn.

“TMT. Tiểu dâm phụ, đừng kẹp như vậy.”

Cổ Chiêu chửi tục, ác ý đánh vãi cái lên mộng nhỏ làm nữ nhân trong lòng run lên.

“Chán ghét..... Ha a... Em mới không phải... Tiểu dâm phụ... Đầu..... Anh... Đại sắc lang... Hừ, xem em... Ép khô anh... A ân...”

Hạ thân như máy đóng cọc côn thit ở tiểu huyết mạnh mẽ ra vào, dâm dịch từ chỗ kết hợp không ngừng nhỏ giọt trên sàn nhà. Như là vì chứng minh lời nói chính mình, Nguyễn Lương phối hợp động tác của Cổ Chiêu đồng thời bụng co rút lại kẹp chặt côn thit trong cơ thể.

Hai chân ở phía sau giao nhau, hai người tựa muốn hòa cùng một thể, không ngừng va chạm, ai cũng không muốn chịu thua.

“Anh là đại sắc lang? Vậy em chính là nữ nhân bị đại sắc lang dâm loạn. Còn không phải là trời sinh một đôi sao.”

Cổ Chiêu nói xong thì bỗng tâm lý sinh ra quái quái cảm giác, loại này đem quan hệ hai người lập tức định vị. Chưa từng có tình cảm nào làm hân cảm thấy thẹn thùng lại ảo não như thế này, chỉ phải hung hăng làm nữ nhân trước mắt để phát tiết loại cảm giác hư hư thực thực kỳ quái, nữ nhân này làm hân nghiêm, muốn ngừng mà không được. Nếu có thể, côn thit chỉ nghĩ cả đời cắm ở tiểu dâm huyết âm áp kia mà không ra!

Cảm thấy được nam nhân trước mắt không thích hợp, cho dù chỉ trong nháy mắt khuôn mặt vạn vẻ cũng làm cho Nguyễn Lương phát hiện, dùng đầu óc xoay chuyển liền tưởng đến hân lời nói, trong lòng dường như phát hiện cái gì, thỏa mãn cười nheo nheo mắt. Nhẹ giọng thì thầm bên tai Cổ Chiêu nói:

“Haha... Cổ Chiêu, Anh... Xong đời... Anh... Yêu em rồi... Chúng ta... Cùng nhau... xuống... Địa ngục đi.”

-----+

Cần tìm editor cùng với tớ edit bộ này. Chứ bộ này dài quá:(Cầu thương xót.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tg1 (h)

Theo lẽ thường, Nguyễn Lương hẳn là từ từ mưu tính công lược Cố Chiêu, làm hẳn phát hiện cảm tình chính mình biến hóa. Nhưng Nguyễn Lương không muốn, cô không lưu tình chút nào xé rách ý đồ vùi lấp tâm lý của hắn, cười nhạo hắn luân hãm.

Ở một trình độ khác mà nói, Nguyễn Lương bản chất là thích trào phúng người khác. Giống như hiện tại, hai người hoàn toàn không dễ dàng nhận thua có tình cảm trước không ngừng va chạm, vô hình sinh ra lửa nóng kịch liệt.

Đáng tiếc, Nguyễn Lương trào phúng thời cơ không đúng, cô xé rách gương mặt giả dối của người đang làm cô, nhưng cô quên là cô đang bị đè ở phía dưới người ta.

“Nguyễn Lương, em có biết hay không đôi khi nữ nhân ngu một chút mới có người đau lòng?”

Cuối cùng một tầng nội tâm bị cô vô tình xúc lên, Cố Chiêu trở nên thập phần ảo não hồ thẹn, thế nhưng dễ dàng bị phát hiện nội tâm ý tưởng. Bất quá, nơi riêng tư hai người đang ở trạng thái chặt chẽ tương liên, hẳn cần làm chết nàng!

Nói xong, vì đánh sâu vào tính chân thực của lời nói, còn thật lại khôi phục trạng thái như trước, giống mô-tơ không ngừng mạnh mẽ va chạm tiểu hoa huyết như thế nào cũng không đủ, tựa muốn đem Nguyễn Lương chơi hỏng mới thôi.

Nguyễn Lương trong lòng “Lộp bộp” một tiếng, không cẩn thận bại lộ bản tính của chính mình, nhưng là như vậy cũng tốt, nếu không sao hắn có thể minh bạch nội tâm chính mình.

“A, không cẩn thận bị tôi nói trúng rồi, thẹn quá thành giận? Cố Chiêu, bất quá anh cũng chỉ có như thế.”

Hạ thân cực độ khoái cảm, Nguyễn Lương nghiêng răng nghiêng lợi không có tạm dừng lời nói, cố tình kích thích lòng tự trọng Cố Chiêu.

Quả nhiên, không bao lâu, Cố Chiêu như máy đóng cọc dừng mãi cầm mấy trăm lần xong liền bắn vào tiểu hoa tâm. Rồi sau đó, đem Nguyễn Lương từ trên người dễ xuống dưới sàn nhà lạnh lẽo, thành trạng thái quỳ bò. Bị va chạm có chút đỏ bưng, mông vênh đối với lại còn thật nhanh chóng cương cứng.

Nguyễn Lương mới vừa “A” vài tiếng, bị động tác của Cố Chiêu khiến cho trở tay không kịp, còn không kịp phản ứng, liền cảm nhận được đỉnh cự vật đụng chạm cục huyết ít khi bị sờ tới.

“Cố Chiêu, anh muốn làm gì? Anh không phải là muốn..... Không được, tôi không cần! Anh dám làm, tôi nhất định sẽ trả thù anh, tôi cũng sẽ bạo cức anh!”

Nguyễn Lương lắc mông trái phải, tay chân cũng muốn bò đi để cức huyết tránh bị nở hoa như hoa huyết. Tiểu huyết còn có bạch dịch buông xuống trên mặt đất dính ướt một đường. Sớm biết liền không tìm đường chết nói những lời kích thích hắn, nam nhân đứng là trở mặt so với sách còn nhanh hơn.

Nguyễn Lương không biết chính cô xoắn mông nhỏ, ngược lại còn khiến Cố Chiêu cảm thấy cô đang dụ hoặc hắn, không bò được vài bước, eo thon nhỏ đã bị bàn tay to cầm, ngay sau đó, lửa nóng thật lớn đặt trước đỉnh cức huyết lấy thế như chẻ tre tiến vào nơi chưa bị người khác khai phá, không có cái gì bôi trơn, xung quanh cức huyết toàn bộ trở nên căng chặt đồng thời huyết khẩu bởi vì bị xé rách để lại một đạo đỏ thẫm máu.

“Ô!”

Bởi vì vô cùng đau đớn mà nước mắt Nguyễn Lương từ hốc mắt cứ chảy xuống, tiếng hét chói tai từ trong cổ họng vừa thoát ra liền bị một bàn to rộng chặn lại, trong phòng chỉ còn lại tiếng “Ồ ồ” và âm thanh rên rỉ trầm thấp của nam nhân.

Vách thịt mềm mại không ngừng cắn lấy côn thịt. Bị tiểu huyết chặt hẹp kẹp chặt, côn thịt của Cố Chiêu có chút đau, nhưng lại cảm thấy rất sáng khoái. “Mẹ nó, thật thoải mái”. Nội tâm Cố Chiêu vô cùng thô bạo mà đấu tranh, động tác dưới hạ thân dần nhanh hơn. Không dùng bôi trơn cứ thế mà cắm vào, máu bị làm cho văng khắp nơi.

Nguyễn Lương đã sớm không còn biết trời trăng gì nữa, chỉ cảm thấy bị con đau khốn cùng chi phối, miệng bị bịt chặt không thể cất lời, thân thể bị côn thịt ra vào lại chỉ có thể máy móc đưa đẩy theo. Tư thế quỳ trên sàn nhà làm đầu gối cô mất cảm giác, cánh tay tê mỏi không thể chống đỡ nổi thân thể nữa. Lúc Nguyễn Lương sắp úp sấp với sàn nhà thì lại bị bàn tay to lớn của người kia đỡ lại, tay còn lại hắn đưa xuống kịch liệt xoa nắn nhũ hoa cô.

“Chi bằng như vậy? Nguyễn Lương, anh là dùng thân thể này nói chuyện với em, cho nên không thể nói bậy”.

Hai chân Nguyễn Lương hiện tại đang trong tư thế dang rộng, còn côn thịt kia thì liên tục phụ họa ở trong khuỷu áo tìm kiếm điểm mẫn cảm.

“Nhưng mà cái tư thế bò tới này, giống như chúng ta cùng nhau bò, em cũng thật dâm dăng đấy”

Nguyễn Lương muốn vùng vẫy chống lại nhưng không có sức lực, muốn phản đối nhưng lại không thể nói chuyện, chỉ có thể lê thân thể đau nhức chậm rãi bò tới. Nguyễn Lương cảm thấy Cố Chiêu như vậy là đang muốn làm nhục mình, muốn trả thù mình. Một người bị cấm dục khi phát tình quả thực đáng sợ. Hiện giờ hắn chẳng phải là con người nữa.

Vì thế, trong vòng một giờ, căn phòng sáng trưng hình ảnh đôi trai gái trần trụi đang làm giống tư thế nguyên thủy của động vật. Người con gái cười ở phía trên, không ngừng chuyển động về phía trước, thật lâu sau vẫn không ngừng.

Nguyễn Lương ở phía trước đã ngất xỉu, chỉ nghĩ như thế này ở phía sau Cố Chiêu sẽ không bị kích thích, hơn nữa hẳn nhất định bị cô làm cho đau mà lui về.

“Đinh, hệ thống xin được nhắc nhở, mức độ thụ tinh của bạn đã đạt tới 6%. Mặt khác, lần này làm là trực tiếp bắn vào trong cơ thể, thuộc về hiệu quả giá trị thì không có nhiều. Thật lòng nhắc nhở người chơi, làm tình nguy hiểm, nói chuyện nên cẩn thận hơn”.

Nhìn nữ nhân đã bất tỉnh nhân sự trước mặt, Cố Chiêu bắt lấy tay cô, thân hình mềm mại nhưng đã sớm tê liệt đang ngã trên mặt đất. Côn thịt khô khốc từ cục huyết được rút ra, thấy cả những tơ máu đỏ, thân gầy thì sưng đỏ xung huyết vì còn chưa được phóng thích. Cố Chiêu cảm thấy thần kinh chính mình đang hỗn loạn, đầu óc quay cuồng, mặc kệ Nguyễn Lương vẫn đang nằm trên sàn, hẳn bắt lấy côn thịt nhanh chóng lướt động, bắn ra một lượng chất lỏng đặc sệt. Nguyễn Lương hiện tại nhìn rất thảm thương, hẳn không nỡ tiếp tục làm cô.

Ôm nữ nhân đã ngất đi tiến vào phòng nghỉ phía trước, đau lòng ấn vào nội tuyến mà nói:

“Giúp em tẩy rửa một chút”

Tạm thời không nhắc tới việc người làm vệ sinh tên A Di đang tiến vào văn phòng, nhìn thấy cảnh tượng như hiện trường một vụ án vừa trải qua trận cuồng phong, cô ta sợ tới mức bệnh tim cũng phải nổi lên. Có điều vẫn phải cư xử như thường ngày, yên lặng dọn dẹp sạch sẽ, ngoại trừ thay đổi căn phòng từ đậm mẽ thành như chưa có gì xảy ra thì cô ta cái gì cũng chưa nhìn tới.

Khi Nguyễn Lương tỉnh lại, toàn thân đau nhức tột đỉnh, đặc biệt là cảm giác từ mặt sau kia truyền tới khó mà miêu tả được, tuy thẹn thùng nhưng sự nóng bỏng đẩy lại như có thể đốt cháy cả tuyến thần kinh. Miễn cưỡng lấy bộ tây trang trên bàn, sắc mặt cô trắng bệch dò theo theo bờ tường mà ra ngoài.

Văn phòng không có một bóng người, nhìn thời gian liền thấy đã 4h chiều, hoàng hôn cũng đã lên đến lóa mắt người.

“Tên khốn kiếp này ăn xong liền chạy, tuyệt đối không thể tha thứ”.

Nguyễn Lương trong lòng hung tợn đầy các loại giận giữ mà mắng Cố Chiêu, tuy rằng biết là không có khả năng gặp lại, nhưng vẫn muốn mắng cho thật sáng khoái.

“A! Thật xin lỗi, thật xin lỗi, là do tôi không cẩn thận, cô không sao chứ?”.

Sau pha va chạm, tiếng nữ nhân cao vút thét lên chói tai.

“Không cần, không sao. Cô tên là gì?”

Cái gì? Sao lại là giọng của Trần Khải?

“Tôi, tôi là Giang Tiêu Hà, là người mới tới thực tập trợ lý”

Giang Tiêu Hà?! Thế giới này, nữ chính không nên là cô, vì sao lại xuất hiện trước tiên?!

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tg1

Nguy cơ trong nháy mắt thôi quét Nguyễn Lương, hiện tại cô đang cùng Cố Chiêu giằng co, nửa vờ. Giang Tiêu Hà sớm như vậy đã nhảy ra, làm nhiệm vụ của cô nháy mắt biến thành khó khăn. Nam chủ, nữ chủ gặp mặt là tất yếu, phía dưới đi hướng phát triển như thế nào hẳn là do nàng - vô lương nữ xứng.

Căn cứ bạch phú mỹ ngu ngốc nữ phối thì ra phương thức nên làm như vậy, Nguyễn Lương nhện xuống giữa đôi có chút không khoẻ, ngồi dậy, đem cửa gỗ văn phòng tổng tài mở ra.

Bên ngoài, hai người mới quen biết đang nói chuyện, bầu không khí đẹp đẽ này bị thanh âm mở cửa đánh gãy. Ngay sau đó, một cái dáng người xinh đẹp, khuôn mặt diễm lệ, cao gầy; nữ từ từ trong văn phòng tổng tài đi ra. Tùy ý ngó mắt đánh giá nữ chính Giang Tiêu Hà, lớn lên có chút thanh thuần, mặt khác một chút ấn tượng cũng không có, thật ra cho nàng bàn tay vàng mới có thể thuận lợi câu dẫn nam chủ ưu tú. Nguyễn Lương cường đại khí tràng đem tiểu bạch hoa là Giang Tiêu Hà áp xuống một bậc.

“Khải ca ca ~ hảo lạ, anh như thế nào ở chỗ này? Ai nha, quần áo như thế nào đều là cà phê thế? Thật là không cẩn thận.”

Nguyễn Lương trên mặt một mảnh kính ngực cùng ý cười lo lắng, tản ra vô hạn mị lực hướng Trần Khải đi đến. Kỳ thật trong lòng đang không ngừng chải rửa:

"Má nó, đáng chết, đau quá! Nhưng vì nhiệm vụ cần thiết nên phải cố lên"

"Khải ca ca? Nha đầu này từ sau tám tuổi liền không kêu mình như vậy nữa, hôm nay như thế nào đột nhiên thay đổi tính tình."

Trong lòng Trần Khải có điều thắc mắc nhưng vẫn là trước sau như một, xụ mặt nói:

“Lại đây ký cái hợp đồng. Đến nỗi quần áo bị một tiểu trợ lý không cẩn thận đụng vào mà thôi. Nhưng em như thế nào ở chỗ này?”

“Em ở chỗ này đi làm, Khải ca ca không biết ư? Cô chủ gần nhất có khỏe không? Đã lâu chưa thấy được bọn họ, không biết còn nhớ hay không nhớ A Lương”

Nguyễn Lương đầy mặt vui vẻ lại hơi mang phiền não nói. Ngừ khí loại này, Cố Chiêu đều còn thua xa, thật là nôn chết người. Ai bảo cô là ngọc bạch nữ xứng đầu.

“Em có rảnh có thể đi xem họ. Bất quá, bọn họ gần đây lại đi du lịch.”

Trần Khải dùng ngừ khí bao dung nói xong, nhân tiện trên dưới mắt quét nhìn Nguyễn Lương một cái, lập tức liền phát hiện đầu gối quý dị có tảng lớn đỏ ửng, nhìn kỹ còn có chút trầy da.

“Đầu gối sao lại thế này?”

Nghe được lời này, một trận ngại ngùng xông lên đại não Nguyễn Lương:

“Khụ khụ khụ, đây là buổi sáng bị té. Khải ca ca, anh cũng biết em là bị bệnh chân lệch, đi đường không cẩn thận sẽ bị ngã.”

Nguyễn Lương trợn mắt nói dối, trên mặt lại là không lẫn át được đà hồng.

Trần Khải bán tín bán nghi nói:

“Về sau phải cẩn thận.”

“Thật sự đó, anh phải tin tưởng em nói chứ, hừ ~”

Nguyễn Lương nói xong, vươn tay tính đập một quyền lên bả vai rộng lớn của Trần Khải, lại đã quên chính mình đang đứng một cái tư thế không thích hợp làm động tác như thế, hậu huyệt một trận đau đớn, chân run run, cả người liền ngã về phía trước, cũng may Trần Khải tức thời duỗi tay ôm eo thon, mang cô tiến vào trong lòng ngực.

Vì thế, Cố Chiêu trong tay cầm một cái hợp đồng mới, từ thang máy ra tới, khi nhìn đến chính là như vậy làm lòng dạ hấn gọn sóng không nhỏ.

Mấy giờ trước, nữ nhân này còn ở dưới thân hấn bị làm cho cao trào liên tục, giờ phút này mang về mặt tiểu nữ nhân kiều mị quăng vào một cái lồng ngực nam nhân khác.

Cố Chiêu nổi giận, tiểu bạch hoa Giang Tiêu Hà bị bỏ qua đã lâu cũng bởi vì oán giận mặt đỏ lên, cất cao thanh âm nói:

“Các người còn không nhanh tách ra, nhiều người như vậy, ảnh hưởng không tốt. Vị tiểu thư này, cô nên chú ý dáng vẻ một chút!”

Người nam nhân này chính là người cô coi trọng, nữ nhân này đột nhiên đánh gãy đối thoại của bọn họ không nói, còn mặt dày vô sỉ câu dẫn hấn. Liền tính trước kia cô ta nhận chức trước, cũng không thể ngăn cản cô - Giang Tiêu Hà tiến công chiếm nam nhân ưu tú này.

Tự xưng rống lên, này tiểu bạch hoa không đủ ngọc bạch ngọt. Chẳng lẽ bởi vì là nhiệm vụ mới, cho nên chỉ số thông minh không cao. Bất quá Nguyễn Lương cũng không phải người ăn chay, để nữ chính ăn hiếp chính mình sao có thể!

“Tôi nói vị tiểu trợ lý này. Tôi tốt xấu gì là tiền bối của cô, cái gì mà kêu vị tiểu thư này. Cô xem đây là nơi nào, là chỗ nào hả? Có xem qua quy định của nhân viên không, ở trước mặt khách quý gào to thành bộ dáng gì. Dáng vẻ này vẫn là chính cô trước chú ý một chút trước khi nhắc người khác. Còn có, cô đừng có một bộ dạng tôi đoạt người nam nhân của cô mà nhìn tôi. Tôi cùng Khải ca ca quan hệ cũng không phải là như cô tưởng là nông cạn. Khải ca ca từ trước đến nay thiện tâm, ra tay đỡ tôi một phen cũng là hợp tình hợp lý, cô liền có ý kiến nhiều như vậy là sao? Hay là cô đòi Khải ca ca lòng mang ý xấu có điều chờ mong mới đối với tôi kiểm giữ định ý?”

Nguyễn Lương cũng ăn pháo đốt, dường như đồ ập xuống nói Giang Tiêu Hà một hồi, dù sao cô cũng là ác độc nữ xứng. Nói xong còn cố ý vươn đôi tay ôm vòng eo to lớn của Trần Khải, đặc ý nhìn Giang Tiêu Hà liếc mắt một cái. Dù sao cô cũng không cần cùng Trần Khải phát triển tuyến cảm tình. Cùng lắm thì đem Cố Thần Hề đưa cho Trần Khải là được.

Phía trước, cô nói Trần Khải nghe xong còn không có cái gì cảm tưởng, nhưng là nghe được câu cuối cùng thì cũng không nhịn được nhìn Giang Tiêu Hà

liếc mắt một cái. Đôi hán có ý tứ, nữ nhân nhiều không thể đếm hết, nếu nữ nhân này đều chỉ là vì khiến cho chính mình chú ý, tâm cơ cũng là sâu không lường được. Trên người cô cánh tay không có xương mềm mại khiến cho hán có điểm không thích ứng, nhưng xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo cũng không có đẩy Nguyễn Lương ra.:

“Tôi..... Tôi không có. Tôi chỉ là cảm thấy các người như vậy có chút không thích hợp. Không... Không phải, là ảnh hưởng không tốt.”

Giang Tiêu Hà vô lực cãi lại, sắc mặt trắng bệch khiến nàng thoát nhìn càng thêm nhu nhược đáng thương.

Nhưng mà tiêu bạch hoa không nghĩ tới, giây tiếp theo Nguyễn Lương liền trở nên mặt đầy ủy khuất, trong mắt tràn đầy nước mắt trong suốt, một bên mở miệng tràn đầy thanh âm ảm ức nói:

"Khải ca ca, chẳng lẽ hiện giờ chúng ta đã trở nên xa lạ, anh đỡ em một phen thì là không thích hợp sao? Ô ô ô....."

Nguyễn Lương buông ra đôi tay vòng lấy Trần Khải, che mặt lại thật đáng thương khóc lóc. Trong lòng yên lặng nghĩ, ngu ngốc này không phải ta, ngu ngốc này không phải ta, đây là vì nhiệm vụ. Đúng vậy, nữ nhân khóc lóc cùng ngốc giống như vậy nhất định không phải ta.

"Không có. Đừng khóc."

Trần Khải từ túi tiền tùy thân mang theo khăn tay, thay Nguyễn Lương lau nước mắt đi:

"Đi nhà anh đi, anh đổi thân quần áo, thuận tiện giúp em xem đầu gối."

Sắc mặt của Giang Tiêu Hà trắng bệch khi nghe được lời này, cả người giống như ngất lui về phía sau hai bước, mà Trần Khải một cái ánh mắt cũng chưa từng cho cô ta.

Đi? Đây cốt truyện phát triển có điểm không đúng, như thế nào liền đi nhà hán, bắt quá cũng tốt.

Đôi mắt to ướt đầm dề nhìn Trần Khải nhu nhược nhu nhược mà nói:

"Phiền toái anh, Khải ca ca. Em trước cùng thủ trưởng nói một tiếng."

Cách đó không xa, Cố Chiêu nhìn màn diễn hồi lâu, trên đầu đã tràn đầy ngã tư đường, giận dữ không thể át lại ngữ khí như trước, bình đạm nói:

"Tôi không đồng ý."

Nghe được thanh âm Cố Chiêu, Nguyễn Lương toàn thân giật mình một cái, Trần Khải rất dễ dàng liền phát hiện, mở miệng nói:

"Cố tổng, tuy rằng thời gian đi làm không thể tùy tiện nghỉ nhưng mà thân thể cô ấy không khoẻ. Hy vọng Cố tổng bán cái mặt mũi của tôi để cô ấy cùng tôi về nhà."

"A, cùng anh về nhà? Nguyễn Lương, cô liền tùy ý như vậy?"

Con tức của Cố Chiêu liền lên đỉnh điểm, vừa rồi còn đối với nữ nhân này muốn xin lỗi, trong lòng nghĩ muốn như thế nào an ủi cô. Kết quả hiện tại, nữ nhân này liền vội vã cho hán đội nón xanh!

Tùy ý? Lão nương nếu mà không tùy ý có thể cùng người lên giường sao! Nguyễn Lương nghe lời này cũng phát hỏa, tự tôn bị giẫm đạp, miệng đầy châm chọc nói:

"Đúng vậy, tôi chính là tùy ý như vậy! Khải ca ca, chúng ta đi, có loại thủ trưởng thời mẫn kinh em cũng không nghĩ làm."

Nguyễn Lương lôi kéo Trần Khải xoay người liền đi.

"Tổng tài. Tôi....." Phía sau, Giang Tiêu Hà vừa nói ra thì bị thanh âm tức giận của Cố Chiêu chặn họng:

"Lăn!"

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tg1

Cùng không khí đêm qua hoàn toàn bất đồng, bên trong xe an tĩnh chỉ nghe thấy tiếng động cơ ô tô, hai bên cảnh sắc gào thét mà qua.

Nguyễn Lương vừa tiến vào cửa xe tựa như sương đánh cà tím, rau ngâm. Cố Chiêu làm chính mình có ý nghĩ hần là nam nhân bậc nhất, không có cảm tình nói ra là giả. Hiện giờ loại này hư hư thực thực, trạng thái cãi nhau sao có thể tốt tốt đẹp đẹp tình chàng ý thiếp, nói ra vĩnh viễn không xa rời nhau, linh tinh thế hải minh sơn.

Khả năng bởi vì là nhiệm vụ mới, nguyên chủ cũng không có thể hiện tình cảm, phần lớn vẫn là Nguyễn Lương tự do phát huy.

Không nghĩ Cố Chiêu là gia hỏa sát ruột, Nguyễn Lương nghiêng đầu cẩn thận đánh giá Trần Khải, nàng không rõ nam nhân ưu tú như vậy ở trước mặt nguyên chủ lác lư 10-20 năm, một người nội hàm cao phủ soái như thế này liền không sớm áp dụng hành động. Quả nhiên nữ xứng chính là loại có mắt không trông, luôn là mất đi thì mới quý trọng, sau đó không từ thủ đoạn cướp về.

Trần Khải cùng Cố Chiêu bất đồng, thể hiện ở hai cái khí chất hoàn toàn bất đồng, tuy rằng đều là mặt than nhưng Trần Khải tương đối giống một mỹ nam an tĩnh, ở sâu trong nội tâm vẫn là âm áp. Mà Cố Chiêu thì thế nào? Mặt ngoài cầm dục lạnh lẽo, trên thực tế là một người không hơn kém bá vương long, vẫn là nam tử thích ăn thịt cực hạn, một con người giả tạo! Trong lòng Nguyễn Lương đủ các loại phi báng Cố Chiêu, từ trên xuống dưới đều thoả mạ một lần, đặc biệt là cái đại gia hỏa người người ghét. Tưởng tượng đến đại gia hỏa kia, cục huyết liền căng thẳng run run một chút.

"Xuống xe đi."

Trần Khải vì Nguyễn Lương mở cửa xe, một tay để ở chỗ khung cửa phòng ngừa Nguyễn Lương bị đụng đầu.

Nhà Trần Khải ở cách vách nhà Nguyễn Lương, bởi vì cha mẹ hai nhà quan hệ tốt, từ nhỏ đến lớn đều là hàng xóm.

"Em trước cứ ngồi đi, anh đi lên đổi cái quần áo rồi xuống dưới thoa dược cho em."

Trần Khải an trí Nguyễn Lương ngồi ở trên sofa liền lên lầu.

Mới vừa ngồi xuống không quá hai phút, tiếng chuông cửa có quy luật vang tới.

"Chẳng lẽ là Cố Chiêu? Ai hắc, sao có thể? Suy nghĩ nhiều quá."

Nguyễn Lương đánh chết không thừa nhận đây là trong lòng chính mình hy vọng nên mới phát sinh suy nghĩ này.

Một chút bất mãn biến mất thay bằng chờ mong, Nguyễn Lương dùng tốc độ hưng phấn che dấu không được ra mở cửa. "Lạch cạch", một tiếng mở cửa.

"Trần tổng, đây là văn kiện công ty, ngài cần dùng gấp....."

Cạc cạc cạc cạc cạc ~ một trận yên tĩnh. Ngoài cửa hai người đều ngây dại, lẳng lặng không nói nên lời.

"Cô....."

Nguyễn Lương còn chưa nói xong lời liền nhìn đến đối phương, nước mắt tùy thời muốn chảy ra.

Nữ tử ngoài cửa đứng là người giữa trưa hôm nay vừa mới gặp qua - Cố Thần Hề, Nguyễn Lương không có hứng thú biết cô ta như thế nào nhanh như vậy liền vào công ty Trần Khải, càng không muốn biết vì sao cô ta lại trở thành người đưa tài liệu cho Trần Khải.

"Cô..... Vì sao lại ở chỗ này? Cô là bạn gái Trần tổng? Vậy hôm nay cô trả lại danh thiếp của hắn cho tôi làm gì? Cô là muốn nhìn tôi bị chê cười sao?..... Ô ô ô"

Cố Thần Hề nghẹn ngào nói, khóc như hoa lê đài vũ, thân mình run lên khiến cự nhũ đầy đặn được miêu tả sinh động. Nguyễn Lương nhất thời không thể đoán được nữ nhân này vì nam nhân khóc suốt suốt, một bộ dạng trời sắp xuống.

"Câm miệng, không được khóc! Tôi đều còn chưa nói quan hệ của hai chúng tôi là cái gì, cô mau bỏ não của chính mình một chút. Tôi đâu có nhiều nhân rồi mà chơi đùa với chả chế giễu cô. Đừng tưởng rằng cứ có bộ ngực lớn thì người khác đều đối với cô cảm thấy hứng thú."

Hôm nay Nguyễn Lương lòng dạ không tốt, rốt cuộc thời điểm nói đến bộ ngực thì không biết cọng dây thần kinh nào đáp sai chỗ, đưa tay chọc chọc bộ ngực của Cố Thần Hề, xúc cảm rất tốt. Ách.....

"Cô cô cô....."

Bị Nguyễn Lương dùng ngón tay chọc bộ ngực, mặt cô đỏ lên, đôi mắt một bộ phòng bị nhìn chăm chăm Nguyễn Lương, đôi tay vòng lại bảo vệ bộ ngực.

"Khụ khụ..... Đây là cái ngoài ý muốn. Tiểu thư Cố Thần Hề, tôi cũng không phải là không giúp cô nhưng mà không có nam nhân nào sẽ thích nữ nhân mỗi ngày ở dưới mí mắt chính mình làm hoa si, nam nhân thích nữ nhân không thể chiếm được. Nếu cô muốn được Trần Khải để tâm đến, đầu tiên cô phải làm chính mình trở nên cường đại mới có thể cho Trần Khải chú ý tới cô, hơn nữa phải sử dụng chiêu lật mềm buộc chặt để Trần Khải mắc câu, chắc chắn cái này hơn cái loại mềm yếu vô lực. Đã hiểu chưa? Thuận tiện nói cho cô biết, chúng tôi chỉ là quan hệ hàng xóm, không có bất cứ tình cảm nào khác!"

Một lúc đem lời muốn nói nói ra, liền cảm thấy tức khắc cả người nhẹ nhàng đi nhiều. Chính là vừa rồi nghĩ đến thái độ Cố Chiêu, Nguyễn Lương liền một mạch trút hết.

Cố Thần Hề nghe xong, lúc sau lau khô nước mắt rồi ngoài ý muốn không có đôi câu vài lời liền đi. Đi con đường nào là do chính cô ta quyết định, cô quản không được.

Sau đó Nguyễn Lương lại khó chịu, liền nghĩ trả thù đầu sỏ gây tội, đầu nhỏ lại nghĩ mưu mẹo và linh quang chợt lóe. Cô tiến vào trong phòng tắm, nằm trong bồn tắm coi bộ ba nút áo somi, bộ ngực sữa lộ nửa ra, thân trần miêu tả sinh động, một tay dính thủy dịch vươn tới chỗ khe rãnh.

"rắc, rắc, rắc" Nguyễn Lương đối với bộ ngực tiến hành miêu tả từ trên xuống dưới, chọn một tấm ảnh mê người nhất tập tin nhắn hướng Cố Chiêu gửi qua, còn cô ý viết vào tin nhắn nội dung: "Khải ca ca, em đã chuẩn bị tốt. Anh nhanh lên"

"Hừ (ノ=Д=), làm cho anh ta xem nhưng ăn không được!"

Nguyễn Lương nhìn đi động nằm trong tay suy nghĩ sâu xa.

Cùng lúc đó, tại tập đoàn Cố thị, nhóm bí thư tổng tài đều nghe được từ trong văn phòng tổng tài truyền đến một tiếng vang lớn. Bọn họ kinh hồn táng đảm, hôm nay người có mắt đều biết Cố tổng tâm tình cực kém, ai cũng không dám đi gặp.

"Lâm Thanh, đem lịch làm việc hôm nay hủy bỏ. Cả ngày mai nữa!"

Cửa văn phòng đột nhiên bị mở ra, Cố Chiêu bước nhanh đi ra mang theo tức giận rõ ràng nói với bí thư trưởng.

Nữ nhân đáng chết! Cái loại ảnh chụp này đều tùy tiện phát ra sao? Chính mình đều không có một cái phúc lợi, kết quả cho một nam nhân khác hết tất cả. Cái gì? Khải ca ca! A, không hề có chút giáo huấn, thật là muốn trời cao trừng phạt đây mà!

Trong lòng Cố Chiêu quả thực đầy khí giận, bay nhanh xuống chỗ để xe của công ty, lái xe hướng Lục Bình sơn trang để chuẩn bị đi bắt cái nữ nhân kia.

Dường như theo tính khí của Cố Chiêu trời bỗng mưa dầm, nguyên bản thời tiết còn ấm áp đột nhiên trở nên mây đen dày đặc, không bao lâu hỗn loạn vài đạo tia chớp cùng tiếng sấm thanh. Mà bão táp này hết thảy đều là khúc nhạc dạo đều vì Nguyễn Lương mà chuẩn bị.

+.+.+.+.+.+.+.+.+.+.+.+

Tác giả nói: nhóm tiểu thiên sứ nói muốn ăn Nguyễn Lương như thế nào đây, hoành dựng năm bò quỳ (?ω?) hắc hắc hắc hảo a~

Buổi tối kha thúc phải về nhà, nỗ lực đôi mới ~

Nàng rút cuộc không nói qua luyện ái còn bị bạo cúc ~ ha ha ha ha?(???)

Nàng đều còn không có trả thù nam chủ đâu.....

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Tg1

Trong phòng khách đơn giản mà sạch sẽ, nữ tử xinh đẹp thân áo sơ mi kiểu điểm an tĩnh ngồi trên sofa, nam nhân anh tuấn quỳ dưới sofa, một tay cầm lọ thuốc sát trùng, một tay cầm bông gòn chấm trên đầu gối nữ tử nhẹ nhàng chà lau. Đúng là một bộ dạng vợ chồng đẹp đẽ!

Cố Chiêu chạy xe vào nhà Trần Khải, đi đến trước cửa đang chuẩn bị ấn chuông nhưng trong nháy mắt đột nhiên có ý định, sau đó bắt đầu làm liền, chính mình lên lút đi đường vòng đình viện phía sau cửa sổ sát đất hướng vào trong phòng. Vừa lúc thấy chính là một bộ dạng như vậy, làm tròn mắt hấn suýt rơi xuống, thiếu chút nữa bị lửa nóng làm cho tức chết.

Trời biết ở trong lòng hấn có đủ các loại phương pháp tra tấn Nguyễn Lương, trong nháy mắt liền bình tĩnh vô cùng. Vì cái gì hấn tức muốn học máu? Vì cái gì hấn phải vì một nữ nhân vừa cùng mình lên giường vài lần mà nổi giận? Khi nào thì cảm xúc của hấn trở nên như vậy? Trong đầu hấn đột nhiên chạy ra mấy vấn đề sinh sôi.

Đáng tiếc không chờ hấn suy nghĩ cẩn thận, bên trong đột nhiên truyền đến thanh âm ản ản nhu mì của Nguyễn Lương:

"Khải ca ca, nhẹ một chút~"

‘phăng’ một tiếng, sợi dây thần kinh lí trí của Cố Chiêu đứt phăng một cái. Từ góc độ hấn của xem qua chính là Trần Khải chôn mặt ở giữa hai chân Nguyễn Lương. Làm sao dám? Sao lại có thể? Cái này đúng là dám dăng nữ nhân. Nam nhân ghen tuông đây trời không phát hiện chính mình đã tự

động đem Nguyễn Lương làm vật sở hữu của chính mình, không cho phép người khác xâm phạm.

Đầu gối đột nhiên đau đớn làm Nguyễn Lương nhận không được mặt đỏ lên rên rĩ một tiếng, Trần Khải bị này tiếng rên rĩ dọa sợ, nhanh ngừng tay:

“Ngưng ngừng, làm đau em rồi.”

“Không có việc gì không có việc gì, đã thực phiền toái anh.”

Nguyễn Lương đẩy mặt lấy lòng cười, cùng nam chính làm tốt quan hệ đích xác là không có sai.

‘Đỉnh linh đỉnh linh leng keng leng keng đỉnh linh.....’

Chuông cửa giống búa đòi mạng dường như dồn dập vang không ngừng, đánh gãy hai người đắm chìm trong xin lỗi.

“Em chờ một chút, anh ra mở cửa.”

Trần Khải đem đồ vật trong tay đặt lên bàn, đứng dậy đi ra cửa, vừa mở cửa, đã bị một trận quyền phong đánh ngã xuống đất.

“Tê ~”

Nguyễn Lương bị cảnh tượng trước mắt làm sợ ngây người, đã quên trên người các loại đau đớn, bay nhanh đi đến bên người Trần Khải đang bị ngã trên mặt đất, khuôn mặt tuần tử hiện lên một khối rõ ràng xanh tím, tức giận ngẩng đầu, hướng đúng người gây họa là Cố Chiêu thét lên:

“Cố Chiêu, anh phát điên cái gì, tùy tiện loạn đánh người. Hắn chưa có chiêu chọc anh nha!”

Ở trước mặt chính mình quan tâm nam nhân khác, hành động của Nguyễn Lương không khác lửa đang cháy còn đổ thêm dầu, sắc mặt Cố Chiêu biến thành màu đen lúc này đã hoàn toàn thành đáy nồi.

“Lại đây, Nguyễn Lương. Em lại đây cho tôi.”

Cố Chiêu không rõ thần sắc dùng ngữ khí rét căm căm, trên cao nhìn xuống nói.

“Anh cho rằng anh là ai?! Làm tôi qua liên qua đi nhưng anh đánh người mà không xin lỗi sao? Cố Chiêu, tôi nói cho anh biết, nam nhân như vậy tôi ghét nhất!”

Nghe xong lời nói cảnh cáo của Cố Chiêu, Nguyễn Lương nhận không được bày ra bộ mặt khó coi, nhưng vẫn là vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng, chống cự lại hành vi bạo lực của Cố Chiêu.

“A Lương, anh không có việc gì. Nhưng mà Cố tổng, anh như vậy đến tột cùng là muốn làm gì?”

Trần Khải làm đứng dậy xoa xoa mặt nhìn thẳng Cố Chiêu nói.

“A..... Tôi chỉ là tới bắt đồ vật thuộc về tôi. Nhưng mà đồ vật có chút không nghe lời liền không thể trách tôi!”

Cố Chiêu nghiêng răng từng câu từng chữ, mang theo không ít sát khí đi đến người ngồi dưới đất là Nguyễn Lương.

Nguyễn Lương bị hắc khí của Cố Chiêu dọa sợ tới mức không dám hoạt động, nhưng mà bị Cố Chiêu lấy sét đánh không kịp, bụng cô đang kháng nghị ở trên vai hướng xe Bentley đi đến, đồng thời hung tợn đối với Trần Khải nói:

“Trần tổng, Nguyễn Lương vì cái gì buổi chiều từ trong văn phòng tôi đi ra? Đầu gối vì cái gì mà bị trầy? Rất đơn giản, bởi vì giữa trưa chúng tôi đều không ngừng làm! Biết điều một chút, đừng tham gia người khác khuê phòng mặt sự!”

“Cố Chiêu! Anh là người điên, mau để tôi xuống dưới! Khải ca ca cứu em ~”

Nguyễn Lương bị khiêng, cảm giác bụng bị bả vai Cố Chiêu đâm vào cực kỳ không thoải mái, đầu óc cũng sung huyết bạo hồng, cả người bắt đầu vụng mông vòng. Nhưng nàng không quên đối với Trần Khải càng ngày càng xa ra tiếng cầu cứu.

Mà Trần Khải cúi đầu thấy không rõ biểu tình, không biết suy nghĩ cái gì vẫn không nhúc nhích.

“Thành thật đi.”

Tay Cố Chiêu giữ chặt đôi chân trắng của Nguyễn Lương, đối với Nguyễn Lương không thành thật vuron một tay mạnh mẽ đánh một chút ở trên mông cô: ‘bang’

Trước mặt người khác đánh mông cô như thế, từ bé đến giờ cô chưa bao giờ bị như vậy. Sau này sao cô dám ra ngoài gặp người khác! Mặt Nguyễn Lương đỏ lên, không ngừng vùng vẫy:

"Anh buông tôi xuống, anh là xú không biết xấu hổ, bá vương long, ăn thịt long, hổn đản! Anh nếu không bỏ tôi xuống dưới, cả đời liền không được*!"

(* Ý của bà ý là làm cho anh nam chính không thể ấy ấy được.)

Nghe được Nguyễn Lương nói hai chữ cuối cùng, Cố Chiêu ngọt nghe đặt chân bước nói:

"Nguyễn Lương, ban đầu tôi tính toán về nhà hảo hảo ‘thương yêu cô’, nếu không biết điều như vậy, tôi không ngại hiện tại liền hướng Trần Khải mượn giường."

Nói xong lập tức xoay người chuẩn bị trở lại nhà Trần Khải.

"Đừng! Cầu anh! Tôi bất động, tôi cũng không nói bậy."

Lập tức bị hù, Nguyễn Lương toàn thân cứng không còn xương cốt dường như rũ ở trên người Cố Chiêu.

Từ lên xe đến xuống xe lại vào nhà, Cố Chiêu hoàn toàn là một con rỗng phức vụ khiêng Nguyễn Lương. Vừa đến phòng nhanh chóng đóng cửa lại, hoá tốc đem Nguyễn Lương ném ở trên sô pha.

"Hiện tại tôi khiến cho cô thử xem, tôi rốt cuộc có phải hay không không được!"

Cố Chiêu chỉ với vài ba động tác đã lột sạch quần áo trên người cô, một bộ dạng quý hạo sắc nhào hướng Nguyễn Lương. Mà Nguyễn Lương bị ném một vòng lăn trên sô pha, mới vừa nghe rõ Cố Chiêu nói, đã bị bàn tay to nhanh chóng lột bỏ quần áo đơn bạc trên người. Sau đó ngực nóng bỏng đè ở trên người mình, bàn tay to không lưu tình chút nào cắm vào tiểu hoa huyết, tác động này làm tiểu cúc hoa ở mặt sau còn ần ần đau.

"Đừng, Cố Chiêu, tôi không thoải mái, bụng khó chịu."

Nguyễn Lương đột nhiên cảm thấy bụng nhỏ một trận trướng đau, một cổ cảm giác quen thuộc đánh úp lại.

Nhưng là Cố Chiêu làm sao tin tưởng, dùng tay thử độ ẩm hoa kính, lấy ra một tay dâm dịch, trong miệng trào phúng nói:

"Thật dâm đẳng, có phải hay không nghe được tôi muốn cô thì trên đường liền ướt. Đừng nóng vội, liền cho cô. A....."

Bàn tay to mở ra hai chân Nguyễn Lương, côn thịt đối với tiểu huyết chảy ra nước, một cái đột nhiên dùng sức cắm vào.

"Cố Chiêu, tôi đau, không cần làm, cầu anh!"

Nguyễn Lương càng ngày càng đau đớn dữ dội, sắc mặt có chút tái nhợt, đầu bắt đầu đổ mồ hôi.

Côn thịt bị u kính ám áp co chặt vây quanh, Cố Chiêu đang chuẩn bị bắt đầu mạnh mẽ tiến lên, một cổ nóng ẩm đỏ ập xuống tưới tơi trên quy đầu:

"Tiểu lăng hóa, nhanh như vậy liền cao trào."

Rút ra côn thịt thì thấy, thế nhưng đều là màu đỏ máu, không cần tưởng cũng biết là nghi lễ của Nguyễn Lương tới, tinh trí một hồi, mày nhăn lại nói ra, làm Nguyễn Lương không thể tin tưởng lời nói:

"Vừa lúc hôm nay tới!"

What the fuck! Nội tâm Nguyễn Lương rít gào.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Tg1

Khi Nguyễn Lương nghe được Cố Chiêu chuẩn bị máu đào tẩy ngân thương, thời điểm từ bỏ gãy giữa, đột nhiên bị một cái ôm nhẹ nhàng ôm chặt, lửa nóng từ lồng ngực bao trùm lấy nàng, sợi tóc nam từ mềm mại ở bên gương mặt ma sát một chút, một cổ ẩm áp phun vào cái cổ trần trụi của cô, có chút xa lạ mà lại phát ngứa ẩm áp.

Từ bụng nhỏ, kinh nguyệt không ngừng mãnh liệt chảy ra, không khí vào giờ phút này trở nên thập phần yên tĩnh, dường như đã bình tĩnh ngủ rồi.

Nguyên tưởng rằng là bão táp trước yên lặng, không nghĩ tới Cố Chiêu liền như vậy ghé vào trên người nàng năm phút đồng hồ xong đứng lên, toàn thân trần trụi tăn ra hơi thở mãnh liệt, ánh mắt bị tình dục bao phủ đã trở lại như ban đầu, không có một tia gọn sóng, tựa như nhìn một người không có cảm tình, một người cấp dưới bình thường.

Cho dù chán ghét hẳn cường thế cùng bá đạo, nhưng khi bị một ánh mắt lạnh nhạt ấy nhìn mình, trong lòng Nguyễn Lương từ không cảm xúc biến thành chua xót tận cùng. Mặc kệ nguyên nhân xuất phát từ phương diện kia, cô đều không muốn cùng Cố Chiêu không có quan hệ.

"Cô đi đi, đi làm việc cô muốn làm. Tôi sẽ không can thiệp vào cuộc sống của cô nữa, về sau chúng ta cũng chỉ là quan hệ cấp trên cấp dưới bình thường."

Nhặt quần áo nằm ở trên mặt đất lên đặt ở bên cạnh Nguyễn Lương, Cố Chiêu cũng mặc vào quần áo của mình dùng ngữ khí như trước kia nói.

Nguyễn Lương gian nan ngồi dậy, nguyên bản sô pha trắng tinh nhưng bây giờ nửa người dưới chỗ cô nằm nở khắp huyết hoa, diễm lệ vô cùng. Cảm lấy quần áo liền hướng Cố Chiêu ném qua, trong miệng mắng anh, nước mắt lưu trữ đầy trong đôi mắt đẹp:

"Cố Chiêu, anh là đồ hỗn đản. Nếu tôi đi rồi, tôi sẽ không bao giờ trở về nữa."

Ngủ với tôi, làm bị thương tôi, liền tưởng muốn tống cổ tôi, sao có thể! Là nam nhân đầu tiên của cô, Cố Chiêu đối với cô ý nghĩa tự nhiên thập phần bất đồng.

Cảm lấy cái quần lót nữ ở trên đầu, Cố Chiêu vẫn là một chút phản ứng đều không có, nhưng ở trong lòng hẳn cũng khó chịu, đặc biệt nhìn đến bộ dạng nước mắt lưng tròng của Nguyễn Lương. Phải trở về như trước thì hẳn mới có thể không làm ra cái hành động không bình thường như hôm nay. Vì thế anh liền xoay người không để ý đến cô.

Vịt chết cái mỏ vẫn còn cứng!

"Uy ~ Khai ca ca, em đang ở nhà số A222. Anh có thể lại đây giúp không? Thuận tiện giúp em mang bộ quần áo, từ trong ra ngoài."

Nguyễn Lương nhìn Cố Chiêu, cảm lấy di động cũng không để ý có đúng chiều hay không dùng giọng cực kỳ nhu mì, trợn mắt nói dối nói.

‘ Lạch cạch ’ một tiếng, di động bị Cố Chiêu dùng sức ném bay đến trên tường, tan xương nát thịt.

Cố Chiêu nắm chặt tay, mày rậm nhíu chặt, môi mòng bặm lại, nghẹn thật lâu mới dùng hai tay ấn bả vai Nguyễn Lương nói:

"Không được đi, tôi đòi ý."

Trong ánh mắt tràn đầy thống khổ, thần sắc rối rắm.

Liền biết sẽ như vậy...

"A, muốn tôi đi chính là anh, hiện tại giữ tôi lại cũng là anh, anh rốt cuộc là muốn như thế nào? Cố Chiêu, tôi không muốn bồi anh chơi, tôi thấy rất phiền, không có anh, tôi có thể sống rất tốt!"

Nguyễn Lương ra vẻ phiền chán nói, đôi tay che lại cự nự như vì cọ xát nhiều mà đang cứng lên.

Không bị cảnh sắc mê người trước mắt hấp dẫn, Cố Chiêu chậm rãi ôm chặt thân hình có chút lạnh lẽo của Nguyễn Lương, vùi đầu ở bên tai cô, gần từng chữ một nói:

"Nguyễn Lương. Chúng ta không cần lại náo loạn nữa. Thấy em ở trong lòng ngực nam nhân khác cười, được hẳn âu yếm thì sắc mặt nóng lên, bởi vì nam nhân khác mà đối với anh mặt lạnh trách cứ, những thứ này làm cho anh phi thường khó chịu. Còn có. Cứ tưởng tượng em cùng hẳn lên giường, cùng hẳn làm tình, giống như từng làm với anh, anh điên mất rồi. Em biết không, anh muốn rất nhiều thứ. Mỗi ngày phải mang em đi theo bên người, còn thịt mỗi ngày đều chôn ở trong tiểu huyết em. Nguyễn Lương. Anh nhất định sẽ trở thành nam nhân duy nhất của em!"

Phía trước nói nghe còn cảm động, như thế nào càng cuối càng không đứng đắn, quả nhiên người này mặt người dạ thú vẫn là dùng nửa người dưới nói chuyện, bá đạo không thay đổi.

Xem nhẹ các loại lời nói phía trước Nguyễn Lương tựa đầu vào vai anh, lẳng lẳng nhìn chăm chăm đôi mắt của Cố Chiêu hỏi một vấn đề:

"Như vậy, em sẽ trở thành nữ nhân duy nhất của anh sao?"

Một lát sau vẫn an tĩnh, ánh mắt Nguyễn Lương dần dần dời đi, không để ý đến đôi mắt giống như mực ngọc kia nữa, kia rõ ràng là cảm giác mát mát như là khắc sâu trào phúng. Đối với Cố Chiêu chẳng khác nào đập vào mặt của anh.

"Sẽ, chỉ có em, sẽ chỉ là em."

"Đinh, chúc mừng người chơi 2222 hoàn thành thế giới đầu tiên, hệ thống khen thưởng: tích phân là 222 phân, tiến độ hoàn thành thế giới là 80%."

Từ lâu không nghe được âm thanh của hệ thống, bỗng nhiên khi Cố Chiêu nói xong lời nói đó thì đột nhiên xuất hiện.

"Thiếu 20% là bởi vì Trần Khai còn không có hoàn toàn đối với Giang Tiêu Hà vô cảm sao?"

Nguyễn Lương ở trong đầu tò mò hỏi.

"Thiếu 10% là bởi vì Giang Tiêu Hà còn không có hoàn toàn rời xa Trần Khải, tùy thời có thể quay lại, thỉnh người chơi đúng lúc rửa sạch, mặt khác 10% còn lại là bởi vì thế giới này thụ tinh độ còn chưa đạt tới 15%."

"Thụ tinh độ.....Lúc trước ngươi còn chưa có nói qua thụ tinh độ đạt bao nhiêu là tiêu chuẩn!"

Nguyễn Lương oán giận, này chẳng phải là phải chờ tới đại di mục qua đi thì mới có thể cùng Cố Chiêu lần giường, thụ tinh độ đạt tới 15% mới có thể rời đi.

"Đây là bốn hệ thống bug sai một xú, hiện đã gần thông tri, sau này khi bắt đầu thế giới mới sẽ báo cho cô chỉ tiêu thụ tinh độ. Hiện tại mong người chơi tự giải quyết cho tốt. Gặp lại sau!"

Gặp lại cái muội người a!

Vì thế, thân là đồ chơi thịt vắn, đầu tiên Nguyễn Lương là ngao kiêu các loại cùng Cố Chiêu trí khí sau, mới một bộ đại nhân đại lượng tha thứ cho hắn. Một ngày sau, bởi vì nguyên nhân thân thể, không thể hắc hắc hắc ~ nhưng là trừ lần đó ra có thể lợi dụng đều làm.

Nhưng là từ sau ngày đó hòa hảo xong, Nguyễn Lương nói cho Cố Chiêu, kỳ thật lúc ấy cô cũng không có gọi điện thoại cho Trần Khải. Thế rồi lúc này nam nhân còn đầy mặt sùng nịch trong nháy mắt như bão Đài Loan sắp tới, mở miệng nói:

"Em lừa anh?"

"Ách, này không phải vì hai chúng ta chưa xác định cảm tình dành cho nhau sao. Đừng nóng giận mà~"

Nguyễn Lương lấy lòng nói. Cố Chiêu hí hí mắt không nói lời nào, nhưng là lúc sau Nguyễn Lương liền phát hiện người nam nhân này có bao nhiêu keo kiệt.

Di động không mua liền tính, trong nhà vật có thể cùng bên ngoài liên lạc hoàn toàn không thấy, chỉ còn một cái TV cho cô giải buồn, đồng thời mệnh lệnh không cho phép cô ra khỏi nhà.

Vì muốn cùng anh gia tăng nên có anh thì không cần cùng những người khác liên lạc, chờ đến khi cha mẹ cô trở về thì mới được ra khỏi cửa. Quả thực muốn giết cô!

"Những ngày gần đây, tiểu hoa đán Cố Thần Hề bị chụp đến nhà tổng tài kiến trúc Trần Khải hư hư thực thực đính ước, đêm khuya mật tiến vào chung cư nhà trai"

Ngày nọ, đại di mục vừa qua khỏi Nguyễn Lương nhắm chán nằm ở trên sofa tùy ý thay đổi kênh truyền hình, khi thấy được một cái tin tức như vậy, cô vô cùng kinh sợ.

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tg1 (h)

Đêm đen. Trong phòng rộng mở, tiểu đêm đèn nhu hòa mờ nhạt, trên mặt đất tùy ý bày biện quần áo, trên giường lớn hỗn độn một đôi nam nữ thân thể trần trụi trải miến quần lẫn nhau. Tiếng rên rỉ gọi cảm dâm nữ thỉnh thoảng vang lên.

Trai mới được khai là Cố Chiêu đỏ ngầu hai mắt, bắt lấy đôi chân dài quấn vào hông mình, còn thịt đối với tiểu hoa huyết chảy ra chất lỏng giàn giụa thì mạnh mẽ làm, tiếng ‘phụt phụt’ cùng ‘bach bach bach’ không dứt bên tai. Bên ngoài, hai cái trứng dái lơ lửng không chịu cô đơn đối với tiểu hoa môi không ngừng va chạm.

Tựa muốn đem cái phía trước phân bổ trở về, còn thịt dưng không được tới đảo lộng. Một trận khoái cảm từ eo dâng lên, tinh dịch lại một lần bắn vào chỗ sâu trong tiểu hoa hồ. Còn thịt lớn ở trong u kính nghỉ ngơi, rất có thể tùy thời lại làm tiếp.

"Cố Chiêu, em không được ~ đã bốn lần rồi. Ân..... Eo đều muốn hư, về sau lại làm"

Nguyễn Lương toàn thân tê mủi, đùi còn ở trên eo Cố Chiêu, trong cơ thể còn thịt lớn làm cô có chút chống đỡ không được.

Trải qua bốn giờ chiến đấu hăng hái, đã là đêm khuya. Nguyễn Lương nằm ở trên giường, toàn thân trên dưới đều có chút tinh mịn mồ hôi, cự nữ ướt mà run run rẩy rẩy, nhìn kỹ đỉnh hai viên tiểu trâm châu sưng đỏ như thạch, cái miệng nhỏ nộn hồng khê nhếch không ngừng thở hổn hển, mị nhãn như tơ hí mắt nhìn nam nhân trước mắt còn tinh thần sáng láng. Thế lực đã sớm tiêu hao hầu như không còn, chỉ có thể tùy ý để nam nhân trên người tùy ý đùa nghịch.

Cảm giác nghi ngại không sai biệt lắm, còn thật lại chậm rãi trường đại tràn ngập toàn bộ hoa huyết nhỏ hẹp, lấp kín lỗ nhỏ hơi hướng phía ngoài chảy ra tinh dịch cùng mật dịch.

Cổ Chiêu cúi người, dùng một tay có thể ôm hết eo thon Nguyễn Lương, môi mỏng hôn hôn lên nộn nhũ đỏ như tiểu anh đào, ngậm lấy mút vào hai cái môi ngòai dậy, còn thật dùng sức va chạm vào bên trong.

“A ~ anh đáng ghét (T ^ T)”

Nguyễn Lương hôn đôi nói.

“Bé ngoan, chính mình tự nâng lên ngực chồng. Đúng là tiểu trâm châu dâm dăng. Ân? Làm cùng anh nhiều ngày, hôm nay mới vài cái lại không được. Sức cậu dẫn Khai ca ca của em đi đâu rồi

Cổ Chiêu còn dùng ngữ khí sắc tình trên chọc nói, kết quả nói xong thì ngược lại chính mình tự tức giận, nữ nhân này còn muốn cùng người khác lên giường! Thật là không thể nhẫn nhịn, giết chết cô mới được!

Còn thật như máy đóng cọc bắt đầu không ngừng tiến lên, đôi tay cũng không quên chiều cổ bộ ngực mê người, hai bên nhũ thịt hướng trung gian đè ép, đem hai viên tiểu anh đào đồng thời cho vào trong miệng nhẹ gặm liếm, phát ra âm thanh dâm dục ‘ tư tư’.

“Anh..... Mới không phải... Ha a... là chồng của em của đâu... Ân... Hừ ân... em mới không... A... Cậu dẫn... Nga ân... Hấn đâu.....”

Phảng phất bị đâm bay giống nhau, có chút sợ hãi dùng đôi tay bắt lấy chần gắt gao phòng vệ, tóc đẹp ở sau người như cuộn sóng phiêu động.

“Em không phải? Tiểu dâm phụ, dám nói em không phải, vậy thì là ai?”

Phun trong miệng ra hai viên tiểu đậu đỏ đang cứng dần lên, đối với Nguyễn Lương đang tỏ vẻ bất mãn, một bàn tay phẩy phẩy nhũ thịt làm phát ra tiếng vang ‘ bạch bạch ’, làm Nguyễn Lương vừa đau đớn vừa sáng khoái.

“Đau quá!... A... Nga..... Đừng a ân..... Em không được..... Em không được..... A ân... Muốn tới... Nga.....”

Bị bắt tiếp thu sóng cuồng, Nguyễn Lương không tự giác nâng eo lên đem bộ ngực càng hướng về phía trước, đưa vào trong miệng nam nhân. Đầu óc hoàn toàn không kịp tự hỏi thì đã bị một trận bạch quang đánh úp lại, một cổ đặc biệt tê dại trong nháy mắt lại lần nữa thối quết toàn thân, từ trong huyết phun trào đại sóng mật dịch tiết thẳng vào còn thật vẫn cứ không ngừng vận động.

“Tiểu gia hỏa vô dụng, như vậy lại không được. Đúng là thân thể không thể rời khỏi nam nhân. Người nam nhân này cũng chỉ có thể là anh!”

Bị mật dịch phun lên, còn thật giật mình không những không có dừng lại, ngược lại giống mô tơ đâm vào không ngừng, dâm thủy văng khắp nơi. Tiểu hoa huyết trải qua thời gian dài bị ma xát thì sung đỏ lên, trên đỉnh tiểu âm đế càng giống như đá, đứng thẳng mà cứng rắn.

“A... Cổ Chiêu... Em không được... Ân... Anh nhanh ra..... Nga ân..... Chồng à~... A ân..... Không được a..... Ha a a”

Ngã vào bộ ngực cường tráng của Cổ Chiêu, toàn thân Nguyễn Lương xụi lơ chỉ có thể khẩn cầu Cổ Chiêu nhanh tiết ra, tiểu hoa huyết bị làm đã không còn bất cứ khoái cảm gì, chỉ có từng trận ma xát làm đau cô, cảm giác dường như sắp xuất huyết tới nơi.

“Tiểu tao hóa... Cho em..... Chồng toàn bộ cho em..... Ân.....”

Cổ Chiêu nghe Nguyễn Lương gọi một tiếng lão công thì trong lòng được thỏa mãn đến cực đại, cũng không hề tra tấn nàng, kêu lên một tiếng liền bắn vào trong tiểu huyết. Còn thật từ tiểu huyết rút ra, bạch dịch cuộn cuộn không ngừng chảy ra, hoa môi bị lộn nhát thời vô lực rũ xuống, thật đáng thương.

Rốt cuộc có thể ngủ. Trong lòng Nguyễn Lương thăm nghĩ liền lâm vào giấc ngủ.

"Nhất định phải đi ra ngoài, không thể cả ngày sống mơ mơ màng màng, cô đã chịu không nổi."

Lời của Editor: Tác giả có xu hướng càng về sau, số từ của chương càng giảm. Chỉ từ 1400 - 1700 từ thôi. Chứ không lên đến 1900 như trước. ♥

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: TG1 (Hoàn)

Sau vài lần xả thân nắn nỉ Cổ Chiêu, thì sau nhiều ngày rốt cuộc Nguyễn Lương lại lần nữa bước ra thế giới bên ngoài. Hít sâu một ngụm không khí tươi

mắt, tức khắc cả người thanh thanh khí sáng.

Khuôn mặt xinh đẹp, thân hình cao gầy của nữ tử cùng ngoại hình tuấn lãng cao lớn của nam tử đi cùng nhau trong bách hóa tại quảng trường khiến cho người đi đường chung quanh rất chú ý tới hai người. Cố Chiêu ít khi đi ra khỏi nhà vào cuối tuần, nên khi thấy đám người bắt đầu đi dạo và mua sắm, không khỏi cảm thấy một tia không thích ứng, nhưng nhìn đến nữ nhân bên người đang ôm cánh tay mình đi thì gương mặt đang ức chế vẫn phải cố gắng kìm nén, bất quá quanh thân khí lạnh càng ngày càng lớn.

Nguyễn Lương đang chuẩn bị tùy ý tìm một tiệm cà phê ngồi chơi thì ánh mắt vô tình quét đến một người thanh danh vừa nổi lên gần đây, tuy rằng cô ấy trang điểm phổ thông, mang theo mũ cúi đầu nhưng Nguyễn Lương vẫn dễ dàng mà nhận ra người kia chính là Cố Thần Hề, mà ở bên người cô ấy chính là Trần Khải. Chẳng lẽ thật sự ở bên nhau? Nguyễn Lương có chút tò mò, cố ý vô tình lôi kéo Cố Chiêu đi đến trước mặt bọn họ làm như vô tình gặp mặt.

"Khải ca ca, Cố tiểu thư khỏe."

Nguyễn Lương nói cười có chút trêu ghẹo hai người.

"Nguyễn tiểu thư, khỏe. Vừa lúc rảnh hai chúng ta cùng nói chuyện đi."

Cố Thần Hề cách một cái mắt kính mỉm cười nói. Hiện tại toàn thân cô ấy khí chất cùng ngày trước hoàn toàn bất đồng, tràn ngập hương vị nữ nhân tự tin, nhu mì mà quyến rũ.

Vì thế, bốn người ưu nhã vào một quán cà phê, hai nữ nhân nói chuyện của nữ nhân, hai nam nhân đàm luận công tác.

"Mấy ngày không thấy, khí chất Cố tiểu thư thực không giống ngày trước, cả người tràn đầy tinh thần. Có vẻ cùng Khải ca ca có tình cảm không tồi, thật đáng mừng."

Trong mắt tràn đầy ác ý thú vị, cảm lấy cà phê ly hướng Cố Thần Hề ý bảo uống một ngụm.

"Nói đến vẫn là nhờ Nguyễn tiểu thư một phen cho tôi không ít nhắc nhở, nam nhân không thể đuổi theo quá nhiều, không thì hấn sẽ không để mình trong lòng, nữ nhân chỉ có học được lạt mềm buộc chặt mới làm nam nhân yêu mà không được bọn họ mới có thể quý trọng. Tôi cũng chỉ là lợi dụng một ít quyền thế của baba, mới có thành tựu như hiện tại, thành người phát ngôn cố định. Ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy. Lúc trước làm nữ nhân đuổi theo hấn, hấn một chút cũng không để ý trong lòng thật không dễ chịu."

Cố Thần Hề không thêm đề ý nói, trong giọng nói lại có nhàn nhạt vui mừng.

"Đây cũng là Cố tiểu thư nói một điểm liên thông. Bất quá cái gì mà xoay người không nhận người?"

Nguyễn Lương có chút nghi hoặc, chẳng lẽ ngày đó chính mình rời đi, sau còn đã xảy ra cái gì không thành.

"Gặp được Nguyễn tiểu thư, buổi tối ngày đó, vừa lúc có một cái vũ hội, tôi ngẫu nhiên gặp Trần Khải. Trời xui đất khiến hai người chúng tôi lên giường, ngày hôm sau hấn khi nhìn tôi là đầy mặt không thể tin tưởng. Tôi đến bây giờ còn cảm thấy mới mẻ, lúc sau tôi liền gia nhập giới giải trí rồi tới địa vị hiện giờ. Kỳ thật, đó là một nữ nhân khác hạ được, bị tôi đoạt tiên cơ mà thôi. Rốt cuộc người không vì mình, trời tru đất diệt."

Có lẽ là còn không có hoàn toàn từ đêm sự kiện đi ra, cho dù hiện tại cùng Trần Khải ở bên nhau, Cố Thần Hề cũng không có giống trước có cảm giác mừng như điên, bởi vì cô đã không phải người tâm tư thuần tịnh, đầu óc đơn giản như trước.

"Chính cô làm thế nào là chuyện của cô. Nhưng cô tốt nhất hãy nghiêm túc nghĩ kỹ cái gì mới là đồ vật mà cô muốn, đừng bỏ lỡ nội tâm khát vọng chính mình liên tốt."

Nguyễn Lương không khỏi liên tưởng đến chính mình, cô cùng Cố Chiêu là cái quan hệ gì?

Cùng Cố Thần Hề tách ra, sau đó Nguyễn Lương ở thương trường bách hóa lang thang không có mục tiêu, mà Cố Chiêu chính là lẳng lặng không nói lời nào đảm đương chức vụ con rối di động.

Đi đến một cửa hàng tên là Ưu Y, cô bỗng nhớ tới khoảng thời gian trước trên mạng lan truyền video, Nguyễn Lương linh cơ vừa động, lôi kéo Cố Chiêu đi vào.

Đồng nhìn Tây ngó, nhìn quanh tùy ý cầm lấy một kiện áo liền vào phòng thử đồ, lúc đóng cửa nhìn Cố Chiêu đang chán đến chết đứng nói:

"Thần ái, anh không chuẩn bị tiến vào giúp em thay quần áo sao?"

Nghe xong lời này, yết hầu Cố Chiêu căng thẳng, hạ thân ngo ngoe rục rịch, khóe miệng câu lên làm nhóm nữ nhân viên hướng dẫn mua sắm si ngốc mà dưới ánh mắt của họ, không biết xấu hổ mà đi vào phòng thử đồ đóng cửa lại.

Trong phòng thử đồ vừa đi vào là có thể nhìn đến tấm gương, hai người ánh mắt lửa nóng ở trong gương giao triền, Nguyễn Lương cố ý liếm liếm khóe môi làm ra mị hoặc biểu tình câu dẫn Cố Chiêu.

Đại gia hòa của Cố Chiêu sớm đã kiểm chế không nổi, rõ ràng hiện lên lều trại nhỏ. Hấn tiến lên hai bước đem Nguyễn Lương ôm vào trong ngực, cúi

đầu ở trên cổ cô nhắm mắt lại hưởng thụ mùi thơm đặc biệt của cơ thể cô.

"Đừng như vậy, thực ngứa ~"

Nguyễn Lương đẩy đầu to trên vai ra, mắt to chớp chớp đối trá mà nói:

"Chúng ta chỉ là tôi thử mặc quần áo, đừng tùy chỗ động dục, đại sắc lang!"

Cố Chiêu lại mặc kệ, một tay ôm eo thon của Nguyễn Lương sát trong lòng ngực chính mình, đại gia hóa hùng khởi cạo xát tiểu hoa huyết cách một tầng vải dệt. Làm hạ thân Nguyễn Lương không khỏi dâng lên cảm giác ngứa ngáy, tiểu huyết bắt đầu chảy ra mặt dịch.

Nguyễn Lương hôm nay mặc bộ váy liền màu trắng, dầm trên giày cao gót màu đỏ cao 10cm, làm cô thanh thuần không mất hương vị nữ nhân. Nhưng váy lại rất tiện, Cố Chiêu một tay đem váy cời từ phía sau, trong nháy mắt váy rơi trên mặt đất, Nguyễn Lương kinh hô một tiếng lộ ra thân hình tuyết trắng, toàn thân chỉ còn một kiện bra màu da gợi cảm cùng quần chữ Đinh (丁). Đôi tay ôm ngực ý đồ che dấu cảnh sắc mê người, kết quả ngược lại làm tăng thêm phần kích thích người đàn ông:

"Không cần, ở bên ngoài làm quá khác người."

Bị cự nhũ đầy đặn của Nguyễn Lương làm hoa mắt, Cố Chiêu rút cuộc nhìn không được, một tay kéo ra lưng quần phóng xuất ra cự long, một tay kia đẩy ra tiểu khố khố hoàn toàn không có tác dụng che đậy.

Côn thịt đối với đầy đặn tiểu hoa môi chọc chọc, từ sau lưng đột nhiên một cái tiến vào, bên trong núi non trùng điệp, phẳng phất có trăm ngàn cái miệng nhỏ đối với côn thịt không ngừng mút vào, làm Cố Chiêu nhìn không được kêu lên một tiếng.

"Nơi này là nơi công cộng, em nếu kêu quá lớn sẽ bị người khác nghe được, liền sẽ biết em là một cái tiểu tao hóa dâm đảng."

Nguyên bản bị côn thịt đâm làm giật mình, đang chuẩn bị rên rỉ ra tiếng Nguyễn Lương nghe được lời này chỉ có thể dùng hàm răng gấu gao cắn môi đỏ phát ra tiếng rên nhỏ, thân thể tuyết trắng theo côn thịt va chạm không ngừng đong đưa, vài sợi tóc dài rơi nghịch ngợm chạy đến bên miệng, ánh mắt mị hoặc thông qua gương cùng ánh mắt nóng rát của Cố Chiêu triền miên đan chéo, hai người tựa muốn tại không gian nhỏ nhỏ hòa hợp nhất thể.

Khả năng bởi vì tại đây là nơi công cộng, hai người đều trở nên phá lệ kích động, côn thịt trưởng càng lớn mà tiểu huyết cũng trở nên càng khẩn trí không ngừng hấp thụ nó. Cứ như vậy bảo trì động tác qua hơn mười phút, hai chân Nguyễn Lương bắt đầu run lên không ngừng run run tùy thời có khả năng quỵ xuống, bức bách Cố Chiêu nâng một bên đầu gối cô, côn thịt đại khai đại hợp ra vào, phát ra "phụt phụt" thanh âm ở trong không gian hữu hạn hẹp hòi có vẻ phá lệ dâm mỹ.

Côn thịt thọc vào rút ra trăm cái. Lúc sau, rút cuộc nhìn không được đối với hoa huyết, thân thể cứng đờ nùng tình phun ra. Hai người đồng thời phát ra âm thanh sáng khoái.

"Đinh, chúc mừng người chơi 2222 hoàn thành nhiệm vụ thế giới công lược. Hiện tại có thể lựa chọn lưu lại phục chế thể để rời đi."

Nguyễn Lương yên lặng lựa chọn "lưu lại phục chế thể rời đi". Cô không nghĩ tới thời điểm rời đi thế nhưng còn ở trên người nam nhân, bắt quá ở bên ngoài thân hoan, cô hưởng thụ quá trình lại không nghĩ kết thúc, tha thứ cho bản tính lười biếng của cô.

Tại ý thức trước khi rời đi, môi đỏ của Nguyễn Lương đối với Cố Chiêu chuồn chuồn lướt nước hôn một cái nói:

"Cám ơn anh, Cố Chiêu. Em sẽ vĩnh viễn nhớ rõ anh."

"Nguyễn Lương, em tốt nhất vĩnh viễn đừng rời khỏi anh."

Lời Cố Chiêu nói như kiểu hấn vừa cảm ứng được cái gì làm Nguyễn Lương hơi bất ngờ nhưng rồi cô cũng chỉ nghĩ mình đang nghi thần nghi quỷ.

Cố Chiêu, anh sẽ vĩnh viễn sống ở trong trí nhớ của em, nhưng hy vọng là về sau chúng ta sẽ không tái kiến.

Editor: Vậy là đã kết thúc Thế Giới 1 nhưng vẫn còn 1 chương ngoại truyện. Các cậu thấy thế nào về TG1? ♥

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: TG1 (Phiên ngoại)

Nguyễn Lương và Cố Chiêu cưới nhau được một năm, vào một buổi sáng cuối tuần Cố Chiêu đem căn phòng trước kia bày trí, sửa đổi biến nó thành

phòng tân hôn của cô, trong căn phòng tân hôn này cô đều bày trí vài đồ vật nho nhỏ khá nữ tính theo ý thích của bản thân. Ánh mặt trời xuyên thấu qua tấm màn lụa trắng lớn lớn vón trên chiếc giường King Size cỡ lớn, có hai con người đang xích lửa ôm nhau ngủ say bên trong chiếc chăn màu xanh ngọc.

Bỗng nhiên, đôi mắt nữ nhân xinh đẹp chậm rãi mở ra, hàng mi dài cong vút theo mí mắt giật giật. Hơi nghiêng đầu nhìn nam nhân bên cạnh mình, thấy hần ngủ đến an ổn, cô cười trộm trong lòng. Nhẹ nhàng lấy bàn tay to lớn đặt trên người mình xuống, thật cẩn thận đứng dậy, xác định nam nhân không có dấu hiệu thanh tỉnh, lúc này, cô mới đưa cả thân mình xuống dưới, cả người chui vào trong chăn lớn. Nguyễn Lương cẩn thận từng bước dịch đến chỗ nửa người dưới của nam nhân kia. Trong tiểu thuyết từng đọc qua, nữ chính dậy sớm, lại dùng phương thức này gọi nam chính rời giường, "sửa đậu nành sửa bò" làm đến uống no, ngẫm lại liền thấy một trận kích thích. Nghĩ đến Cố Chiêu lúc tỉnh lại sẽ có biểu tình kinh ngạc thế nào, Nguyễn Lương trong lòng ngăn không được sự đắc ý.

Trên chiếc giường rộng lớn, nhanh chóng liền thấy ở chỗ bụng nam nhân phồng lên một cái bao lớn, "đồ vật" bên trong thỉnh thoảng chậm rãi, nhẹ nhàng đong đưa. Nguyễn Lương tách hai chân cường tráng hữu lực của nam nhân ra hai bên, lại nhìn tiểu huynh đệ ngủ say ở giữa, à không, phải là đại gia hoá mới đúng. Nghĩ đến ngày thường côn thịt lớn này của nam nhân ở trong cơ thể mình tùy ý quấy động, chỗ tư mật không nhìn được dâng lên một chút cảm giác ngứa. Trong ánh mắt cô toát ra một tia dâm dục, bàn tay nhỏ không biết từ lúc nào đã bắt đầu sờ loạn, đồng thời đem nguyên cây côn thịt dựng thẳng lên nhắm ngay cái miệng nhỏ của mình, ngậm lấy đỉnh đầu một cái, liền vuron cái lưỡi nhỏ liếm một chút. Sau đó, bàn tay cầm lấy hai bên trứng dái, nhẹ nhàng nheo nheo, chạm chạm. Giống như chỉ hận không nhìn nhìn, gần gũi với cái này một lát. Đem trứng dái ngậm lấy trong miệng mút vào, cái lưỡi liếm từng chút một, làm động tác nuốt vào phun ra, nhanh chóng tạo thành một mảng ướt át dâm dề. Tiếp theo, cô mở rộng khuôn miệng, đem khối cầu mềm mềm kia cũng ngậm vào trong miệng.

Cũng giống lúc trước bị nam nhân kia "ăn", hiện tại cô làm chủ, cũng không sai biệt gì lắm, Nguyễn Lương nghĩ đến, lúc này có lẽ nam nhân nên tỉnh rồi. Hăm răng nằng nặc thận tránh chạm đến côn thịt kia, cái lưỡi khê liếm, trong miệng chậm rãi mút vào.

Khi Cố Chiêu tỉnh lại, toàn thân đều tràn đến cảm giác thoải mái, đặc biệt là nơi hạ thân hần, tiểu huynh đệ được hầu hạ đến dục tiên dục tử.

Xóc cái chăn lớn lên, liền thấy tiểu nữ nhân đang nắm lấy đại gia hoá của hần liên tục luận động, trong miệng cũng không ngừng liếm mút. Hần liền bày ra một bộ dạng hài hước nói:

"Tiểu tao hóa, sáng sớm liền phát dục, đêm qua bị uy không đủ no có phải không?"

Đôi tay hần kê ra sau đầu, hoàn toàn là một dáng vẻ của đại gia. Phun ra trong miệng côn thịt lớn ướt át kia, đôi mắt cô như hờn dỗi, nói:

"Mới không phải đâu, chỉ là bản tiểu thư muốn cùng anh đánh cược thôi"

"Đánh cược cái gì? Nói đi."

Trong lòng Cố Chiêu đương nhiên cũng không cho rằng mình sẽ thua, liền mạnh mẽ nói.

"Vậy được, nếu trong vòng mười phút anh bắn, ngày hôm nay liền đưa em ra ngoài hẹn hò. Còn nếu không có, bản tiểu thư hôm nay.. liền tùy ý cho anh chơi."

Nguyễn Lương đặc biệt tặng thêm một "món quà" cuối câu, làm ánh mắt Cố Chiêu liền bốc lên một cỗ dục hoả.

"Được"

Tôn nghiêm của nam nhân cũng không cho phép hần mười phút liền bắn, trong mắt Cố Chiêu, mười phút cũng không khác tiết sớm là mấy.

"Hừ hừ, hôm nay bản tiểu thư liền khiến ngươi đau khổ."

Nguyễn Lương như làm ảo thuật, không biết từ đâu lấy ra một dải lụa, cột vào dưới gốc phân thân. Cảm giác trói buộc làm Cố Chiêu đột nhiên cảm thấy không thoải mái, bất quá, hần cũng muốn nhìn một chút, xem tiểu nữ nhân kia chuẩn bị làm cái gì, nên vẫn chưa lập tức ngăn cản.

Cả tay và miệng nàng đều cùng lúc sử dụng. Cái miệng nhỏ mút vào, liếm láp quy đầu, một ngón tay nhỏ ở phân thân cũng nhanh chóng luận động lên xuống, cảm giác giống như ma sát muốn thấy cả tia lửa. Cùng lúc, một tay kia duỗi ra phía sau tiểu cục huyết ở nơi tư mật của nam nhân, xấu xa ở ngoài cửa xoay chuyển, rồi sau đó vuron một lông tay cắm vào.

_____.Dải phân cách cute._____

Mua một bộ phim về tình yêu vừa mới ra rạp tên 《 Ái nhân biến mất 》， Nguyễn Lương lười kéo Cố Chiêu lần đầu vào rạp chiếu phim hưng phấn chờ đợi.

Đang xem đến đoạn nữ chủ đã chết, nam chủ ảo tưởng linh hồn của cô ấy trở về, Nguyễn Lương lòng khê động, quay đầu hỏi Cố Chiêu:

“Nếu em đã chết, anh có hay không cũng ảo tưởng như vậy rằng em không có rời khỏi anh?”

"Anh sẽ không để em chết trước anh."

Tuy rằng Cố Chiêu không có quay đầu nhìn cô, nhưng mà lời này của hần làm cô cảm thấy cực kì ấm áp. Trong lòng nghĩ cho hần một ít phúc lợi nho nhỏ.

Bởi vì ngồi ở cuối cùng nên không có người sẽ nhìn đến, tay nhỏ của Nguyễn Lương không an phận đuổi đến dừng quần Cổ Chiêu, kéo xuống khóa kéo, móc ra đại gia hỏa nặng trĩu ở trong tay xoa nắn.

"Dừng nghịch ngợm, thả ra đi."

Cổ Chiêu đối với hành vi lớn mật của Nguyễn Lương có điểm bất đắc dĩ.

"Là sao, tiểu lão công của em cũng không có nói như vậy."

Nói xong chỉ chỉ côn thịt lớn đang ở trong tay cô.

Vì thế một trận xem phim điện ảnh, Cổ Chiêu ngồi như châm thăm, thân mình không ngừng mấp máy, nhưng mà đối với Nguyễn Lương tỏ thủ vô sách*.

Thừa dịp điện ảnh sắp kết thúc, qua loa đem cự vật nhét vào dừng quần rồi lôi kéo Nguyễn Lương nhanh chóng vào WC nam. Cửa vừa đóng lại, liền bắt đầu nhìn không được bắt đầu giờ trò, một tay câu cổ Nguyễn Lương, môi răng giao hòa, một tay vói vào áo của Nguyễn Lương sờ soạng, lộ ra cái bụng trắng nõn.

Nguyễn Lương cảm giác phảng phất giống như bị Cổ Chiêu hút, đầu lưỡi tê dại bị bắt cuốn theo, cả người đều hít thở không thông.

Trong không gian nhỏ nhỏ, tiếng thở dốc nam nữ đan xen., Cùng phòng thử đồ lần trước bất đồng, lần này trong WC thế nhưng có ba mặt gương, bắt đầu từ góc độ nào chiếu ra đều là tư thái dâm mãnh của hai người.

Cổ Chiêu ngồi ở trên nắp bồn cầu, kéo ra lưng quần, móc ra côn thịt lớn vẫn luôn chót vót đối với Nguyễn Lương chỉ thị nói:

"Tiểu yêu tinh, ngồi trên chính mình động."

Tên vô lại! Nguyễn Lương vén lên làn váy, kéo ra tiểu khó khó tích đầy nước, hoa huyết nhắm ngay côn thịt ngồi xuống, bụng nhỏ dần dần bị lấp đầy, kết quả đi vào một nửa khi liền dừng lại, trong miệng cầu xin nói:

"Chiêu, giúp em~"

Bàn tay to nắm lấy eo nhỏ, dùng sức nhấn xuống một cái, côn thịt xuyên qua tầng tầng lớp lớp mị thịt tiến vào đến chỗ sâu nhất, hai người đồng thời kêu rên một tiếng.

Bởi vì là ở nhà vệ sinh công cộng, bên ngoài thỉnh thoảng có người đi vào đi ra kích thích thần kinh hai người, cảm giác càng trở nên mãnh liệt, hai người quần áo đều vô cùng đoan chính chỉ có nơi riêng tư tương liên, thỉnh thoảng phát ra thanh âm 'phụt phụt'.

"Tiểu lăng hóa, đi hẹn hò cũng muốn ở bên ngoài làm loại chuyện này, thật là dâm đẳng."

Mông Cổ Chiêu theo Nguyễn Lương pháp phòng, thỉnh thoảng hướng về phía trước chống đối.

Vì tránh cho nam nhân trong miệng lại nói mấy lời khiến chính mình thẹn thùng lời, tay nhỏ bám lấy bả vai dày rộng của nam nhân, nhắm mắt lại môi đỏ lấp kín môi mỏng mê người, đầu lưỡi nhỏ câu dẫn đại lưỡi cùng nhau múa. Tiểu huyết gât gao kẹp côn thịt, côn thịt lớn ở u kính không ngừng khai phá.

Hai người đắm chìm trong thế giới tình ái, thẳng đến khi một bộ phim điện ảnh khác đã chiếu được một nửa, mới cao trào phóng thích.

Từ rạp chiếu phim ra, Nguyễn Lương bịt tai trộm chuông che khuất mặt, trong lòng nghĩ, nhìn không tới tôi nhìn không tới tôi nhìn không tới tôi. Q_Q

- Hoàn TG1 - ♥

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: /Thế giới 2: Sư huynh hắc hóa giả nhân giả nghĩa

Khi khôi phục ý thức, thứ đầu tiên tiến vào trong đầu chính là thanh âm của hệ thống 007:

"Hoan nghênh người chơi 2222 hoàn thành nhiệm vụ trở về, ngài được khen thưởng như sau, mời tự do phân phối điểm thuộc tính."

[Tên họ: Nguyễn Lương (nữ)]

Tuổi: 22

Mỹ mạo: 88

Trí tuệ: 88

Vũ lực: 66

Vũ lực: 33

Thụ tinh độ: 15%

Tích phân: 555

Kỹ năng: Trung cấp trừ nghệ

Điểm phân phối thuộc tính giá trị: 55]

"Hả? Thuộc tính giá trị có nhiều như vậy? Tích phân có ích lợi gì?"

Nguyễn Lương có chút không thể tưởng tượng nói, đương nhiên cô tự động lược qua thụ tinh độ.

"Ồ nhiệm vụ trước ngài tiến hành rất tốt, hệ thống khen thưởng ngài là người mới. Quà tân thủ là 22 điểm giá trị thuộc tính nhưng chưa có thời gian phân phối. Lần này nhiệm vụ khen thưởng phân phối là 33 điểm. Hệ thống hữu nghị nhắc nhở, nhiệm vụ thế giới sau kiến nghị gia tăng vũ lực giá trị. Tích phân thương thành hiện đã mở ra, ngài có thể đổi các loại đồ vật có lợi cho ngài tiến hành nhiệm vụ, tỷ như mười đại danh khí linh tính."

"Ách (=)."="). Là vậy đi. Vậy vũ lực gia tăng 33, vũ lực gia tăng 22 đi. Hiện tại giá trị tích phân của tôi có thể đổi danh khí gì?"

"Người chơi hiện tại có thể đổi hoa huyệt ‘ tam giang xuân thủy ’"

"Hảo đi, liền đổi nó đi. Nếu là có thể làm đối tượng công lược mê luyện thân thể tôi cũng là cái chủ ý không tồi. Cứ như vậy đi, có thể truyền tống."

Khả năng trải qua quá trình công lược nam nhân, đối với loại tình ái này Nguyễn Lương bắt đầu trở nên không chỗ nào cổ kỷ.

"Truyền tống đếm ngược, 5.....4.....3.....2.....1....."

===== ta là phân cách tuyến Đại sư huynh =====

Lần này cùng thế giới trước bất đồng chính là trong quá trình truyền tống, hệ thống liền đem nhiệm vụ thế giới đại khái cùng mục tiêu công lược truyền đến trong đầu nàng.

Không thể không than thở, so sánh với thế giới trước, nàng còn được tính là nữ xứng, ở thế giới này quả thực chính là pháo hôi.

Nam chủ thế giới này là Tiêu Diệt. Trưởng lão Hoàng Mươi của Thiên Nhất phái, thu dưỡng một cô nhi là hấn, người này sau khi lớn lên tri ân báo đáp, ở Thiên nhất Phái tận tâm tận lực nhưng là một cái không có gia thế còn là cô nhi, tu vi cũng giống nhau nên tự nhiên đã chịu không ít đê tử ngoại môn xa lánh. Đặc biệt là sau trưởng lão Hoàng Mươi mất, hấn càng thêm khổ sở. Sau lại cáo biệt chương môn đi du lịch, trên đường cứu nữ chủ mỹ lệ thiện lương Lâm Từ Yên, hai người hỗ trợ nhau rồi dần dần sinh hảo cảm.

Trọng điểm liền ở chỗ bối cảnh nữ chủ vô cùng trâu, là Đại sư tỷ Thanh Vân phái, mà Lâm Từ Yên còn làm ái nữ chương môn, ở môn phái có danh vọng cực đại, nàng ta muốn cùng Tiêu Diệt kết làm đạo侶.

Lúc sau, Tiêu Diệt bắt đầu có cuộc sống mới, học xong rất nhiều công pháp cao thâm kỹ năng. Hai người vui sướng sinh hoạt ở bên nhau.

Nhưng là nói nhiều như vậy, đều không cùng ký chủ Nhan Táo Nhi của Nguyễn Lương dính liền. Bởi vì Nhan Táo Nhi vừa ra liền lừng lẫy hy sinh, nói thật một chút đều không lừng lẫy, chính là thấy nam xứng đại ma đầu giả nhân giả nghĩa giết người, thuận tay đã bị giết.

Mà mục tiêu công lược lần này là đại đệ tử Hư Niên của chương môn Thanh Phong - Thanh Vân phái, Hư Niên lớn lên anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong, khí chất nho nhã, nói hấn giống như Phan An cũng không quá. Đãi nhân ôn tồn lễ độ, tiến lùi đúng mực, đã thân thiết lại bảo trì khoảng cách, ở môn phái mỗi một người đều yêu thích.

Ngay từ đầu, ai nấy đều cho rằng hấn sẽ cùng nữ chủ ở bên nhau. Nhóm tiểu sư đệ đều vì điều này oán giận không thôi. Bất quá nhóm tiểu sư muội lại là cực kỳ vui vẻ, ngầm xưng hấn Thân Tiên ca ca.

Nhưng là, Hư Niên không hổ là dối trá thật nhiều năm, lừa mọi người. Thực chất thượng hấn chính là thiếu chủ Ma tộc, vai ác hủy diệt thiên hạ, cảm thấy mạng người như con kiến, bởi vì nhân sinh không thú vị, cho nên thường xuyên giết người giải buồn.

Đáng tiếc hấn chỉ là cái nam xứng, chủ định không thể hủy diệt thế giới, mở ra hồng hoang chi giới, bị hai người mang hào quang vai chính nam chủ nữ chủ nghĩ cách treo cổ.

Ngắm lại cũng thấy vô nghĩa, tu vi bọn họ cao, không hiểu sao cấp bậc đại ma đầu như vậy liền dễ dàng chết, giống lời nói xạo!

Mà tiểu pháo hôi Nhan Táo Nhi là tiểu đồ đệ của sư đệ chương môn - Thanh Trần. Không có hào quang nữ chủ người gặp người thích, hoa gặp hoa nở quang hoàn, Nhan Táo Nhi tuy rằng có eo nhỏ, cự nhũ đầy đặn, ngũ quan tinh xảo, nhưng lại là người kết giao không tốt, thiếu nữ an tĩnh, cũng chính là mỹ nhân lãnh cảm. Nhưng mà Thanh Trần dùng mọi thủ đoạn, giáo thụ nàng thành người công pháp cao thâm, tu vi có thể nói là trừ đại ma đầu thì nàng chính là đệ tử cao cường nhất.

Nhưng cũng chả làm được cái mẹ gì, đang xem đến gương mặt thật của Hư Niên thì đã bị một cái Ngờm Cù Tồi!

Cho nên nói rằng nếu lúc ấy nhiều lời, nói mấy câu lán la làm quen có thể hay không sẽ không ngờ.

Thật là bối cảnh giả thiết hồ cha, nguyên chủ bất quá cũng chỉ là người qua đường Át. Nguyễn Lương trong đầu nghĩ, về sau đại ma đầu giết chóc người cần có nhiều thời gian phương pháp. Ai biết, lúc nàng mở mắt ra liền gặp phải cảnh tượng nàng nhất định không nghĩ tới nhất.

Không khí nồng đậm mùi máu tươi tràn ngập khu rừng đen, nơi xa thỉnh thoảng truyền đến vài tiếng kêu thảm thiết, mà theo tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng gần, Nguyễn Lương. Cũng chính là Nhan Táo Nhi nhìn không được run bần bật, muốn chết hay không vậy trời, vừa đến thế giới này liền gặp được cảnh tượng đại ma đầu giết người, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?

Nhan Táo Nhi đành phải trốn đến sườn núi nhỏ cách đó không xa, chấp tay không có hy vọng mà cầu nguyện.

"Tiểu sư muội, muội như thế nào trốn ở chỗ này, thật là làm sư huynh đi tìm muội đến mệt."

Ai có thể nghĩ, thanh âm ôn nhuận thoải mái như vậy lại đến từ một người vô tâm không gan không phổi như đại ma đầu.

Thanh âm nhẹ nhàng cách không xa vang lên làm Nhan Táo Nhi không có tiền đồ mà hai chân run lên, nàng đánh bừa khẳng định thắng có thể thắng hẳn, bất quá hiện tại chỉ nên mềm mỏng. Nhu nhu nhược nhược mở miệng nói:

"Đại sư huynh, nếu muội nói muội cái gì cũng chưa nhìn đến, huynh tin sao?"

"Tiểu sư muội, muội nói ta sẽ tin sao?"

Không có âm điệu phập phồng, đột nhiên ở bên tai Nhan Táo Nhi vang lên.

"A~"

Bị này tiếng hít thở gần gũi làm cho nàng vừa ngứa lại vừa sợ hãi, Nhan Táo Nhi hướng bên cạnh ngồi xuống.

Lúc ngồi xuống vừa nhắc đầu làm nàng thấy rõ diện mạo của Hư Niên, trong nháy mắt da đầu tê dại, kinh ngạc mở miệng nói:

"Cố Chiêu?!" (๐๐๐)?

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Tg2

"Tiểu sư muội đây là ngộ nhận ca ca sao? Thật không khéo, sư huynh không có biệt danh này, cũng không có song bào thai huynh đệ."

Vẫn là người nọ vô hại tươi cười, trong tay cầm một chùy thủ dĩnh đầy vết máu ở trước mặt Nhan Táo Nhi quơ quơ, dường như tùy thời cho nàng một kích.

Không biết như thế nào hình dung tâm tình phức tạp giờ phút này của chính mình, nếu Hư Niên cùng Cố Chiêu là cùng một người liền dễ làm. Nhìn mặt hai người hoàn toàn giống nhau, Nhan Táo Nhi một trận nội thương, hệ thống có phải hay không ở chơi nàng. Nhưng nếu trong xương cốt tính cách không sai biệt lắm, có lẽ đáng giá thử một lần.

Sửa biểu tình nhút nhát trên mặt phía trước, Nhan Táo Nhi cười như không cười nói:

"Sư huynh muốn giết người diệt khẩu, còn không phải là sợ người khác biết gương mặt thật của huynh. Nếu mà muội không nói ra ngoài, hơn nữa trợ giúp huynh giết người, huynh nói cái đề nghị này như thế nào?"

Mỹ nhân lãnh mạc lúc cười lộ lên so với bất cứ cái gì đều điểm lệ dụ hoặc hơn, lúc này Nhan Táo Nhi giống như một đóa hoa anh túc có độc hấp dẫn Hư Niên tùy ý đoạt lấy.

Hư Niên gọi lên khoe môi mị hoặc cười:

"Tiểu sư muội, muội nói ta vì cái gì muốn lưu trữ một người tùy lúc sẽ cho chính mình phiền toái? Giết không phải sẽ càng tốt sao, như vậy càng an toàn."

"Nói đến cùng, huynh cũng chính là không dám mà thôi. Cũng là, giống con người huynh vậy, mang theo gương mặt giả dối trá, không có bằng hữu chân chính. Tín nhiệm đối với huynh mà nói căn bản là một loại trân bảo cực kỳ xa xỉ."

Nhan Táo Nhi giờ phút này dường như không chỗ nào sợ hãi, đứng lên đối với Hư Niên nói, hùng hổ dọa người còn mang thêm một ánh mắt miệt thị.

"Muội nói loại này lời này không sợ sẽ chết càng mau?"

Bị Nhan Táo Nhi đột nhiên chuyển biến gọi lên hứng thú, Hư Niên dùng ngữ khí đe dọa nói.

"Dù ta nói như thế nào, huynh đều sẽ không buông tha ta, đương nhiên muốn trước khi chết nói cái thống khoái, đừng lưu lại cái gì tiếc nuối mới tốt."

Trên mặt một bộ dạng thấy chết không sờn, nhưng Nhan Táo Nhi hai chân gấu ở trong váy vẫn là ức chế không được mà hơi hơi run lên.

"A. Tiểu sư muội nếu như vậy thì ta cùng muội chơi một trò chơi cũng không phải không thể. Muội ăn viên đan dược này, ta liền nói cho muội quy tắc trò chơi cùng mục tiêu. Yên tâm, cái này không phải độc dược."

Trong tay Hư Niên bỗng xuất hiện một viên đan dược màu đen, đưa tới trước mặt Nhan Táo Nhi, hải hước nhìn nàng.

Tới nông nổi này, cũng chỉ có thể đánh cược một phen, đại ma đầu này hẳn là còn không đến mức lấy viên độc dược lừa chính mình. Làm tốt xây dựng tâm lý, lấy đan dược qua, ở trước mặt Hư Niên đang nhìn nàng chăm chú nuốt xuống.

"Như vậy, trò chơi bắt đầu. Ngày mai lúc mặt trời xuống núi, muội chỉ cần lấy tới tính mạng của một đệ tử Thanh Vân phái, tùy ý một người là được. Đêm mai ta sẽ đi nghiệm thu thành quả, hy vọng Tiểu sư muội đừng làm cho sư huynh thất vọng mới tốt, bằng không... Muội thật không thủ vị."

Dùng miệng lưỡi vui đùa nói ra mấy lời tàn nhẫn như vậy, người có thể cũng không nhiều lắm.

Sau khi nói xong, Hư Niên trên tay lại biến ra hai dạng đồ vật khác biệt. Một quả ngọc thạch truyền âm cùng, Một con sâu?!

"Ngọc thạch truyền âm cho muội, đây là phương tiện liên hệ. Còn tiểu sâu này"

Hư Niên hai ngón tay kẹp không ngừng mấp máy tiểu trùng cười xấu xa nói:

"Nếu muội không thành thật, tiểu sâu vừa chết, muội đồng thời cũng sẽ không còn mệnh."

Nhan Táo Nhi chỉ có thể gợn dợn trong lòng, vận mệnh chính mình cùng một con tiểu sâu đều nhục nhã như nhau, đều tùy người bài bố. Nhưng dù không cam lòng cũng chỉ có thể nhịn xuống ngực, dẹp tảng đá lớn qua một bên, tiếp nhận ngọc thạch truyền âm.

Hư Niên đi rồi, Nhan Táo Nhi cũng không ở địa phương đầy oán linh này, một thân thoải mái thanh tân dựa theo ký ức nguyên chủ về tới phòng.

Nghĩ đến Hư Niên cùng Cố Chiêu kia giống nhau như đúc lại khác xa tính cách, ngực một trận bức mình. Vì muốn biết rõ sự tình từ đầu đến cuối liền gọi 007:

"007! Ra đây!."

"Xin hỏi người chơi 2222 có yêu cầu trợ giúp gì?"

"Tôi hỏi cậu, Hư Niên kia vì cái gì cùng Cố Chiêu lớn lên giống nhau như đúc, lông mày mỹ nhân tôi đều nhìn thấy! Hệ thống Bug có phải hay không? Tôi xem tiểu thuyết đều là nam nhân bất đồng mới đúng."

"Ách, về việc này thì bản hệ thống không phải Thượng cấp để trả lời, phản hồi của người chơi sẽ được Thượng cấp phản ánh sau."

"Cậu còn có Thượng cấp? Vạn nhất không thể giải quyết thì sao?"

"Xin lỗi, bản hệ thống bị sóng âm quấy nhiễu. Lần sau tái kiến."

"Uy....."

Thời khắc mấu chốt thì rớt dây xích chính là 007. Không chiếm được đáp án chính mình muốn, Nhan Táo Nhi chán đến chết nằm ở trên giường bắt đầu nghĩ như thế nào im ắng giết chết một người.

Lợi dụng tư sắc chính mình, vẫn là xuống tay từ nam nhân, hủy thi diệt tích cũng dễ làm sạch sẽ. Nhan Táo Nhi một chút cũng chưa phát hiện chính mình không những không có ý niệm không giết người, ngược lại đối với việc cách nào để giết chết một người thực vô cùng hứng thú. Cho nên nói, thật là nòi nào úp vung này, bản chất hai người vẫn là cá mè một lứa.

Đang suy nghĩ cách giết người vào thời khắc mấu chốt, trên bàn gỗ ngọc thạch truyền âm ngồi dậy ở trên bàn khẩu khẩu gỗ vang, Nhan Táo Nhi ngồi

dậy nhìn lại, từ ngọc thạch ánh xạ ra Hư Niên, con người tiêu chuẩn giả nhân giả nghĩa trên mặt đầy tươi cười.

“Tiểu sư muội, nghỉ ngơi sớm như vậy, là muốn ở trong mộng cùng sư huynh gặp gỡ sao?”

Thay biểu cảm trên mặt, Nhan Táo Nhi ngoài cười nhưng trong không cười nói:

“Muội chỉ là đang nghĩ đến như thế nào nhanh chóng kết thúc trò chơi, rồi cuộc sư muội không nghĩ cô phụ sự chờ đợi của sư huynh.”

“Sư huynh cho muội một cái nhắc nhở, hiện tại đi rừng trúc trong Tây Sơn ngắm trăng.”

Không đợi Nhan Táo Nhi nói thêm cái gì, hắn tự nói xong liền biến mất không thấy, ngọc thạch khôi phục thành bộ dáng nguyên bản nằm ở trên bàn. Thật là đại ma đầu tự đại!

Thay đổi hắc y phục để dễ bề hành động, thừa dịp không ai phát hiện, Nhan Táo Nhi một cái lách mình biến mất ở trong phòng.

Ban đêm, rừng trúc yên tĩnh dọa người, Nhan Táo Nhi tới rồi, ngồi bên bờ sông ẩn nấp, nơi này ngắm trăng hẳn là một vị trí tốt đi.

Không qua bao lâu, tiếng bước chân rai rác đến gần, Nhan Táo Nhi ở nơi tối ngắm quan sát. Người đến lại là Hồng Mai phái cùng Từ Dương phái. Phải biết rằng, hai phái này xưa nay bất hòa, Hồng Mai phái đều là nữ tử, mà tương phản chính là Từ Dương phái đều là nam tử. Hai người này đêm đen trộm hèn hò, tất là có tư tình.

Quả nhiên, nữ tử kia nhìn trái phải không thấy người liền dựa sát vào trong ngực nam tử, làm nũng nói:

"Vô ca ca, bởi vì môn phái nhiều việc vặt, thường ngày không thấy, thực sự nhớ huynh muốn chết."

“Muội muội ngoan, huynh cũng nhớ muội. Đặc biệt nhớ tiểu huyết đầy nước ở phía dưới của muội.”

Nam tử sắc tình một tay ôm lấy nữ tử, một tay ở dưới mông nữ tử vuốt ve.

“Muội cũng nhớ tiểu huynh đệ của huynh, hôm nay không bằng cho chúng nó ôn chuyện.”

Nữ tử không chút nào cảm thấy thẹn nói, tay nhỏ ở đằng quần nam tử sờ soạng.

Chắc chắn chắc, đúng là một đôi lén lút trao nhận cầu nam nữ! Thừa dịp đêm khuya tĩnh lặng chạy tới đây ôn lại mộng uyên ương, thật là bản thanh danh Thanh Vân phái!

Nhan Táo Nhi cũng chính là Nguyễn Lương một chút nhưng thật ra đã quên trước kia nàng ở nơi công chúng hành vi phóng dăng. Có thể thấy được thế giới này cộng tình sinh ra hiệu quả nhất định.

Bất quá này nam nhân tuy không phải cái gì thứ tốt, lại có thể là đối tượng đáng giá lợi dụng. Trong lòng Nhan Táo Nhi nháy mắt có so đo.

Tác giả nói: (bắt trùng xong)

Váng đầu hoa mắt ing~

Bộ đáng này, thời điểm này Đại sư huynh mới có thể ăn đến thịt. =3=

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tg2

Mặc kệ dù là thế giới nào thì cách sinh tồn đều là cá lớn nuốt cá bé, thắng làm vua thua làm giặc. Nếu không muốn bị người khác tùy ý giết mình, thì chỉ có thể mình giết người khác.

Nhan Táo Nhi tuy rằng từ đầu tiến vào hệ thống không thực sự vừa lòng, nhưng đang ở trong đó liền phải sống sót thật tốt. Thế giới trước vẫn là xã hội pháp trị, sinh mệnh sẽ bị hiếp bức, hiện tại mệnh chính mình lại ở trên tay người khác, hơn nữa muốn công lược một người có đôi tay nhuộm máu, nàng không có khả năng làm thánh mẫu bạch liên hoa, cũng không thể khinh thường.

"A ~ hảo ca ca, nô gia chịu không nổi. Muốn tới ~ a..... Nga..... Ân a..... Nô gia đều cho a....."

Tiếng rên rì của nữ tử vang vọng rừng trúc, một lát sao tiếng mặc quần áo vang lên.

"Hảo muội muội, vì tránh cho người khác phát hiện, ca ca đi trước một bước, lần tới chúng ta gặp lại sẽ ôn chuyện."

Nam tử mặc xong quần áo liền lập tức chạy lấy người. Tra nam!

"Ai ~ Võ ca ca..... Thật là."

Trong thanh âm nữ tử mang theo một chút oán trách. Sau khi đứng lên, đem vài miếng vải còn dính trên người ném xuống, tiến vào giữa sông. Vào giữa hè, nước sông thoải mái hợp lòng người, chỉ thấy một người da thịt trắng bóng ở trong.

"Ha hả a..... Cô nương thật là thú vị, tình lang vội vã đi gặp muội muội khác, cô lại ở chỗ này cười ngây ngô. Nữ nhân, thật là ngốc."

Nhan Táo Nhi ngồi ở bên đình, trên mặt tràn đầy trào phúng, nữ nhân luôn là bởi vì nam nhân mà quên đi chỉ số thông minh của bản thân.

"Cô là người phương nào? Vu khống, vì sao bôi nhọ Võ ca ca của ta?"

Nữ tử ở trong nước ôm ngực, vẻ mặt oán giận.

"Vậy cô nói đây là cái gì, đây chính là đồ mà Võ ca ca tặng cho ta."

Nhan Táo Nhi đùa nghịch một lệnh bài gỗ trên tay, đây là thừa dịp hai người hoan hảo liền sẵn lại trộm rồi mang ra đây. Lệnh bài này là đánh dấu thân phận Tử Dương phái, ý nghĩa trọng đại, nữ nhân này không có khả năng không cần câu.

"Cô, cái tiểu tiện nhân! Câu dẫn Võ ca ca của ta! Hắn sẽ không phản bội ta."

Nữ tử kích động chửi ầm, từ trong nước đứng lên, lý trí hoàn toàn bay mất.

Nhan Táo Nhi chờ chính là giờ khắc này, một cái búng tay, trong lòng nữ tử liền xuất hiện một cái lỗ thủng đầy máu. Lần đầu tiên giết người, có chút sợ hãi, nhưng mà cái loại cảm giác này hưng phấn hết thảy. Chẳng lẽ bản chất của nàng cũng là lạnh nhạt, thị huyết sao?

Nhan Táo Nhi xoay người rồi đi, lệnh bài tùy tay ném trên đường. Những thứ còn lại không liên quan đến nàng.

"Tiểu sư muội, chúc mừng muội hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên."

Nhan Táo Nhi vừa vào phòng, liền nghĩ lập tức quay đầu chạy lấy người.

Hiện tại người nàng không nghĩ tới nhất lại đang nằm bên mép giường của nàng, một bộ diễn xuất phong lưu, đúng chuẩn tư thái mà các tiểu sư muội của hắn mê luyện.

"Muội phải đa tạ nhắc nhở của sư huynh mới đúng."

Nhan Táo Nhi ngồi bên bàn gỗ tự cấp chính mình một tách trà để hạ hỏa. Còn chưa kịp uống một ngụm thì tách trà đã không thấy tăm hơi, nhìn qua mép giường thì thấy tách trà đang nằm trong tay Hư Niên. Thật là.....!

"Vì chúc mừng muội hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên, sư huynh cho muội một khen thưởng nho nhỏ."

Hư Niên đem tách trà một hơi uống cạn, đứng dậy hướng Nhan Táo Nhi đi tới, theo bước chân của hắn, nàng thấy từng cọng lông tơ của mình dựng đứng.

"Sư huynh không cần khách khí, muội chỉ làm việc nên làm thôi."

Tuy rằng rất muốn khen thưởng nhưng mà dính dáng đến đồ vật gì của ngụy quân tử Hư Niên đều đáng sợ, chi bằng không cần còn hơn.

"Hiện giờ chúng ta đang đứng cùng một trận tuyến, không phân biệt người ta. Cái này là chút lòng thành của ta, không đáng nhắc đến."

Ái muốn cùng hắn không phân biệt người ta, nàng muốn cùng hắn phân biệt được không! Nhan Toá Nhi nhìn Hư Niên cúi đầu, gương mặt tuấn tú của hắn phóng đại trước mặt mình, trong lòng cảm thấy bất ổn, thân mình không ngừng run nhẹ.

"Vậy được rồi..."

"Đây mới đúng là sư muội của ta. Cái này là tiểu linh thạch được rót vào một sợi thần thức của ta, thời khắc mấu chốt có thể bảo vệ muội một mạng, người khác muốn mà không được. Sư muội tốt nhất nên luôn mang theo."

Chỉ thấy Hư Niên lấy ra một cái vòng cổ có sợi thiên tơ tằm quay xung quanh hòn đá nhỏ, hắn vòng ra đằng sau đeo lên cổ giúp nàng.

Ngón tay Hư Niên lơ đãng đụng tới làn da lỗ lỗ trên cổ nàng làm Nhan Táo Nhi một trận sồn tóc gáy, hiện tại nàng không nghĩ tới việc cùng hắn làm việc phụ thê.

"Ha hả, đa tạ sư huynh. Muội sẽ luôn mang theo bên mình."

Nhan Táo Nhi không thoải mái đưa tay sờ soạng cái cổ, đột nhiên nghĩ tới cái mạng nhỏ của chính mình còn đang ở trên tay hắn.

"Sư huynh, cái kia..... Tiểu sâu có hay không có thể...."

"Cái này sư muội không cần phải lo lắng, liên tính con sâu kia có chết thì tánh mạng của muội vẫn không bị ảnh hưởng"

Nhan Táo Nhi vừa bỏ được cục đá trong lòng xuống thì nghe đến câu nói tiếp theo của Hư Niên, trực tiếp cảm nín.

"Chẳng qua là nếu ta mà chết thì mạng nhỏ của muội khó mà giữ được."

Kỳ thật muội ăn chính là huyết khê đan, ta chết muội vong, muội chết ta vẫn sống tốt. Hiện giờ chúng ta là cộng sinh thể."

Hư Niên cười xán lạn làm Nhan Táo Nhi thật sự muốn đánh cho mặt hắn nở hoa, bá vương này thật sự ra điều khoản làm nàng quá mức bất lợi, Nếu thân phận Ma tộc của Hư Niên bị người ta phát hiện, đến lúc đó khẳng định sẽ bị chính phái đuổi giết, đến lúc đó mệnh của nàng cũng được đẩy lên đầu sóng gió.

"Có thể cùng sư huynh đồng sinh cộng tử thật là vinh hạnh lớn lao của muội."

Nếu không nhìn đến đôi tay đang nắm chặt của Nhan Táo Nhi thì lời nói của nàng thật sự tràn đầy thành ý.

"Như thế liền tốt. Tiểu sư muội nghỉ ngơi đi, sư huynh đi, ngày mai lại gặp."

Hư Niên khôi phục bộ dạng tươi cười nho nhã, nói lời ôn thuận như ngọc, một cái chớp mắt liền biến mất.

Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn..

Một ngày nào đó nàng muốn Hư Niên nếm thử tư vị bị uy hiếp.

Nhan Táo Nhi từ nhẫn trữ vật lấy ra một cái thùng gỗ, lấy một viên đa nước trong cùng đường nhan đan thả vào thùng gỗ. Cởi đồ xong liền tiến vào thùng gỗ để tẩy rửa một ngày đen đui.

Như vậy mắt dựa vào cạnh thùng đường thần, điều dưỡng sinh lợi. Cụ như mạnh liệt hơi hơi run làm trên mặt nước nổi lên bọt nước nho nhỏ. Hai viên đậu đỏ ở trong không khí dần dần đứng thẳng. Một bộ dáng mỹ nhân mê người.

Mà ở bên này, Hư Niên dựa vào trên giường chính mình, trong tay cầm gương, ánh mắt sáng ngời nghiêm túc nhìn, trong miệng lầm bầm nói:

"Dáng người không tồi."

Tác giả nói: Đại sư huynh thế mà nhìn lên tiểu sư muội tắm rửa, chặc chặc chặc ~~~

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Tg2

Ngày kế.

Trời xanh mây trắng. Một ngày mùa hè nắng chói chang.

Một tiếng la vang tận đến chân trời.

"Hôm nay, Thanh Vân phái sẽ tiến hành vào bên trong đại bi* môn phái. Nếu ai lấy được Tuyệt Linh Chi ngàn năm trong khu vườn sương mù tức là người đó thắng, sẽ được những phần thưởng phong phú....."

Nhan Táo Nhi cùng nhóm đệ tử Thanh Vân phái đứng trên quảng trường rộng lớn nghe trưởng lão công bố hạng mục công việc quan trọng của đại bi môn phái hôm nay.

Đại bi môn phái ba năm cử hành một lần, mỗi lần thắng sẽ nhận được phần thưởng phong phú, nghe nói có linh thạch vạn thượng cùng các loại đan dược

tiền phẩm cùng các phương pháp bí tịch.

Nhiệm vụ đơn giản nhất là thu thập tam mây mù trong rừng rậm thì hoàn thành. Mà nhiệm vụ cao cấp của năm nay là thu thập Tuyết Linh Chi ngàn năm, nhưng mọi người đều biết Tuyết Linh Chi này chỉ sinh trưởng ở chỗ hang sâu nhất trong rừng rậm, bên trong có một con cự mãng là yêu thú cao cấp. Không đến Nguyên Anh kỳ thì căn bản là không thể hại nó.

Bất quá trọng điểm là ở chỗ người thắng lần này chính là Tiêu Diệt, một đệ tử mới nhập môn chỉ đến Kim Đan sơ kỳ. Hắn mượn cơ hội thắng lần này mà cùng Lâm Tử Yên cử hành đại diện đạo lữ.

Nhan Táo Nhi đi trên quảng trường, biết được Tiêu Diệt đã tới Thanh Vân phái. Nguyên bản thì nàng muốn ngăn cản nam nữ chủ gặp nhau nhưng mà không có khả năng nên bây giờ chỉ có thể tìm biện pháp dự phòng tránh cho bọn họ giết Hư Niên.

"..... Nếu có người sử dụng thủ đoạn để thắng, một khi điều tra được liền trừng phạt nặng. Đại bi diễn ra trong 3 ngày."

Trưởng lão nói gần 15 phút mới lui xuống để trưởng môn lên nói tiếp.

"Hiện tại, ta tuyên bố bắt đầu đại bi."

Nhan Táo Nhi đang chuẩn bị đi theo đại đội hướng trong khu rừng sương mù đi vào thì bị tiếng nói của một người làm dừng lại.

"Táo Nhi sư muội, đại bi lần này chúng ta làm bạn đồng hành đi."

Đại ca, huynh có thể không kéo cừu hận về cho ta không. Hoàn toàn làm lơ ánh mắt mong chờ của nhóm nữ Tử Kỳ, Hư Niên không coi ai ra gì đến chỗ Nhan Táo Nhi, quen thuộc đất tay nàng đi.

Nhan Táo Nhi không có biện pháp khác đành bỏ qua ánh mắt tức giận nhìn nàng như hổ rình mồi ở phía sau, còn có dù làm thế nào cũng không quảng được bàn tay to lạnh lẽo ra. Tâm địa lạnh nên tay cũng lạnh như vậy.

"Như thế nào lại là cục đá Nhan Táo Nhi kia..."

"Táo Nhi sư tỷ thông đồng với Hư Niên khi nào..."

"Hư Niên sư huynh thật không có ánh mắt thương thức, lãnh đạm mỹ nhân có cái gì tốt chứ..."

Thật là chịu đủ rồi!

Tiếng xì xào của những nữ nhân này không ngừng vang bên tai làm Nhan Táo Nhi nén không được lửa giận. Nếu mà các cô biết được chân tướng, chỉ sợ các cô muốn khóc cũng không kịp!

"Hư Niên sư huynh, huynh hoàn toàn có thể một người nhẹ nhàng lấy Tuyết Linh Chi. Huynh đi đường huynh, muội đi đường muội, có sao không chịu?"

Mới vừa đi qua khu rừng sương mù, Nhan Táo Nhi không ngừng thở mà nói ra ý tưởng chân thật trong lòng mình, nhưng lại lo lắng nếu nàng phản kháng Hư Niên liền bầm nàng. Đối với nàng mà nói, Hư Niên so với cự mãng kia còn đáng sợ hơn.

"Như vậy chẳng phải quá nhảm chán sao, hiện tại chỉ có sư muội có thể giúp ta giải buồn. Vẫn là nói, hiện tại muội cùng ta chơi trò chơi?"

Hư Niên đem bàn tay nhỏ của Nhan Táo Nhi đặt trong lòng bàn tay mình để thương thức, làm Nhan Táo Nhi hoảng sợ không thôi, vịn nhất hán một chút không hài lòng liền đem tay mình chặt đứt....

"Ách không, cứ như vậy cũng tốt. Chơi trò chơi... ha ha"

Hôm nay dân cư đông đảo, vạn nhất giết người bị người khác nhìn thấy thật không tốt, dễ dàng dẫn lửa thiêu thân mình, thật sự không phải lựa chọn sáng suốt. Hơn nữa chỉ có nàng "chơi" tốt đi..

"Nếu là đại bi môn phái thì chúng ta đổi trò chơi khác. Táo Nhi sư muội, muội thay ta hái Tuyết Linh Chi ngàn năm đi. Có phải so với trò chơi hôm qua đơn giản hơn không?"

Nơi nào đơn giản? Không cần thận thì mạng nhỏ đều có thể bị mất ngay, nàng không có hào quang vai chính đâu!

"....."

Trước tiên Nhan Táo Nhi đi hái 3 quả mây mù sau đó chỉ có thể xúc động mà phóng tới gần hang cự mãng.

Còn Hư Niên nửa đường thu thập được một khối ngọc thạch truyền tin thượng hạng liền biến mất, ban đầu còn nghĩ kéo hán làm đệm, đánh không lại liền chạy nhưng bây giờ chỉ có thể căng da đầu tự nghĩ cách.

Vừa đến chỗ cửa hang, liền nghe được từ bên trong truyền đến tiếng đánh nhau kịch liệt, hơi hơi thăm dò thì thấy Tiêu Diệt sớm đã tới trước đang cùng mãng xà đấu pháp.

Ở trên vách đá nở ra một đoá Tuyết Linh Chi thắm sắc, còn có một viên không biết là gì màu đỏ. Vì thế Nhan Táo Nhi cầm Tuyết Linh Chi rồi còn vơ theo viên màu đỏ đó.

Trong nháy mắt măng xà đang giao đầu kia như cảm giác được cái gì liền vẩy đuôi hướng Nhan Táo Nhi đánh tới.

Toàn thân đứt gãy đau đớn khiến Nhan Táo Nhi không kịp tự hỏi quá nhiều, nhanh chóng thoát ra khỏi hang động, tới một sườn núi nhỏ không có vết chân người.

Xương cốt toàn thân đau nhức, trong bụng dâng lên một trận huyết khí làm nôn ra một ngụm máu lớn, sắc mặt tái nhợt, môi không còn huyết sắc, trên trán không ngừng đổ mồ hôi lạnh.

Lấy ra viên màu đỏ kia, nàng nhớ thời điểm lấy đi Tuyết Linh Chi măng xà còn chưa có phản ứng nhưng khi vừa lấy viên này nó liền tập kích, có thể thấy viên màu đỏ này mới là đối tượng bảo hộ của nó. So với Tuyết Linh Chi ngàn năm thì viên này càng trân quý hơn, nhất định hiệu quả chữa thương chỉ hơn chứ không kém. Huống hồ, Tuyết Linh Chi còn phải hướng tới Hư Niên báo cáo kết quả.

Gian nan đem viên màu đỏ bỏ vào trong miệng nuốt xuống. Không ngờ một trận đau đớn hơn quét toàn thân, phảng phất như người sống sờ sờ bị xé rách, xương cốt bị gãy lụn nửa ghép nối lại, đầu đau muốn nứt ra.

Nhan Táo Nhi không ngừng rên rỉ vì đau đớn, nước mắt từ hốc mắt không nhịn được mà chảy ra, ở trên bùn đất vô lực lăn lộn. Không bao lâu, quần áo hỗn độn, trông cực kì chật vật.

Lúc này, một đôi giày trắng xuất hiện trong tầm mắt nàng, mùi hương nhàn nhạt quen thuộc, Hư Niên như cũ một thân chính khí phảng phất như thiên thần từ trên cao nhìn xuống nàng.

"Cầu huynh cứu muội, muội không muốn chết.."

Nhan Táo Nhi như bắt được cọng rom cứu mạng, vươn tay bắt lấy cổ chân Hư Niên.

"Một hồi không thấy, liền đem mình chặt vật như vậy."

Hư Niên nửa ngồi xồm xuống, vươn tay cầm trụ cằm nàng, ra vẻ tiếc hận nói.

"Muội thế mà lại ăn quả âm dương tẩy tủy.."

=====

Tác giả nói: Nói có thể nói bậy nhưng ăn không thể ăn bậy.

Chương sau có thể có thịt đi ^.^

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: TG2 (vi H)

Hư Niên khiếp sợ không thôi, hần nhanh chóng bế Nhan Táo Nhi ra khỏi khu rừng sương mù, trước khi biến mất bọn họ cùng có hơi thở tương đồng.

Một sơn cốc cách đó khoảng trăm dặm, bốn phía có nham thạch cao ngất vây quanh, cho dù có người đi qua cũng sẽ không thể phát hiện, ở giữa có một con sông xò xuyên ra thế giới khác.

Hư Niên ôm Nhan Táo Nhi rơi xuống đất, nhìn người trong ngực không ngừng rên rỉ kêu đau đớn, đôi lông mày của hần hơi hơi nhíu lại. Thật không yên phận!

Từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một viên đan dược chữa bệnh nhét vào miệng Nhan Táo Nhi nâng cằm để nàng nuốt nó xuống. Sau đó, đem Nhan Táo Nhi đang đau đớn ném xuống sông.

Đúng vậy, Hư Niên vừa thấy nàng có dấu hiệu khôi phục lập tức đem nàng ném đi!

"Phanh" Một tiếng bắn từ dưới nước vang lên, một chút nước dính vào quần áo của Hư Niên, chỉ thấy hần ra vẻ ghét bỏ phui phui quần áo cho khô. Rồi sau đó thanh thân đứng bên bờ sông nhìn Nhan Táo Nhi vẫn đang trong tình trạng tử thi.

"Phốc phốc phốc" Một đồng bọt nước lớn dâng lên, Nhan Táo Nhi rốt cuộc cũng có phản ứng. Lật ngược thân thể nằm ngửa trên mặt sông, toàn thân

không còn đau đớn nhưng thay thế nó là thân thể toàn thân nóng rực khiến nàng phải tìm kiếm thứ có thể làm giảm nhiệt độ cơ thể.

Quần áo bị phá tan tác, rơi rớt xuống dưới, đầu óc vô dụng cũng huy đi đại lung bảo vệ thân hình. Thân thể cơ hồ trần trụi, ngực lớn phá tan trói buộc của quần áo, nhô nhào đứng trong không khí, hai viên tiểu anh đào mê người đều sưng đỏ lên. Nửa người dưới ở trong nước, vấy chỉ còn đủ để che đi bộ phận riêng tư, nhưng vẫn để lộ mông trắng tuyết.

Như vậy còn chưa đủ, Nhan Táo Nhi dùng tay nhỏ của chính mình vuốt ve thân thể, trong người dục hoả đang dần dốt cháy, không có chỗ phát tiết, nơi riêng tư từng trận ngứa ngáy, đã sớm năng lực tự hỏi, hai mắt mê ly nhìn Hư Niên, không ngừng nói:

"Hư Niên.... Muội nóng quá.... Muội thật khó chịu.... cứu cứu muội... Hư Niên.... Nóng quá..."

Cái gọi là quả âm dương tẩy tủy chính là thay da đổi thịt giúp cơ thể càng thêm khoẻ mạnh, đối với người tu tiên mà nói đúng là linh dược vô cùng khó gặp. Mà âm dương tự nhiên chính là chỉ sự giao hợp của nam nữ.

"Cho nên mới nói, tiểu sư muội thứ này không thể ăn bậy..."

So với cảnh tượng trong gương hôm qua, hiện tại bộ ngực sữa của Nhan Táo Nhi đánh thật sâu vào thị giác của Hư Niên. Khuôn mặt được tình dục phủ kín, tiếng rên rỉ mê người, cự nhỏ to mọng, tiểu huyết phần nộn như ẩn như hiện cùng với động tác ái muội từng chút từng chút khiến chiến ý chí của hắn.

Nữ tử Ma Tộc so với nữ tử Nhân giới ăn mặc còn táo bạo hơn, tính cách cũng khơi mở, ngẫu nhiên trên đường đều sẽ thấy việc giao cấu giữa người và người. Nhưng mà đối với việc này thì Hư Niên cảm thấy không hứng thú. Bởi vì vào một ngày nọ hắn có hứng thú thì nhìn thấy một nữ tử có chỗ kia trông như một nhũ đen lại giống đồng thịt nát, rất giống cái lỗ thủng, thật sự ô uế mất, nguyên bản hứng thú thật lớn liền bị dập tắt.

Cái này cũng là do Hư Niên có vận khí không tốt, lần đầu tiên nhìn thấy lại là hàng đã tàn. Mà Nhan Táo Nhi có huyết "tam giang xuân thủy", lại là tiểu xử nữ chưa khai bao, tiểu huyết vừa nhỏ lại phần nộn, trông thể nào cũng ngon miệng.

Hư Niên chậm rãi đến gần hơn nữa, nhưng hắn vẫn duy trì khoảng cách có thể nhìn thấy cảnh Nhan Táo Nhi thủ dâm mà vẫn có thể tránh không bị ướt giày. Lúc này có thể nói Hư Niên chính là chính nhân quân tử, Liễu Hạ Huệ chính xác là đây.

Nhan Táo Nhi không chịu nổi nóng chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ "a ư", vươn tay nhỏ không ngừng dâm ở tiểu hoa huyết, nàng chỉ dám dâm nhẹ bên ngoài vào bên trong lại cảm thấy đau đớn. Năm ngón tay ở mặt ngoài hoa huyết dùng sức cọ xát, sau đó thu hồi ngón tay chuyên tâm trêu đùa tiểu hạch sưng to, thân thể dâng lên khoái cảm rất nhỏ cùng cảm xúc càng ngày càng dễ mất khống chế..

"Hư Niên... A... Ần... Muốn tiểu...A... Thật thoải mái...a..."

Mông vĩnh cao, cả người run rẩy theo động tác của ngón tay, rốt cuộc sau một hồi tự chọc cắm chính mình, Nhan Táo Nhi đã tiểu tiết.

Lần đầu tiên tự an ủi làm Nhan Táo Nhi tưởng mình đã ra nước tiểu, bởi vì cảm thấy thẹn mà nước mắt đều rơi xuống, nguyên bản gương mặt ửng đỏ có chút thanh tỉnh lại biến thành bạo hồng.

"Có vẻ rất thú vị."

Hư Niên nhìn nàng cả nửa ngày, bụng nhỏ cũng đã ngo ngoe rục rịch, cuối cùng thiện tâm đem Nhan Táo Nhi vớt từ dưới nước lên.

Quần áo ướt đầm dề dấp ở trên người, thân hình hoàn mỹ hiện ra, vừa mới cao trào nên trên mặt vẫn chưa tan đi xuân ý, tóc đẹp ướt nhẹp dán trên mặt vài cọng, mắt đẹp hồ khấp, lông mi treo vài giọt nước tuy thời có thể rơi, cái miệng nhỏ nộn hồng khê nhếch lên làm lộ ra lưỡi nhỏ kiêu diễm đáng yêu.

Hư Niên đem quần áo trên người Nhan Táo Nhi lột sạch, bắt đầu chậm rãi nghiên cứu thân hình của người đang dính trên người mình.

Ần, đây mới gọi là nữ nhân đi, nếu mà lúc trước hắn gặp được người giống Nhan Táo Nhi khả năng sẽ có hứng thú.

Dùng ngữ khí không có ý định thương lượng nói với Nhan Táo Nhi vẫn chưa thanh tỉnh:

"Tiểu Táo Nhi, hiện tại ta giúp muội sáng trước, đợi lát nữa muội cũng giúp sư huynh sáng đi."

Cái gì sáng sáng? Sớm làm gì đi...

Nhan Táo Nhi không có ý định phản ứng loại mặt người dạ thú này, vừa rồi hắn đem mình ném xuống nước nàng cũng chưa quên đâu.

Hư Niên cũng có xem qua xuân cung đồ nhưng mà không có kinh nghiệm thực chiến. Hắn chỉ có thể học theo động tác vừa rồi của Nhan Táo Nhi đem ngón tay thon dài xinh đẹp chọc chọc ở cửa hoa huyết, làm Nhan Táo Nhi vừa giảm dục hoả lại bay lên.

"A... Thật ngứa..."

Chịu không nổi bộ dáng cợt cợt lui của Hư Niên, Nhan Táo Nhi chủ động nắm lấy bàn tay to của hắn xoa nắn tiểu hoa huyết của mình để giảm ngứa, đang đắm chìm trong cảm giác thủ dâm, bàn tay to đột nhiên rút ra làm nàng cực kỳ bất mãn.

"Ta nghĩ, tiểu Táo Nhi, vẫn là muội nên hạ hoả giúp ta, lúc sau ta sẽ giúp muội đi."

Hư Niên nguyên bản chỉ hơi ngẩng đầu ai ngờ trông thấy Nhan Táo Nhi không giữ lại thần thái câu người làm hắn không thể nhìn được nữa.

"Huỳnh..."

Vừa định kháng nghị thì tay nhỏ của Nhan Táo Nhi đã bị tiểu nhân vô sỉ ấn ở bụng hắn, cách một tầng vải dệt ma sát nghiệt căn to lớn

Tác giả nói:

Chương này để ngón tay làm cho cao trào, ha ha ha.

Đại sư huỳnh sao có thể mặt dày vô sỉ như vậy, chắc chắn chắc.

Đồng chí Nhan Táo Nhi tỏ vẻ một chút đều không tính phúc ~~~ anh anh anh

Thời tiết này thật sự quá lạnh, đông lạnh tay đông lạnh chân TAT

Editor nói: Happy New Year ☐☐☐

Còn đây là quà mừng năm mới. Bắt đầu từ tuần này, 1 tuần/1 chương nha. ♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: TG2 (vi H)

"Ngô..... Cảm giác không tồi."

Ngón tay như không có xương chọc chọc cơn thịt nóng bỏng, làm Hư Niên cảm thấy thoải mái, nhìn không được tán thưởng một chút.

Nhan Táo Nhi theo ý Hư Niên nhưng trong chốc lát, liền không nghĩ làm nữa.

"Tay muội nhỏ, không có nhiều sức lực, huynh tự động đi."

Thân thể dục hòa còn chưa được giải quyết, tâm tình trở nên thập phần bức bối.

“Ta tự mình động?”

Trong mắt Hư Niên hiện lên tinh quang, cởi bỏ quần lót, đem tay nhỏ của Nhan Táo Nhi với vào đũng quần, không có trở ngại trực tiếp chạm vào nhau, cảm giác thật là sáng bạo.

Hư Niên thật là tự mình động, nắm tay Nhan Táo Nhi ở trên cơn thịt động, trên dưới nhanh chóng đồng đưa. Gò má bạch ngọc dâng lên một tia đỏ ửng.

Dư quang ngấm đến cực nhũ bị vắng vẻ, trong lòng vừa nghĩ liền động, bàn tay to nhàn rỗi liền cầm cực nhũ lớn. Nhưng ở thế giới này Nhan Táo Nhi chưa hề biết về chuyện nam nữ nên sao có thể như ý của hắn, tay nhỏ liều mạng muốn đi ngăn cản, bị Hư Niên nhẹ nhàng kiềm trụ đem tay vòng ra phía sau, buộc chính nàng nâng vòng eo chủ động đem núm đến bên miệng hắn.

Cúi đầu ngậm lấy núm vú, dùng sức mút vào, đầu lưỡi liếm láp, giống như trẻ mới sinh chưa cai sữa, dù hút như thế nào vẫn không đủ.

Nghe Nhan Táo Nhi rên rỉ, nội tâm Hư Niên tràn đầy thỏa mãn cùng ham muốn chinh phục bành trướng tới cực hạn, nguyên lai chơi thân thể nữ nhân lại thoải mái như vậy, về sau lại có thêm hạng mục tiêu khiển.

Ngực được giày vò làm Nhan Táo Nhi cực kì thỏa mãn, hạ thân càng thêm hưng không. Lại ngượng ngùng mở miệng cầu Hư Niên, hai chân cọ xát nhằm giảm bớt ngứa, ngẫu nhiên một hai giọt dâm dịch theo đùi căn xuống.

Động tác nhỏ của Nhan Táo Nhi đã sớm lọt vào mắt Hư Niên nhưng chính là không muốn làm theo ý của nàng nhanh như vậy. Một người lần đầu tiên thủ dâm như Hư Niên đến bây giờ còn chưa thỏa mãn, hẳn đối với phương diện này khiếm khuyết quá nhiều, Hư Niên nghĩ chờ đợi bị sau khi kết thúc liền lập tức kêu thủ hạ tìm chút thư tịch hữu dụng tới.

Phun ra một bên vú bị găm đến biến sưng, Hư Niên vô sỉ nói:

“Tiểu Táo Nhi, có phải hay không muội quá vô dụng? Tiểu ca ca của muội một chút cũng chưa mềm.....”

"Huynh..... huynh tiết không ra, là huynh cố tình kéo dài, đâu có chuyện gì liên quan tới muội a.....”

Nhan Táo Nhi tròn tròn mắt, không nghĩ hẳn còn giả vờ làm trẻ con ngây ngô. Đại ma đầu bày đặt giả trang thiếu niên ngây thơ!

Được người khen tâm tình ai nấy đều cảm thấy tốt, hiện tại yêu cầu nam nhân của người đối diện khen, Hư Niên trong lòng sáng khoái, tiểu Táo nhi thật là ngoan, cho nàng một chút ngon ngọt cũng không tồi.

Bàn tay to cường thế mở ra hai chân khép kín, đem hoa huyết xấu hổ bày ra trước mắt, bộ lông thừa thốt bao trùm hoa môi màu mỡ, trung gian lộ ra tiểu phùng khép kín, ngón tay vân vẽ tiểu hoa hạch sung huyết, làm Nhan Táo Nhi kìm nén không được, chỉ là trong miệng vẫn e lệ nói.

“Không cần..... A... thẹn thùng.....a.....”

Nhìn Nhan Táo Nhi mị hoặc như thế, cự thú tựa hồ lần thứ hai lại trưởng đại, vốn da nàng trơn nên nhanh chóng thoát khỏi tay Hư Niên, vô tình quệt trúng côn thịt làm hắn rên đau đớn một tiếng.

“Tiểu Táo Nhi của ta, muội làm đau tiểu ca ca của muội.....”

Bàn tay to nắm tay nhỏ trở về quỹ đạo, lại làm trăm lần vận động ma sát lặp đi lặp lại, rút cuộc một dòng tinh dịch nóng bỏng bùng phun ra.

“Như vậy mới đúng, tiểu ca ca của muội thực sáng.....”

Lần đầu tiết, tâm tình Hư Niên rất tốt, đem tay nhỏ từ trong đũng quần cầm ra nhìn nhìn, cười đến tuần mỷ dị thường.

“Nó mới không phải tiểu ca ca của muội đâu..... Ân ách..... A...”

Khi Nhan Táo Nhi định kháng nghị, Hư Niên đem ngón tay tham nhập tiểu hoa huyết khép kín thần bí, vừa cắm vào liền cảm nhận được ngọc môn hẹp hòi tưởng chừng chỉ có thể bao dung một ngón tay, ngón út đẩy mị thịt ẩm áp hướng bên trong đi tới, nhẹ nhàng đâm thọc.

Vốn là mẫn cảm, nên khi vách trong bị ngón tay treu chọc, lần thứ hai Nhan Táo Nhi mất khống chế, cả người tràn đầy khoái cảm hai chân không tự giác gấp lên, ngón chân cuộn tròn, trong miệng thổ lộ tiếng rên rỉ. Ngón tay trong lúc vô ý đụng tới một khối thịt non nớt lên, làm nàng cả người chấn động, kích thích nàng chảy ra hoa lộ dính nhớp.

Hai bàn tay thon dài duyên dáng, một bên đầy mật dịch, một bên dính đầy bạch trọc, cùng nhau đặt ở Nhan Táo Nhi trước mặt nói.

“Tiểu Táo Nhi, muội lựa chọn ăn cái tay nào, ăn xong sư huynh sẽ phóng thích cho muội.....”

Hư Niên dựa vào bên tai nàng dùng ngữ khí cực kỳ sắc tình gọi cảm nói.

Mặt Nhan Táo Nhi trong nháy mắt đỏ lên, hổn đần! Lại nói, nàng làm thế nào có thể ăn thử chảy ra từ chính thân thể mình..... Yên lặng không nói lời nào, đỏ mặt vươn cái lưỡi khê liếm một bên bàn tay, lưỡi mềm liếm láp làm Hư Niên cảm thấy lòng bàn tay một trận ngứa ngáy, nhìn bàn tay khác không được người ta hỏi thăm, hắn cũng thử vươn đầu lưỡi liếm láp nhấm nháp.

“Thật ngọt.....”

Chờ Nhan Táo Nhi gian nan đem bàn tay to liếm sạch sẽ, chỉ thấy Hư Niên quỷ dị cười, làm cho nàng cảm thấy sồn tóc gáy.

“Tiểu Táo Nhi, hiện tại sư huynh giảm bớt dục vọng cho muội.”

Khi Nhan Táo Nhi lo sợ bất an, ánh mắt hạ thấp, tay trái Hư Niên cầm tay nhỏ bạch ngọc, không biết từ nào biến ra một cây ngân châm bên tay phải, đối với ngón trở chính cắm xuống, máu tươi như dòng suối nhỏ phun trào.

Trong nháy mắt dục hỏa liền bớt nhưng đau đớn gia tăng rồi. Thế nhưng hắn lại lấy máu nàng.....

“Tiểu Táo Nhi, trong cơ thể của muội, năng lượng kinh khí quá nhiều, sư huynh suy nghĩ chỉ có biện pháp này có thể làm muội nhanh chóng tốt lên.”

Hiện tại Nhan Táo Nhi chỉ nghĩ xé khuôn mặt cười đến phúc hậu và vô hại trước mắt làm giảm bớt phần nộ của chính mình.

Ân, lần sau lại đối phương pháp khác. Hư Niên tuy biết còn có phương pháp khác có thể càng vui sướng nhưng hắn sẽ không thừa nhận hắn là bởi vì không có kinh nghiệm mà không muốn làm, càng sẽ không thừa nhận rằng làm không hảo mà mất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Luang Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tg2

Tuy rằng đại bi diễn ra trong ba ngày, nhưng nếu hoàn thành nhiệm vụ trước liền có thể rời đi.

Trở lại khu rừng sương mù, Nhan Táo Nhi đem Tuyết Linh Chi ngàn năm ném lên trên người Hư Niên, xong liền bỏ chạy. Lưu lại Hư Niên cảnh xuân đầy mặt, tay hơi hơi nâng lên, Tuyết Linh Chi liền bay đến trong lòng bàn tay hắn.

Khi còn thừa một ngày, Nhan Táo Nhi đóng cửa không ra ngoài, nghĩ làm thế nào để tu vi có thể tăng nhanh, để sau khi công lược được Hư Niên thì ngược đãi hắn, làm nhục hắn. Hiện tại năng lực không thể trêu vào hắn, bắt quá năng lực của hắn!

Mà Hư Niên cũng đồng dạng ở trên núi đóng cửa không ra ngoài. Hắn làm gì? Nghiên cứu luân cung đồ cùng thư tịch ngầm lưu thông, tiểu thuyết đam mê.....

Trong Thanh Ngọc Phong, phòng nhỏ làm từ trúc, bên trái có một giường gỗ đơn giản, ở giữa dùng cây trúc làm thành bàn ghế, trên bàn có một bộ trà cụ màu nâu sứ, bên phải chỉ có một giường nằm, bên cạnh có một bàn nhỏ, mặt trên để một ít hạt dưa, mà xung quanh vỏ hạt dưa chồng chất.

Ngón tay thon dài thảnh thơi kẹp một hạt dưa để vào môi mỏng phàn nộn, đây vốn nên là cảnh đẹp. Nhưng là.....

"Nguyên lai còn có thể ở trong nước làm việc này..... Không tôi có thể thử một lần; còn có thể từ phía sau lỗ nhỏ đi vào..... Không tôi có thể thử một lần; còn có thể cho nhau..... Ăn, có thể thử một lần....."

Trong tay Hư Niên là bảo điển xuân hoa, mỗi lần lật sang một tờ đều gật gật đầu lảo lảo nói.

"Tháp tháp tháp" một con hạc giấy đụng vào cạnh cửa phát ra âm thanh.

"Tiến vào."

Hư Niên buông quyển sách trên tay.

Hạc giấy này là truyền âm chuyên dụng của môn phái, dùng để truyền đạt công việc quan trọng.

Chỉ thấy hạc giấy bay đến trên bàn đầy vỏ hạt dưa, hai con mắt hồng hồng mạo hiểm, củ ấu rõ ràng, mỏ chim hạc phát ra tiếng.

"Đại sư huynh, kết quả đại bi sắp tuyên bố, chương môn kêu huynh xuống núi tham gia."

Hư Niên dùng hai ngón tay kẹp hạc giấy, há mồm một thổi, hạc giấy đơn bạc liền biến thành bột phấn, tiêu tán ở trong không khí.

"Lần này đại bi xuất hiện rất nhiều đệ tử ưu tú, lấy được thảo dược trân quý, hơn nữa đáng quý nhất chính là không có hiện tượng gian lận."

Trưởng lão đứng ở trên đài cao vuốt râu vừa lòng nói.

"Phía dưới, thỉnh chương môn tuyên bố kết quả cuối cùng của đại bi."

Thanh Phong chương môn vẻ mặt không giận mà uy tiến lên, mở miệng nói.

"Ta tuyên bố, người thắng trong đại bi lần này chính là..... Nhan Táo Nhi."

Vốn dĩ lười biếng nghiêng người đứng, Nhan Táo Nhi không thể tưởng tượng nhìn Hư Niên cách đó không xa, hắn muốn làm gì?

Nhan Táo Nhi cũng không muốn ở trong môn phái chọc người chú mục, vì điều này đối với nàng lúc đang tiến hành nhiệm vụ thật phần bất lợi.

Nhan Táo Nhi xuyên qua đám người sôi nổi đang bàn tán, đi lên cầu thang hướng trên đài cao. Đối với chương môn chấp tay hành lễ. Phía sau đài cao có rất nhiều trưởng lão, sư phụ hành Trần của Nhan Táo Nhi cũng ngồi trong đó, chỉ thấy vẻ mặt hắn tràn đầy vui mừng, trên mặt cười đến tràn đầy nếp gấp, nhìn Nhan Táo Nhi liên tục gật đầu, dường như đang nói, không hổ là đồ nhi của ta.

Phần thưởng đều đặt ở trong một cái nhẫn trữ vật, lúc Nhan Táo Nhi chuẩn bị từ trong tay chương môn tiếp nhận nhẫn trữ vật thì..

"Chậm đã!"

Một giọng nữ vang lên làm mọi người đình chỉ động tác, quay đầu vừa thấy, lại là Lâm Tử Yên.

"Chương môn, con muốn tố cáo Nhan Táo Nhi ăn cắp thành quả người khác, thỉnh chương môn đem vinh dự giao cho người vốn nên thắng lợi, cũng đối với Nhan Táo Nhi cho trừng phạt răn đe cảnh cáo."

Nửa đường nhảy ra một nữ nhân Trình Giảo Kim liền thôi, còn muốn tàn phá hình tượng của nàng. Trong lòng Nhan Táo Nhi dâng lên một cổ tức giận, mấy ngày hôm trước thắc mắc vì sao không dũa thương người cho đau nhức, cảm thấy có chút lạ.

"Như vậy, con nói một chút. Người vốn nên thắng chính là người nào?"

Trên mặt Thanh Phong một chút đều không có biểu tình kinh ngạc, chắc là đã sớm cảm kích. Cha con thông đồng, mặt ngoài còn giả bộ hỏi.

"Tuyệt Linh Chi ngàn năm vốn là của Tiêu Diệt sư đệ, nhưng mà sau khi hắn đem cự mãng treo cổ, Tuyệt Linh Chi đã không thấy tăm hơi, có thể thấy được là có kẻ cắp, nhằm lúc hắn không đề ý liền đem Tuyệt Linh Chi trộm đi."

Lâm Từ Yên lòng đầy căm phẫn giải thích, gương mặt bởi vì lớn tiếng nói chuyện trở nên đỏ bừng, làm nhóm nam đệ tử thích nàng ở xung quanh như đang say.

Đồ vật tới trên tay nàng rồi há có thể để người khác lấy đi, đặc biệt thứ này là do ngũ quân tử Hư Niên ban tặng. Nghĩ lại, hay đây cũng là một phen tính kế chà Hư Niên? Nghĩ vậy, Nhan Táo Nhi tràn đầy lửa giận, hai mắt trừng Hư Niên đang ở phía dưới cong môi cười xem kịch vui.

Bất quá, muốn từ tay nàng cướp đi đồ vật phải nhìn xem hắn có bản lĩnh không.

"Chương môn, lời này của Lâm sư tỷ sai rồi. Mọi người đều biết, cự mãng chính là yêu thú cao cấp, tu vi đạt tới Nguyên Anh kỳ mới miễn cưỡng có thể đối kháng, Tiêu Diệt một đệ tử mới nhập môn, thế nhưng có thể không quyền đánh bại cự mãng, làm con thực sự kính nể. Nhưng tuyệt Linh Chi này chính con tự mình ngắt lấy, vì thế con còn từng bị cự mãng đánh một đòn nghiêm trọng, may mắn được Hư Niên sư huynh ra tay cứu giúp, mới không ảnh hưởng tính mạng."

Nhan Táo Nhi nói xong ý bảo mọi người nhìn về phía Hư Niên, hẳn cho nàng phiền toái, cũng đừng trách nàng kéo hắn theo. Tuyệt Linh Chi này là chính nàng ngắt, nàng cũng bị cự mãng công kích, nên cũng không thể tính đây là lời nói dối đi.

"Hư Niên, việc này chính là thật ư?"

Chương môn về mặt ngưng trọng nhìn Hư Niên, rốt cuộc Lâm Từ Yên là nữ nhi hắn, nếu nói dối, hẳn là cha cũng sẽ không xuống đài được.

"Chương môn, đệ tử đúng là có cứu Tiểu sư muội lúc bị thương, lúc ấy trên tay sư muội có Tuyệt Linh Chi."

Khi Thanh Phong nghe Hư Niên nói xong, mặt mày toàn mây đen dày đặc.

"Bất quá, vì chứng minh trong sạch của Tiểu sư muội cùng bản lĩnh của Tiêu sư đệ, chúng ta hãy để hai người luận bàn một phen, làm cho mọi người xem đến tột cùng là thế nào, không biết ý mọi người như thế nào."

Vừa nghe có cơ hội xoay chuyển cục diện, sắc mặt Thanh Phong trở nên có chút màu sắc, không cho hai người cơ hội phản bác, mang Tiêu Diệt cùng Nhan Táo Nhi đến đài dưới quảng trường tiến hành đấu pháp. Những người khác đều thối lui đến trăm thước, để tránh bị thương.

Nhan Táo Nhi đi đến trước mặt Hư Niên, trên mặt tràn đầy tươi cười, một tay yên lặng duỗi đến bên hông hắn, đối với mềm thịt chính là cho một véo.

"Thật là cảm ơn ý tốt của sư huynh."

"Tiểu sư muội, không cần khách khí. Tỷ thí phải cố lên, nếu thua, sư huynh cũng sẽ chống lưng cho muội."

Hư Niên sờ sờ đầu Nhan Táo Nhi. Tu vi đạt tới trình độ nhất định, một chút đau đớn này không đáng kể chút nào.

"Muội tất nhiên là sẽ thắng."

Nói xong, khi mọi người đang trợn mắt há hốc mồm cho rằng hai người thân mật, tay nhỏ nhắm ngay đùi quần đùi sức néo dục long ngũ say. Cái này làm mặt Hư Niên tức khắc trở nên vắn vẹo, bất quá thực mau liền khôi phục bình thường.

Thật là tiểu dã miêu thiếu dạy dỗ, không biết nếu đem móng vuốt của tiểu miêu rút đi sẽ biến thành như thế nào? Hư Niên nhìn bóng dáng Nhan Táo Nhi rời đi quý dị cười.

=====

Lời editor: Sắp có thịt ăn!!!

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tg2

Trên quảng trường trống trải, Nhan Táo Nhi cùng Tiêu Diệt đứng đối lập, hai người đều lộ bộ mặt không biểu tình.

Đột nhiên, Nhan Táo Nhi mỉm hoặc cười.

“Tiêu sư đệ, kỳ thật mặc kệ là vinh dự hay là phần thưởng, sư tỷ đều có thể trực tiếp đưa cho đệ. Nhưng mà đệ.... trừng phạt này sư tỷ sẽ không cam nguyện nhận được. Cho nên, nếu sư tỷ không thủ hạ lưu tình làm đệ bị thương, đệ cũng không nên trách móc ta.”

Tiêu Diệt bị tươi cười mê người kia câu dẫn liền ngẩn ra một chút, nghe xong câu nói kế tiếp, cao giọng đáp.

“Sư tỷ buông tay tại đây, đệ sẽ không làm tỷ bị thương.”

Dứt lời, hai người chấp tay thi lễ, tỷ thí chính thức bắt đầu. Bất quá Lâm Từ Yên bên cạnh nhìn hai người trong sân mặt mày đưa tình, tức khắc lòng dạ không vui, nắm tay làm gân xanh nổi lên. Nghiêng miệng cười, Nhan Táo Nhi, hôm nay ta sẽ khiến cho cô không xuống đài được.....

Ngay từ đầu, hai người đều tương đối cẩn thận, tu vi Nhan Táo Nhi cao hơn Tiêu Diệt, vốn là nhẹ nhàng ứng đối, một bữa ăn sáng, nhưng không chịu nổi hào quang của vai chính, đánh không phân cao thấp. Lâm Từ Yên nhìn hai người giằng co, bàn tay giấu dưới tay áo vụng trộm đối với Nhan Táo Nhi làm cái động tác nhỏ.

Động tác nhỏ này bị Hư Niên thu hết vào đáy mắt, tà mỉm cười.

Trong mắt mọi người, vốn dĩ hai người không phân cao thấp, đột nhiên, Nhan Táo Nhi bắt đầu chiếm thượng phong, tiếp theo nháy mắt Tiêu Diệt liền té ngã trên đất, hiện ra xu hướng suy bại.

"Như thế nào lại như vậy, tại sao lại như vậy, phải là Nhan Táo Nhi mới đúng....."

Lâm Từ Yên không thể tin tưởng nói, hai tay run rẩy.

Thanh Phong chừng môn nhìn cục diện vô pháp văn hồi, đành phải thôi.

"Đại bi đến đây kết thúc, chư vị tan đi."

Lúc xuống đài mặt đầy thất vọng nhìn Lâm Từ Yên lắc đầu rồi đi.

Nhan Táo Nhi cũng phát hiện động tác nhỏ của Lâm Từ Yên, bất quá nhìn đến người bị trúng chiêu là Tiêu Diệt, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết là Hư Niên giờ trò quý, xoay người tặng kèm hân một cái liếc mắt.

Nâng Tiêu Diệt trên mặt đất dậy, Nhan Táo Nhi giả vờ hỏi.

"Tiêu sư đệ, đệ không sao chứ, đều do sư tỷ không cẩn thận..."

Trên mặt đầy vẻ chân thành tha thiết, là chẳng khóc.

"Sư tỷ, không trách tỷ, là tu vi của đệ không bằng tỷ."

Tình chàng ý thiếp, tình cảm chân thành tha thiết, keo sơn gắn bó..... Cái này làm cho mặt hai người khác đứng xem đều không vui.

"Tiêu sư muội, thân thể muội còn chưa khôi phục, cần phải trở về....."

"Tiêu sư đệ, mau trở về ta giúp đệ trị thương....."

Thanh âm của Hư Niên cùng Lâm Từ Yên một trái một phải đồng thời vang lên.

Biết rõ tính chiếm hữu của Hư Niên đang quấy phá, Nhan Táo Nhi cũng sẽ không chống lại.

"Tiêu sư đệ, lần sau gặp."

Hư Niên thấy Nhan Táo Nhi còn đối với Tiêu Diệt lưu luyến không rời, trên mặt cười càng thêm sáng lạn.

Chung quanh nhóm nữ đệ từ kinh hô.

"A ~ thần tiên ca ca ~"

Hoa si!

Nhan Táo Nhi đi theo phía sau Hư Niên trong lòng khinh bỉ, người này mặt người da thú cổ chỗ nào giống thần tiên, rõ ràng là quý địa ngục, vừa tàn

nhân vừa hung ác.

Ngoài ý muốn, Hư Niên không có đi theo Nhan Táo Nhi lên núi, làm nàng một thân nhẹ nhàng ngủ một giấc ngon lành, chỉ là thời điểm nửa đêm đột nhiên cảm thấy có thứ gì ở trên người sờ loạn.

Bắt lấy bàn tay to đang tác loạn.

“Hư Niên! Giờ hơn nửa đêm, huynh đang làm gì?”

Bị hương vị từ cái ôm của hắn vây quanh, phần lưng kề sát ngực lạnh lẽo, làm nàng cực kỳ không thoải mái, dịch đi một chút, lại bị lôi trở về. Trên giường không lớn chỉ có thể miễn cưỡng đem hai người chứa.

“Đương nhiên là..... Làm muối.”

Thanh âm khàn khàn ở bên tai vang lên, bàn tay to đem thân hình nhỏ xinh của Nhan Táo Nhi dùng sức buộc chặt, mộng vênh cảm nhận được lửa nóng từ phía sau đang ở không ngừng nhảy lên, tùy thời đều có thể bùng nổ.

Nghe câu nói tràn ngập sắc tình của hắn, làm khuôn mặt nhỏ giấu ở trong bóng đêm đỏ lên.

“Đi mà tìm nhóm tiểu sư muội của huynh đi.”

“Tiểu Táo Nhi chẳng lẽ lại ghen tị, sư huynh chớ có mất các nàng, chỉ coi trọng muội.”

Vừa nói vừa duỗi ngón tay lạnh lẽo ở trên mặt nàng vuốt ve, làm lông tơ của Nhan Táo Nhi tức khắc thẳng đứng, loại cảm giác khủng bố này làm nàng tê dại.

“Ha ha a.....”

Nhan Táo Nhi cười khan vài tiếng.

“Sư huynh, đêm khuya tĩnh lặng thích hợp ngủ, hơn nữa tối lửa tắt đèn, không có một chút tình thú.....”

Không thể bỏ qua lửa nóng còn đang không ngừng trướng đại, hơn nữa không ngừng va chạm chỗ hậu huyết của nàng, làm cục huyết căng thẳng. Chẳng lẽ thay đổi tính cách, nhưng vẫn thích mặt sau? Nhớ tới lúc trước bị bạo súc so phá với phá trình còn kịch liệt đau đớn hơn, tế bào toàn thân đều kêu gào kháng cự.

“Tiểu Táo Nhi cũng thích tình thú.....”

Búng tay một cái, tức khắc trong nhà đèn đuốc sáng trưng.

Hư Niên một tay chống đầu nhìn Nhan Táo Nhi hấp hối giấy giụa, cảm thấy thật thú vị.

“Ách, giường không rắn chắc, còn có thanh âm, vạn nhất người khác nghe được liền không hảo..... Đúng không?”

Nhu nhược tìm chút bậy lý do qua loa lấy lệ.

“Tiểu Táo Nhi lần đầu tiên liền muốn đứng? Ngó, cũng có thể. Hay là quỳ trên mặt đất, nằm ở trên bàn..... Hay là đi bên ngoài?”

Hư Niên thiện lương cấp ra rất nhiều ý kiến cho Nhan Táo Nhi lựa chọn.

“Sư huynh, muội hy vọng lần đầu tiên ở trên giường, rốt cuộc nhân sinh chỉ có một lần. Tương lai còn dài, sư huynh không cần nóng lòng.....”

Nhan Táo Nhi xoay người, mặt đầy ngượng ngùng dùng tay nhỏ bắt lấy quần áo Hư Niên.

“Sư huynh liền thỏa mãn muội”

Nhan Táo Nhi trong lòng vui vẻ, nàng còn chưa làm tốt tâm lý cùng đại ma đầu làm việc phụ thê.

Ai ngờ, Hư Niên bế Nhan Táo Nhi lên, đối với nàng cười nói.

"Sư huynh liền mang muội đi, tới nơi có giường rắn chắc không phát ra âm thanh, hoàn thành tâm nguyện muội."

Không đứng, không phải như thế.....! Trong lòng Nhan Táo Nhi hò hét.

Bạn đang đọc truyện *Luang Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: TG2 (vi H)

Phong cảnh hai bên lướt qua nhanh churót, phi kiếm thật lớn, Hư Niên ngồi xếp bằng, Nhan Táo Nhi cả người giống tiểu oa nhi bị hấn ôm ở trong ngực.

Nhìn bộ dáng Nhan Táo Nhi an an tĩnh tĩnh, ngoan ngoãn như thỏ, trong mắt Hư Niên ả ả lập loè, vừa lòng cong cong môi. Mềm mại như vậy thật không giống Nhan Táo Nhi, tràn đầy mưu mẹo.

"Tiểu Táo nhi, nếu không chúng ta vừa phi kiếm vừa làm việc thử xem tư vị như thế nào?"

Ngữ khí ái muội, biểu tình trên chốc hiện rõ trên mặt Hư Niên.

Tinh thần bị dọa cho sợ hãi, Nhan Táo Nhi liền nằm liệt trong lòng Hư Niên không nói một lời, không để ý hấn để tránh xui xẻo.

Nhưng không ngờ, không để ý tới lại càng xui xẻo.

"Hư Niên, chẳng lẽ huynh thuộc loài cẩu?! "

Vành tai Mềm mại bị đại cầu phía sau găm một chút, Nhan Táo Nhi ăn đau giờ tiểu nắm tay ở trên đùi hấn đánh vài cái.

Nhan Táo Nhi như một tiểu miêu, hai mắt trừng lớn tràn đầy lên án, căm tức nhìn hấn. Cái này làm cho Hư Niên đang nhàm chán rất vừa lòng.

"Đỉnh, người chơi 2222, hệ thống kiến nghị, lên ngồi trên, nắm giữ quyền chủ động có khả năng từ nông dân xoay người làm địa chủ. Có lên, tiểu vũ trụ! "

Từ lâu hệ thống 007 chưa xuất hiện, lo cho tính mạng chính mình nên nói xong liền vội vàng hạ tuyến. Hăm (-_-)..... Bất quá nói cũng có lý.

Từ ngày đầu tiên nhìn thấy Hư Niên, nàng không ngừng bị trêu đùa, hấn chỉ hướng nào, nàng liền phải đi hướng đó. Hóa khí mỗi ngày tụ tập ngày càng nhiều, nàng rút cuộc là vì gì mà phải nén giận, còn không phải là vì muốn công lược hấn sao? Còn không phải là vì thu thập thụ tinh độ sao?

Nghĩ thông suốt, Nhan Táo Nhi thoải mái không ít. Nàng nhất định từ nô lệ xoay người làm chủ nhân.

Vuron ngón tay non mịn có chứa khiêu khích ở trên môi Hư Niên vuốt ve vài cái, mặt hết sức mỉa mai hoặc nói.

"Hư Niên, vừa thấy bộ dáng lần trước của huynh, muội liền biết là xử nam không có kinh nghiệm. Chắc cũng chưa có hôn môi đâu."

Đôi tay nâng gương mặt hấn lên.

"Có muốn cùng muội thử một lần không?"

Hai người chạm chóp mũi, đôi môi cách một khoảng nhất định, vuron cái lưỡi liếm cánh môi phía dưới của hấn.

Trên môi thấm ướt, làm một dây thần kinh của Hư Niên rung lên, môi răng chạm nhau vốn là dành cho người yêu nhau mới có thể làm, Nhan Táo Nhi khiêu khích như vậy hấn còn có chút cao hứng. Nhưng lời nói của nàng có ý tứ gì? Chẳng lẽ là khinh thường phương diện "năng lực" của hấn? Điều này làm trong lòng hấn không vui.

Hư Niên đảo khách thành chủ, nâng cằm Nhan Táo Nhi, hàm răng khê cắn cánh môi dưới non mềm của nàng, tà mị tươi cười. Làm như không đã ghiền, đem cái miệng nhỏ toàn bộ ngậm lấy.

Hấn hôn như mưa rền gió dữ, không có kết cấu, ở lãnh địa chính mình tùy ý thô lỗ, đại lưỡi dẫn theo cái lưỡi cùng nhau lăn lộn. Nhan Táo Nhi bị hút đầu lưỡi làm nàng một trận miên man, khó có thể hô hấp, đồng thời cũng làm nàng cảm nhận được rung động ái muội. Nàng chuyên chú hôn hấn, không biết từ khi nào cánh tay khó kìm lòng nổi gắt gao vòng lấy cổ Hư Niên, làm khoảng cách giữa hai người càng gần, tiếng tim đập, tiếng hít thở của đôi phương đều nghe rõ ràng.

Hư Niên liếm láp lưỡi nàng, dường như vậy có thể đem nàng ăn vào bụng. Bụng nhỏ phía dưới kêu gào, ả ả trường đau, làm hấn nhịn không được đem hai chân Nhan Táo Nhi tách ra, khóa ngồi trên bụng mình, truyền đạt dục vọng nam tính mãnh liệt.

Vài dẹt mỏng không che đầy được lửa nóng, cự vật sôi sục thỉnh thoảng lại va chạm hoa huyết thần bí, Nhan Táo Nhi không tự giác vận vẹo eo thon ma sát đỉnh côn thịt, tiểu hoa huyết chảy ra mặt dịch đem đầy vấy thấm ướt.

Qua hồi lâu, hai người rút cuộc cũng tách ra, trung gian chảy ra một sợi chỉ bạc dâm mĩ. Hai người đều thở hồng hộc, môi sưng đỏ.

Lát sau, chỉ nghe Hư Niên phát ra thanh âm khàn khàn nói.

"Tiểu Táo nhi, sư huynh cảm thấy việc này có thể làm lại mấy lần, cảm giác rất tốt."

Bị Hư Niên câu dẫn nói chuyện không đâu, Nhan Táo Nhi gật gật đầu, từ trên người hấn ngồi dậy, cách lớp quần áo lại ma vài cái lên lửa nóng, lại hôn lên môi mỏng mê người kia.

Hư Niên bị Nhan Táo Nhi cọ xát lập tức muốn vào lỗ nhỏ mê người kia, làm nàng một phen, phát tiết dục vọng trong lòng. Lại không tách ra cái lưỡi phần hồng được. Chỉ có thể ra sức mút vào, đầu lưỡi không ngừng triền miên, trao đổi nước bọt, lần này chỉ bạc rơi bên khóe môi hai người, rồi rơi xuống quần áo.

Cũng không biết duy trì bao lâu, Nhan Táo Nhi cảm thấy cánh môi một trận tê dại tựa muốn xuất huyết, sung to bất thường, mới tách ra. Mở miệng hô hấp, thất thần nhìn Hư Niên vừa trải qua lễ rửa tội tình dục, trên mặt có hơi hơi đỏ ửng, hormone giống đực không ngừng tan ra ập vào trước mặt nàng, cái này rõ ràng sẽ làm nữ nhân dễ dàng động dục.

Xung quanh hai người tràn đầy hơi thở đậm đặc, hạ thân tư mật cách vài dẹt cọ xát, kích thích dục vọng Hư Niên lớn hơn nữa. Trong mắt hiện lên ám quang, vurun đầu lưỡi liếm cánh môi.

"Tiểu Táo nhi, không bằng chúng ta vừa phi kiếm vừa làm việc phụ thê, sư huynh sẽ ôn nhu đối với muội. "

=====

Voi Con - Editor: Hôm nay có cô cậu nào xem đá banh không? Việt Nam vs Yemen ấy. ●___●

Bạn đang đọc truyện *Lương Duyên Tả Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.